

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.7.2011
KOM(2011) 452 slutlig

2011/0202 (COD)

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag

Del I

(Text av betydelse för EES)

{SEK(2011) 949 slutlig}
{SEK(2011) 950 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

1.1. Motiv och syfte

Finanskrisens omfattning har visat på oacceptabla risker som hör samman med den i dag gällande regleringen av finansinstituten. IMF beräknar att de krisrelaterade förluster som de europeiska kreditinstituten ådrog sig mellan 2007 och 2010 uppgår till närmare 1 biljon euro eller 8 % av EU:s BNP.

För att återställa stabiliteten inom banksektorn och säkerställa ett fortsatt kreditflöde till realekonomin antog såväl EU som medlemsstaterna ett flertal åtgärder utan tidigare motstycke, för vilka skattebetalarna i slutändan står för notan. I oktober 2010 hade kommissionen godkänt 4,6 biljoner euro i statliga stödåtgärder till finansinstituten. Av denna summa togs över 2 biljoner euro i bruk under 2008 och 2009.

Stödet till kreditinstituten måste kompletteras med en genomgripande reform som åtgärdar de brister i lagstiftningen som uppdragats under krisen. Kommissionen har redan föreslagit ett antal ändringar av den banklagstiftning som trädde i kraft 2009 (kapitalkravsdirektiv II) och 2010 (kapitalkravsdirektiv III). Detta förslag innehåller globalt framtagna och överenskomna delar av kapital- och likviditetsstandarder för kreditinstitut, det så kallade Basel III, och harmoniserar övriga bestämmelser i den nu gällande lagstiftningen. De regleringsmässiga ställningstagandena förklaras mer i detalj i avsnitt 5 nedan.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut innehåller bestämmelser som har nära samband med möjligheten att bedriva kreditverksamhet (t.ex. bestämmelser som rör auktorisation av verksamheten, utnyttjande av etableringsfriheten, tillsynsbehörigheter i hemmedlemsstater och värdmedlemsstater samt tillsyn över kreditinstituten). Dessa delar täcks av förslaget till direktiv om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, vilket tillsammans med här föreliggande förslag utgör ett paket. I direktiv 2006/48/EG och i synnerhet i dess bilagor fastställs emellertid också tillsynsregler. För ytterligare tillnärmning av lagstiftningsförslagen som följer av införlivandet av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG i nationell lagstiftning och för att säkra att samma tillsynsregler är direkt tillämpbara på dessa, vilket är avgörande för den inre marknadens funktion, anges dessa tillsynsregler i detta förslag till förordning.

För tydlighetens skull ingår i detta förslag även tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag. De senare behandlas i direktiv 2006/49/EG.

1.1.1. Problem som tas upp – nya delar i Basel III

Förslaget har utformats för att åtgärda brister i lagstiftningen på följande områden:

Hantering av likviditetsrisk (del sex): Krisen blottlade brister i gällande praxis för hantering av likviditetsrisker när det gäller att fullt ut greppa de risker som är förenade med värdepappersisering enligt modellen ”originate to distribute”, användningen av komplexa finansiella instrument och beroendet av kapitalmarknadsfinansiering med instrument som har kort löptid. Detta bidrog till att flera finansinstitut gick under och underminerade kraftigt den finansiella styrkan hos många andra, vilket hotade den finansiella stabiliteten och

nödvändiggjorde offentligt stöd. Flera medlemsstater använder i dag någon form av kvantitativ föreskrivande likviditetsstandard, men det finns ingen harmoniserad och tillräckligt detaljerad reglering på EU-nivå av lämpliga likviditetsnivåer på kort och lång sikt. Skillnaderna i gällande nationella standarder försvårar kommunikationen mellan tillsynsmyndigheterna och medför extra kostnader för de gränsöverskridande institutens rapportering.

Definition av kapital (del två avdelning I): Institutet gick in i krisen med otillräckligt kapital, såväl kvantitativt som kvalitativt. Med tanke på de risker de stod inför hade många av instituten inte tillräckliga elopp högkvalitativa kapitalinstrument som kan absorbera förluster efter hand som de uppkommer och bevara institutets fortlevnad. Hybridpromärkapitalinstrument ("hybrider"), som tidigare hade ansetts kunna absorbera förluster löpande, visade sig inte fungera i praktiken. Supplementärkapitalinstrument (tier 2) kunde inte fullgöra sin funktion att absorbera förluster när ett institut väl blivit insolvent eftersom instituten ofta inte tilläts gå i konkurs. Den kvalitet som krävdes på de kapitalinstrument som krävs för att absorbera oväntade förluster på grund av risker i handelslagret visade sig vara lika hög som den som krävdes för risker utanför handelslagret, och övriga kapitalinstrument i den utidgade kapitalbasen (tier 3) befanns inte ha tillräckligt hög kvalitet. För att skydda den finansiella stabiliteten stöttade regeringarna i många länder banksektorn i en omfattning utan tidigare motstycke. Den otillräckliga harmoniseringen inom EU av definitionen på kapital fungerade som katalysator i denna situation, där olika medlemsstater hade helt skilda metoder för att bedöma vilka kapitalinstrument som skulle medräknas i kapitalbasen. I kombination med att lagstadgade kapitalkvoter inte på ett korrekt sätt visade ett instituts verkliga förmåga att absorbera förluster försvårade detta för marknaden att korrekt och enhetligt kunna bedöma solvensen hos EU-instituten. Detta i sin tur förstärkte den finansiella instabiliteten inom EU.

Motpartskreditrisk (del tre avdelning II kapitel 6): Krisen blottade flera brister i den gällande regleringen av motpartskreditrisker som härrör från sådan finansieringsverksamhet som derivat, repor och värdepapper. Det visade sig att de befintliga bestämmelserna inte garanterade lämplig hantering och tillräcklig kapitalisering för denna typ av risk. Gällande regler gav inte heller tillräckliga incitament för att överföra bilateralt clearade OTC-derivat till multilateral clearing genom centrala motparter.

Alternativ, valfrihet och harmonisering (hela förordningen): År 2000 ersattes sju bankdirektiv av ett enda direktiv. Detta direktiv omarbetades 2006 då Basel II-avtalet infördes i EU och inrymmer därför i dag ett stort antal alternativ och utrymme för fri bedömning. Medlemsstaterna har också tillåtit att införa striktare regler än de som anges i direktivet. Som ett resultat av detta är det i dag stora skillnader mellan medlemsstaterna, vilket är särskilt betungande för företag med gränsöverskridande verksamhet. Det ger också upphov till bristande rättslig förutsebarhet och ojämlika konkurrensvillkor.

1.1.2. Syfte

Detta initiativs övergripande mål är att säkerställa att lagstiftningen om institutens kapitalkrav stärks och att dess negativa effekter på skyddet för insättarna samt de konjunkturförstärkande effekterna i det finansiella systemet begränsas, samtidigt som EU:s banksektor behåller sin konkurrensposition.

1.2. Allmän bakgrund

Finanskrisen tvingade fram breda åtgärder såväl inom EU som internationellt för att arbeta fram en effektiv politik för att ta itu med de underliggande problemen. En högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande föreslog rekommendationer för att reformera finansiell tillsyn och lagstiftning i EU. Dessa utvecklades vidare i ett meddelande från kommissionen i mars 2009. Detta förslag innehåller flera omarbetade bestämmelser som förtecknas i den detaljerade handlingsplanen i meddelandet.

På global nivå visade G20-deklarationen av den 2 april 2009 på viljan att bekämpa krisen på ett internationellt enhetligt sätt för att kvantitativt stärka banksektorns kapital och höja kvaliteten på detta kapital, införa ett kompletterande icke-riskbaserat mått för att begränsa skuldsättningsgraden, ta fram ramar för starkare likviditetsbuffertar i finansiella institut och genomföra rekommendationerna från rådet för finansiell stabilitet (Financial Stability Board, FSB) för att dämpa konjunktursvängningarna.

Efter mandat från G-20 enades i september 2009 gruppen av centralbankschefer och tillsynschefer (GHOS) och tillsynsorganet för Baselkommittén för banktillsyn (BCBS)¹ om ett antal åtgärder för att stärka regleringen av banksektorn. FSB och G-20:s ledare ställde sig bakom åtgärderna vid toppmötet i Pittsburg den 24–25 september 2009.

I december 2010 gav Baselkommittén för banktillsyn ut detaljerade regler för nya globala regleringsstandarder om kapitaltäckningskrav och likviditet för kreditinstitut, under namnet Basel III. Detta förslag är direkt kopplat till regleringsstandarderna i Basel III.

Kommissionen hade som observatör i Baselkommittén för banktillsyn ett mycket nära samarbete med kommittén vid utarbetandet av dessa standarder, även vid bedömningen av deras effekter. De föreslagna åtgärderna ligger alltså nära sakinnehållet i Basel III-principerna. För att uppnå de båda målen att förbättra det globala finansiella systemets stryktålighet och skapa likvärdiga konkurrensvillkor är det väsentligt att de striktare tillsynskraven tillämpas globalt.

Samtidigt har kommissionen vid utarbetandet av detta lagstiftningsförslag särskilt inriktat sig på att säkerställa att vissa viktiga förhållanden och problem som rör EU behandlas på lämpligt sätt. Här kan det vara värt att påminna om att man i EU, till skillnad från i andra större ekonomier, inte enbart tillämpar lagstiftningsprinciper som man globalt kommit överens om med Baselkommittén för banktillsyn på internationellt verksamma banker. I EU tillämpas standarderna inom hela banksektorn och gäller för alla kreditinstitut och i allmänhet också värdepappersföretag. EU har alltid ansett att endast ett sådant synsätt ger verkligt likvärdiga konkurrensvillkor inom EU, vilket förklaras vidare i avsnitt 4.2, samtidigt som de därmed sammanhängande effekterna för den finansiella stabiliteten maximeras.

¹ **Baselkommittén för banktillsyn** utgör ett forum för regleringsfrågor som rör banktillsyn. Kommittén strävar efter att främja och stärka global tillsyn och riskhantering. Kommittén består av företrädare från Argentina, Australien, Brasilien, Hong Kong SAR, Indien, Indonesien, Japan, Kanada, Kina, Korea, Mexiko, Ryssland, Saudiarabien, Schweiz, Singapore, Sydafrika, Turkiet, USA och nio EU-medlemsstater: Belgien, Frankrike, Tyskland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Spanien, Sverige och Förenade kungariket.

Detta är en av anledningarna till att vissa anpassningar av principerna i Basel III, som på lämpligt sätt skulle åtgärda specifika förhållanden och problem som rör EU, är motiverade. Anpassningarna ligger dock fortfarande i linje med Basel III-reformens innehåll och mål.

I ett större sammanhang bör noteras att en punkt som prioriteras av kommissionen i reformeringen av de finansiella tjänsterna inom EU har varit att säkerställa att banksektorn kan uppfylla sitt grundläggande uppgift, nämligen att tillhandahålla krediter till den reala ekonomin och finansiella tjänster till medborgare och företag i Europa. Kommissionen antog därför den 18 juli en rekommendation om tillgång till ett grundläggande betalkonto².

2. RESULTAT AV SAMRÅDEN MED BERÖRDA PARTER OCH AV KONSEKVENSANALYSERNA

2.1. Samråd med berörda parter

Kommissionens avdelningar har noga följt arbetet och deltagit i internationella forum, särskilt Baselkommittén för banktillsyn, som ledde utarbetandet av Basel III-avtalet. Europeiska bankkommittén (EBC) och kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter (CEBS) samt dess efterträdare från och med 2011 Europeiska bankmyndigheten (EBA) har i stor omfattning deltagit och rådfrågats under arbetet. Deras åsikter har bidragit vid utarbetandet av detta förslag och åtföljande konsekvensanalys.

2.1.1. CEBS

CEBS genomförde en omfattande kvantitativ konsekvensanalys av hur detta lagstiftningsförslag påverkar EU:s banksektor. I studien deltog 246 kreditinstitut. CEBS höll även omfattande offentliga samråd och lämnade i oktober 2008 teknisk rådgivning avseende nationella alternativ och valmöjligheter.

2.1.2. Arbetsgruppen för kapitalkravsdirektivet

När det gäller nationella alternativ och valmöjligheter arrangerade kommissionens avdelningar mellan 2008 och 2011 sex möten i arbetsgruppen för kapitalkravsdirektivet, vars ledamöter utses av Europeiska bankkommittén, EBC. Underarbetsgrupper till arbetsgruppen för kapitalkravsdirektivet har också arbetat med likviditet, definitionen av kapital, skuldsättningsgrad och motpartskreditrisk på en ännu mer teknisk nivå.

2.1.3. Övriga offentliga samråd

Kommissionen genomförde fyra offentliga samråd under 2009, 2010 och 2011 där man tog upp alla delar av detta förslag. I april 2010 höll kommissionens avdelningar en öppen offentlig utfrågning om förslaget där alla intressentgrupper var närvarande.

Reaktionerna på de offentliga samråden och åsikterna som framfördes vid den offentliga utfrågningen avspeglas i hela den åtföljande konsekvensanalysrapporten. Individuella reaktioner finns att läsa på kommissionens webbplats.

² K(2011) 4977.

Kommissionen genomförde även separata samråd med branschen, inklusive med expertgruppen för bankfrågor (GEBI) som inrättats av kommissionen, samt med olika sammanslutningar och enskilda institut inom banksektorn.

2.2. Konsekvensanalys

Totalt har 27 olika politiska alternativ bedömts och jämförts med målet för att man ska kunna åtgärda de olika problemställningar som identifierats³. I tabellen nedan redovisas de olika alternativen inom respektive policygrupp och rangordnas efter relativ ändamålsenlighet⁴ och effektivitet⁵ när det gäller att uppnå de avsedda långsiktiga politiska målen. De på grundval av denna rangordning föredragna alternativen har markerats och redovisas i resterande delar av detta avsnitt.

Alternativ- grupp	Alternativ	Jämförelsekriterier för de politiska alternativen									
		Ändamålsenlighet									Effektivitet
		Högre krav på tillräckligt kapital	Förbättra bankernas risk-hantering	Förhindra möjligheten till regelarbete	Öka den rättsliga klarheten	Underlätta regel-eftersynad	Skapa mer likvärdiga konkurrensvillkor	Förstärka samarbete och konvergens på tillsynsområdet	Anpassa tillsynsramen för systemviktiga finansinstitut till de risker de medför	Minska svängningar i avsättnings- och kapitalkrav	
Likviditet – likviditetstäckningsgrad	Behålla nuvarande metod	3	3								3
	Införa likviditetstäckningsgrad i enlighet med det offentliga samrådet i februari 2010	2	2								1
	Införa likviditetstäckningsgrad i enlighet med Basel-kommitténs beslut, efter en observationsperiod	1	1								2
Likviditet – stabil nettofinansieringskvot	Behålla nuvarande metod	3	3								3
	Införa en stabil nettofinansieringskvot i enlighet med det offentliga samrådet i februari 2010	2	2								2
	Införa stabil nettofinansieringskvot i enlighet med Basel-kommitténs beslut, efter en observationsperiod	1	1								1
Kapitalinstrumentens lämplighet och tillämpning av lagstiftningsjusteringar	Behålla nuvarande metod	5	5	5				5		5	5
	Endast ändra lämplighetskriterierna i enlighet med det offentliga samrådet i februari 2010.	4	4	4				4		4	4
	Ändra lämplighetskriterier och lagstiftningsjusteringar i enlighet med det offentliga samrådet i februari 2010	1-3	1-3	1-3				2-3		1	1-3
	Ändra lämplighetskriterier och lagstiftningsjusteringar på grundval av Baselkommitténs metod.	1-3	1-3	1-3				2-3		2-3	1-3
	Ändra lämplighetskriterier och lagstiftningsjusteringar på grundval av Baselkommitténs metod, med vissa justeringar för specifika förhållanden inom EU	1-3	1-3	1-3				1		2-3	1-3
Motparts-kreditrisk	Behålla nuvarande metod	3	3							3	3
	Öka kraven vid motpartskreditrisker	2	2							2	2
	Öka kraven vid motpartskreditrisker och differentiera behandlingen av exponeringar mot centrala motparter	1	1							1	1
Skuldsättningsgrad	Behålla nuvarande metod	3	3								3
	Införa skuldsättningsgrad i enlighet med det offentliga samrådet i februari 2010	2	2								2
	Genomföra omfattande kontroller av skuldsättningsgraden	1	1								1
Kapitalbuffertar	Behålla nuvarande metod	4	4								4
	Kapitalbevarande buffert	1-2	1-3								2-3

³ En mer ingående diskussion om samtliga politiska alternativ finns i bifogad konsekvensanalys.

⁴ Mäter i vilken omfattning alternativen uppnår relevanta mål.

⁵ Mäter i vilken omfattning målen kan uppnås vid en given resursnivå.

Alternativ-grupp	Alternativ	Jämförelsekriterier för de politiska alternativen								
		Ändamålsenlighet								Effektivitet
		Högre krav på tillräckligt kapital	Förbättra bankernas risk-hantering	Förhindra möjligheten till regelarbete	Öka den rättsliga klarheten	Underlätta regel-eftersyn	Skapa mer likvärdiga konkurrensvillkor	Förstärka samarbete och konvergens på tillsynsområdet	Anpassa tillsynsaven för systemviktiga finansinstitut till de risker de medför	
	Konjunkturutjämnande kapitalbuffert	3	1-3						1-2	2-3
	Kombinerade buffertar	1-2	1-3						1-2	1
Enhetligt regelverk	Behålla nuvarande metod			4	4	4	4	4		4
	Minimal harmonisering			3	3	1-3	3	3		1-3
	Maximal harmonisering			1-2	1	1-3	1	1		1-3
	Maximal harmonisering med vissa undantag			1-2	2	1-3	2	2		1-3
Val av politiskt instrument	Ändra kapitalkravsdirektivet			2	2	2		2		2
	Begränsa räckvidden för kapitalkravsdirektivet och föreslå lagstiftning			1	1	1		1		1

Skala för gradering av alternativen: 1 = mest ändamålsenligt/effektivt, 5 = minst ändamålsenligt/effektivt

2.2.1. Enskilda politiska åtgärder

Hantering av likviditetsrisk (del sex): För att öka den kortsiktiga anpassningsbarheten hos finansinstitutens likviditetsriskprofiler kommer en likviditetstäckningsgrad att införas 2015, efter en observations- och granskningsperiod. Likviditetstäckningsgraden innebär att instituten måste balansera utflödet av likvida medel under en 30-dagarsperiod till en buffert av ”högkvalitativa” likvida tillgångar. Det utflöde som ska täckas (nämnaren) visar chocker som är såväl specifika för instituten som systemiska och grundas på verkliga händelser under den globala finanskrisen. Reserveringarna i förteckningen över högkvalitativa likvida tillgångar (täljaren) som ska täcka utflödena bör se till att dessa tillgångar har hög kvalitet såväl kredit- som likviditetsmässigt. Grundat på definitionen av likviditetstäckningsgrad i Basel III förväntas uppfyllandet av detta krav att innebära årliga nettoökningar av BNP inom EU på mellan 0,1 % och 0,5 % på grund av lägre förväntad frekvens av systemkriser.

För att åtgärda finansieringsproblem orsakade av obalanser mellan löptiderna för tillgångar och skulder, kommer kommissionen att överväga att föreslå att en stabil nettofinansieringskvot införs 2018, efter en observations- och granskningsperiod. En nettofinansieringskvot skulle kräva att instituten måste bevara en sund finansiering under ett år i en företagsspecifik stressituation som t.ex. en betydande minskning av lönsamhet eller solvens. För att uppnå detta måste tillgångar som idag är finansierade och ansvarsförbindelser som ska finansieras till en viss grad vara täckta av stabila finansieringskällor.

Definition av kapital (del två): Förslaget bygger på de ändringar som gjorts i kapitalkravsdirektiv II för att ytterligare förstärka kriterierna för kapitalinstrumentens lämplighet. Förslaget inför också betydande harmonisering av de anpassningar som gjorts avseende redovisning av eget kapital för att i lagstiftningssyfte fastställa hur stort kapital som är lämpligt att redovisa. Denna nya harmoniserade definition skulle betydligt öka det lagstadgade kapital som instituten måste inneha.

De nya kraven på lagstadgat kapital i en pågående verksamhet – kärnprimärkapital och primärkapital (tier 1) – skulle införas stegvis mellan 2013 och 2015. De nya tillsynskraven skulle också införas stegvis med 20 % per år från 2014 och uppnå 100 % 2018. Under 10 års tid skulle också undantagsbestämmelser gälla för vissa kapitalinstrument för att underlätta en smidig övergång till de nya reglerna.

Motpartskreditrisk (del tre avdelning II kapitel 6): Kraven på hantering och kapitalisering av motpartskreditrisken kommer att förstärkas. Kapitalkravet på instituten skulle höjas för att täcka eventuella förluster vid sänkt kreditvärdighet hos en motpart. Detta skulle främja sunda metoder vid hanteringen av denna risk och medföra att den säkras, vilket skulle göra att instituten kunde mildra effekterna av detta kapitalkrav. Riskviktnings- och exponeringsregler mot finansinstitut jämfört med exponeringen mot den icke-finansiella företagssektorn kommer att höjas. Ändringen förväntas uppmuntra till spridning av motpartsrisken bland mindre institut och generellt sett bidra till en lägre grad av sammanflätning mellan stora och systemviktiga institut. Förslaget skulle också ge större incitament att cleara OTC-instrument genom centrala motparter. Dessa förslag förväntas huvudsakligen beröra EU:s större institut eftersom motpartskreditrisken endast är relevant för banker med en betydande verksamhet i finansiering av OTC-derivathandel och värdepappershandel.

Skuldsättningsgrad (del sju): För att begränsa en alltför hög skuldsättning i kreditinstitutens och värdepappersföretagens balansräkningar och därmed bidra till att begränsa konjunktursvängningar i utlåningen föreslår kommissionen också att en icke-riskbaserad skuldsättningsgrad införs. Enligt överenskommelse med Baselkommittén för banktillsyn kommer den att bli ett instrument för tillsyn över instituten. Konsekvenserna av skuldsättningsgraden kommer att övervakas med syfte att 2018 förvandla den till en bindande åtgärd under den första pelaren, grundat på lämplig granskning och kalibrering och i linje med internationella överenskommelser.

Ett enhetligt regelverk (hela förordningen): Genom förslaget harmoniseras divergerande nationella tillsynsmetoder genom att alternativ och valfrihet så gott som helt elimineras. Vissa specifika och väl definierade områden där skillnaderna orsakas av riskbedömningar, marknads- eller produktspecifika faktorer och medlemsstaternas lagstiftning är undantagna, vilket möjliggör för medlemsstaterna att här anta striktare regler.

2.2.2. Politiska instrument

I detta förslag skiljs tillsynskraven från de andra två områdena i direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG, dvs. auktorisering och fortlöpande tillsyn, som även fortsättningsvis skulle ha formen av ett direktiv som tillsammans med detta förslag utgör ett paket. Detta återspeglar skillnaderna i syfte, art och mottagare.

2.2.3. Paketets sammantagna konsekvenser

Som komplement till sin egen konsekvensanalys av Basel III har kommissionen granskat ett antal studier som tagits fram av såväl den offentliga som den privata sektorn. De viktigaste resultaten kan sammanfattas på följande sätt:

Tillsammans med kapitalkravsdirektiv i Basel III beräknas detta förslag öka de riskvägda tillgångarna i stora kreditinstitut med 24,5 % och i små kreditinstitut med endast 4,1 %. På grund av de nya kraven och den kapitalbevarande bufferten beräknas kravet på ny kapitalanskaffning fram till 2015 uppgå till 84 miljarder euro och fram till 2019 till 460 miljarder euro.

På längre sikt ser man tydliga årliga nettoökningar av EU:s BNP på 0,3 %–2 %. De härrör från lägre såväl förväntad frekvens som sannolikhet för framtida systemkriser.

Man beräknar att förslaget skulle minska sannolikheten för en systemisk bankkris i sju medlemsstater med mellan 29 % och 89 % när kreditinstituterna rekapitaliseras till en total kapitaltäckningskvot på minst 10,5 %.

Större kapital, inklusive den konjunkturutjämnande kapitalbufferten, och skärpta likviditetskrav bör även minska svängningarna i de normala konjunkturcyklerna. Detta gäller särskilt små och medelstora företag som i högre grad än större företag är beroende av kreditinstitut för sin finansiering under hela konjunkturcykeln.

2.2.4. Administrativ börda

Institut med en större gränsöverskridande verksamhet skulle ha störst nytta av harmoniseringen av nuvarande nationella bestämmelser då de påföljande lättnaderna av den administrativa bördan förväntas minska bördan i samband med Basel III.

3. ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

De föreslagna ändringarna är kopplade till direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG som föregår denna förordning. Det innebär att både de delar som ingår i de tidigare direktiven och de nya delar som införs genom denna förordning kommer att övervakas noggrant. I synnerhet kommer skuldsättningsgraden och de nya likviditetsbestämmelserna att granskas noggrant på grundval av statistiska uppgifter som samlas in enligt bestämmelserna i detta förslag. Övervakning och utvärdering kommer att ske både inom EU (EBA/ECB – Europeiska centralbanken) och på internationell nivå (Baselkommittén för banktillsyn).

4. RÄTTSLIGA ASPEKTER PÅ FÖRSLAGET

4.1. Rättslig grund

I artikel 114.1 i EUF-fördraget föreskrivs en rättslig grund för en förordning som skapar lika villkor och riktar sig mot den inre marknadens funktion. Förslaget till direktiv [inserted by OP] handlar om behörigheten att utöva verksamhet och grundas på artikel 53 i EUF-fördraget, men behovet av att skilja dessa regler från reglerna om hur verksamheten ska bedrivas motiverar en ny rättslig grund för det senare.

Genom tillsynskrav fastställs kriterier för bedömning av de risker som är kopplade till en viss bankverksamhet och de medel som är nödvändiga för att motverka dessa risker. De reglerar därmed inte rätten att bedriva inlåningsverksamhet utan styr det sätt på vilken sådan verksamhet bedrivs för att säkerställa skyddet för insättarna och den finansiella stabiliteten. I den föreslagna förordningen slår man ihop tillsynskraven för kreditinstitut och värdepappersföretag, vilka i dag fastställs i två olika direktiv (2006/48/EG och 2006/49/EG) i ett rättsligt instrument, vilket innebär en betydande förenkling av den tillämpliga lagstiftningen.

Som anges ovan (avsnitten 1.1.1 och 2.2.1) finns i de nu gällande bestämmelserna ett stort antal alternativ och stor handlingsfrihet som tillåter medlemsstaterna att införa striktare regler än de som anges i direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG. Detta får till följd stora olikheter som inte bara kan bli problematiska för att uppnå den finansiella stabilitet som beskrivs i avsnitt 1.1.1 ovan, utan även hämmar det gränsöverskridande utbudet av tjänster och etableringen i andra medlemsstater eftersom ett institut måste ta hänsyn till nya regler varje gång det vill starta en verksamhet i en annan medlemsstat. Detta skapar ojämlika konkurrensvillkor som blir en hämsko för den inre marknaden och även försämrar den rättsliga klarheten. Eftersom tidigare kodifieringar och omarbetningar inte har lett till att skillnaderna minskat är det nödvändigt att anta en förordning för att enhetliga regler ska införas i samtliga medlemsstater med syftet att säkra en god funktion hos den inre marknaden.

Genom att utforma tillsynskraven i form av en förordning skulle man säkerställa att kraven blir direkt tillämpliga på instituten. Detta skulle också garantera likvärdiga konkurrensvillkor då det förhindrar att olika nationella krav införs som ett resultat av införlivande av ett direktiv. Den föreslagna förordningen skulle tydligt visa att instituten följer samma regler på alla EU:s marknader, vilket även skulle stärka förtroendet för institutens stabilitet över hela EU. En förordning skulle även låta EU införa framtida förändringar snabbare, eftersom ändringar kan tillämpas så gott som omedelbart efter att de antagits. EU skulle på så sätt kunna uppfylla internationellt överenskomna tidsfrister för genomförandet och följa viktigare händelser på marknaden.

4.2. Subsidiaritet

I enlighet med de principer om subsidiaritet och proportionalitet som fastställs i artikel 5 i EUF-fördraget kan målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre tillgodoses på EU-nivå. Bestämmelserna går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de uppställda målen. Endast genom EU-åtgärder kan man säkerställa att samma tillsynskrav ställs på institut och värdepappersföretag som är verksamma i mer än en medlemsstat och därmed skapa likvärdiga konkurrensvillkor, minska regelsystemens komplexitet, undvika obefogade kostnader för att uppfylla olika krav i samband med gränsöverskridande verksamhet, främja ytterligare integration av EU-marknaden och bidra till eliminering av regelarbiterage. Genom EU-åtgärder säkras även en hög grad av finansiell stabilitet i EU. Detta bekräftas av att de tillsynskrav som anges i förslaget har funnits i EU:s lagstiftning i över 20 år.

I artikel 288 i EUF-fördraget ges möjlighet att välja mellan olika rättsliga instrument. En förordning måste därför respektera subsidiaritetsprincipen på samma sätt som övriga rättsliga instrument. Subsidiariteten måste vägas mot andra principer i fördragen, t.ex. de grundläggande friheterna. Direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG riktar sig formellt till medlemsstaterna men gäller i praktiken företagen. En förordning skapar jämlika förutsättningar eftersom den kan tillämpas direkt och man inte behöver ta hänsyn till lagstiftningen i de olika medlemsstaterna innan en verksamhet inleds då regelverken är identiska. Detta förenklar för instituten. Genom att anta en förordning kan man också undvika förseningar vid införlivande av direktiv.

4.3. Europeiska bankmyndighetens roll och efterlevnad av artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget

I över 50 bestämmelser i detta förslag anges att Europeiska bankmyndigheten (EBA) ska inlämna tekniska standarder för tillsyn och genomförande till kommissionen för att specificera de kriterier som anges i vissa bestämmelser i denna förordning och för att säkerställa ett enhetligt genomförande. Kommissionen bemyndigas att anta dessa som delegerade akter och genomförandeakter.

Den 23 september 2009 antog kommissionen förslag till förordningar om inrättande av EBA (Europeiska bankmyndigheten), EIOPA (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och ESMA (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten)⁶. I detta sammanhang vill kommissionen påminna om sitt uttalande avseende artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget i samband med antagandet av förordningarna om inrättande av de europeiska tillsynsmyndigheterna: ”När det gäller

⁶ KOM(2009) 501, KOM(2009) 502, KOM(2009) 503.

processen för antagande av regleringsstandarder framhåller kommissionen den finansiella tjänstesektorns unika karaktär, som följer av Lamfalussy-strukturen och uttryckligen erkänns i förklaring 39 i EUF-fördraget. Emellertid hyser kommissionen allvarliga tvivel huruvida begränsningarna av dess roll vid antagandet av delegerade akter och genomförandeåtgärder är i linje med artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget.”

4.4. Samverkan och överensstämmelse mellan lagstiftningspaketets olika delar

Denna förordning är en del av ett lagstiftningspaket tillsammans med det föreslagna direktivet [inserted by OP]. Paketet ersätter direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG. Det betyder att både direktivet och förordningen ska tillämpas på både kreditinstitut och värdepappersföretag. För närvarande är de sistnämnda endast ”bifogade” till direktiv 2006/48/EG genom direktiv 2006/49/EG. En stor del av det sistnämnda direktivet utgörs helt enkelt av hänvisningar till direktiv 2006/48/EG. Genom att bestämmelserna för båda typerna av verksamhet slås samman i lagstiftningspaketet blir dessa tydligare. Dessutom införlivas de omfattande bilagorna i direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG i den normativa delen, vilket ytterligare förenklar tillämpningen av dem.

I förslaget till förordning fastställs regler för stabilitetstillsyn som är direkt tillämpliga på instituten. I förslaget till direktiv fastställs liksom tidigare bestämmelser som rör auktorisering av kreditinstitut, utövande av etableringsfriheten och fri rörlighet för tjänster. Detta gäller inte värdepappersföretag eftersom motsvarande rättigheter och skyldigheter fastställs i direktiv 2004/39/EG (marknader för finansiella instrument). I direktivet finns även kvar allmänna principer för tillsynen av instituten som riktar sig till medlemsstaterna och kräver införlivande och utnyttjande av olika valmöjligheter. Detta omfattar särskilt informationsutbyte, ansvarsfördelning mellan tillsynsmyndigheter i hem- respektive värdmedlemsstaten samt utövandet av sanktionsbefogenheter (som är ett nytt inslag). Direktivet innehåller fortfarande bestämmelser som reglerar den tillsyn av instituten som utförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Dessa bestämmelser kompletterar de allmänna tillsynskraven för instituten som anges i förordningen genom enskilda ordningar som fastställs av de behöriga myndigheterna på grundval av resultaten från den fortlöpande tillsynen av enskilda kreditinstitut och värdepappersföretag. I direktivet skulle fastställas olika tillsynsarrangemang och de behöriga myndigheterna skulle själva få besluta vilken modell de skulle införa. Det handlar bl.a. om interna processer inom instituten om framför allt riskhantering och de nya kraven på företagsstyrning.

5. NÄRMARE REDOGÖRELSE FÖR FÖRSLAGET OCH JÄMFÖRELSE MED BASEL III

För att garantera en väl avvägd tillämpning av Basel III på EU:s institutioner var kommissionen tvungen att göra flera regleringsmässiga överväganden, vilka förklaras i detta kapitel.

5.1. Maximal harmonisering (hela förordningen)

Maximal harmonisering är nödvändigt för att uppnå ett verkligt enhetligt regelverk. Olämpliga och dåligt samordnade striktare krav i enskilda medlemsstater skulle kunna leda till att underliggande exponering och risk överflyttas till oreglerade ”skuggbanker” eller från en medlemsstat till en annan.

Den konsekvensbedömning som utfördes av Baselkommittén och kommissionen grundas dessutom på de specifika kapitaltäckningskvoter som antagits. Det är oklart vilka

konsekvenser för kostnader och tillväxt som skulle kunna bli följden av att en eller flera medlemsstater tillämpar högre kapitalkrav, som eventuellt skulle kunna förvärras genom en ”kapplöpning mot toppen” över hela EU.

Om det behövs striktare tillsynskrav *på EU-nivå*, bör det finnas sätt att tillfälligt förändra det enhetliga regelverket i enlighet med behoven. Kommissionen skulle kunna anta en delegerad akt som under en begränsad tid höjer nivån på kapitalkraven och riskvikterna för vissa exponeringar, eller inför striktare tillsynskrav för all exponering eller för exponering mot en eller flera sektorer, regioner eller medlemsstater, när så är nödvändigt för att åtgärda förändringar av mikro- och makrorisker som härrör från sådan utveckling på marknaden som inträffat efter denna förordnings ikraftträdande, särskilt på rekommendation av eller efter yttrande från Europeiska systemrisknämnden.

Detta förslag och åtföljande förslag till direktiv innehåller redan tre möjligheter för *behöriga myndigheter* att åtgärda nationella tillsynsproblem på makronivå:

- När det gäller utlåning med säkerhet i fast egendom kan medlemsstaterna justera kapitalkraven.
- Medlemsstaterna kan införa ytterligare kapitalkrav för enskilda institut eller grupper av institut när så motiveras av särskilda omständigheter i den så kallade andra pelaren.
- Medlemsstaterna fastställer nivån för den konjunkturutjämnande kapitalbufferten så att den återspeglar de specifika makroekonomiska riskerna i medlemsstaten. Detta skulle i praktiken innebära stora förändringar av kapitalkraven.

Medlemsstaterna skulle dessutom kunna tillåtas att införa vissa av de nyare striktare reglerna enligt Basel III under övergångsperioden, dvs. införa dem snabbare än vad som fastställs i Basel III.

5.2. Definition av kapital (del två)

5.2.1. Avdrag av större innehav i försäkringsbolag och finansiella konglomerat

Basel III kräver att internationellt verksamma banker gör avdrag från kapitalbasen för större innehav i icke konsoliderade försäkringsbolag. Syftet med detta är att säkerställa att en bank inte kan räkna in kapital som även används av ett försäkringsdotterbolag i sin kapitalbas. När det gäller grupper som innehåller en stor andel bank- eller värdepappersföretag och försäkringsföretag anges specifika regler mot sådant ”dubbelt utnyttjande av poster i kapitalbasen” i direktiv 2002/87/EG om finansiella konglomerat. Direktiv 2002/87/EG grundas på internationellt överenskomna principer för riskhantering mellan olika sektorer. Detta förslag stärker tillämpningen av dessa regler för finansiella konglomerat i bank- och investeringsgrupper för att säkra en stabil och enhetlig tillämpning. Eventuella ytterligare förändringar som blir nödvändiga kommer att åtgärdas vid den översyn av direktiv 2002/87/EG som ska ske 2012.

5.2.2. Högkvalitativ kapitalbas – kriterier, utfasning och tillämpning av äldre regler

Enligt Basel III får en kapitalbas av högsta kvalitet i internationellt verksamma banker som är aktiebolag bestå av enbart stamaktier som uppfyller stränga kriterier. I detta förslag införs dessa stränga kriterier från Basel III. Förslaget begränsar inte det högkvalitativa kapitalet, utgivet av institut som är aktiebolag, till enbart stamaktier. Definitionen på stamaktie varierar

beroende på den nationella bolagsrätten. De strikta kriterier som här föreslås säkerställer att endast instrument av högsta kvalitet godkänns som lagstadgat kapital av högsta kvalitet. Enligt dessa kriterier skulle endast instrument av samma höga kvalitet som stamaktier vara kvalificerade för denna behandling. För att garantera dessa instruments fullständiga transparens krävs i förslaget att EBA sammanställer, upprätthåller och offentliggör en förteckning över godkända instrument.

I Basel III föreskrivs en 10-årig utfasningsperiod för vissa instrument som emitterats av företag som inte är aktiebolag och inte uppfyller de nya reglerna. I överensstämmelse med ändringarna av reglerna för kapitalbasen i direktiv 2009/111/EG och för att säkra att de olika bolagsformerna behandlas på samma sätt, tillåter detta förslag (del tio, avdelning II kapitel 2) även att äldre bestämmelser tillämpas på sådana högkvalitativa instrument som ges ut av aktiebolag och som inte är stamaktier, samt på överkurs vid aktieemission.

Reglerna i Basel III medger att instrument som inte uppfyller de nya reglerna och som utfärdats före den 12 september 2010 fasas ut från det lagstadgade kapitalet för att möjliggöra en smidig övergång till de nya reglerna. Detta datum är brytdatum för övergångsbestämmelserna. Alla instrument som inte uppfyller de nya reglerna och som utfärdats efter brytdatum skulle från och med 2013 inte räknas in i det lagstadgade kapitalkravet. I detta förslag fastställs brytdatum till den dag då kommissionen antar detta förslag. Detta är nödvändigt för att undvika att kraven i förslaget tillämpas retroaktivt, vilket inte skulle vara rättsligt acceptabelt.

5.2.3. Ömsesidiga bolag, kooperativa banker och liknande institut

I Basel III säkerställs att de nya reglerna kan tillämpas på högkvalitativa kapitalinstrument i företag som inte är aktiebolag – t.ex. ömsesidiga bolag, kooperativa banker och liknande institut. I detta förslag beskrivs i större detalj tillämpningen av den i Basel III använda definitionen på högkvalitativa kapitalinstrument som emitteras av andra företag än aktiebolag.

5.2.4. Minoritetsinnehav och vissa kapitalinstrument emitterade av dotterbolag

Ett minoritetsinnehav är det kapital i vissa dotterbolag som ägs av en minoritetsaktieägare utanför gruppen. I Basel III erkänns minoritetsinnehav – och visst lagstadgat kapital utgivet av dotterbolag – endast om dessa dotterföretag är institut (eller lyder under samma regelverk) och kapitalet används för att uppfylla kapitalkraven och den nya kapitalbevarande bufferten, en ny kapitalreserv som inför nya begränsningar för betalning av utdelningar och vissa kuponger och bonusar. Den andra nya kapitalbufferten – den konjunkturutjämnande bufferten – är ett viktigt verktyg för makrotillsyn som kan användas av tillsynsmyndigheterna för att minska eller underlätta utlåning i olika faser av kreditcykeln. I detta förslag fastställs kraftfulla processer för EU för samordning av medlemsstaternas användning av den konjunkturutjämnande bufferten. Den strategi som anges i detta förslag avseende minoritetsintressen och visst övrigt kapital som emitteras av dotterbolag innebär att den konjunkturutjämnande bufferten godkänns när den används. Det visar på vikten av denna buffert och det kapital den kräver, samt eliminerar eventuella negativa incitament för att använda bufferten.

5.2.5. Avdrag av vissa uppskjutna skattefordringar

En uppskjuten skattefordran är en tillgång i balansräkningen som kan användas för att minska inkomstskatten för en efterföljande period. I Basel III anges att vissa uppskjutna skattefordringar inte behöver dras av från kapitalet. I detta förslag förtydligas att sådana

uppskjutna skattefordringar som automatiskt övergår till en fordran på staten när ett företag går med förlust inte behöver dras av, i det fall deras kapacitet att vid behov absorbera förluster var garanterad.

5.3. Behandling av specifika exponeringar (del tre avdelning II kapitel 2)

5.3.1. Behandling av exponeringar mot små och medelstora företag

Enligt gällande EU-lagstiftning kan banker dra nytta av förmånliga riskvikter tillämpade på exponeringar mot små och medelstora företag. Denna förmånsbehandling kommer att fortsätta tillämpas i Basel III och i detta utkast till förslag. Mer fördelaktiga kapitalkrav för exponeringar mot små och medelstora företag skulle först och främst kräva en översyn av det internationella Baselavtalet. En översynsklausul om denna fråga ingår i förslaget.

Det är mycket viktigt att riskvikterna vid utlåning till små och medelstora företag bedöms noggrant. Av detta skäl ska EBA analysera och senast den 1 september 2012 lämna en rapport om aktuella riskvikter, pröva möjligheterna till en minskning och överväga ett scenario med en minskning med en tredjedel jämfört med i dag. Kommissionen avser att överlämna en rapport om denna analys till Europaparlamentet och rådet och lägga fram lagstiftningsförslag om översyn av riskvikter för små och medelstora företag, om så är lämpligt.

Kommissionen kommer dessutom att i samråd med EBA inom 24 månader efter denna förordnings ikraftträdande utarbeta en rapport om utlåning till små och medelstora företag och fysiska personer och överlämna denna till Europaparlamentet och rådet tillsammans med lämpliga förslag.

5.3.2. Behandling av exponeringar som härrör från handelsfinansiering

Baselkommittén för banktillsyn förväntas i slutet av 2011 avge sina synpunkter på huruvida mer gynnsamma kapitalkrav för handelsfinansiering bör fastställas. Detta ingår därför inte i detta förslag, dock finns en översynsklausul om behandlingen av dessa exponeringar.

5.4. Motpartskreditrisk (del tre avdelning II kapitel 6)

I Basel III krävs att bankerna innehar extra kapital som skydd mot risken för att en motparts kreditkvalitet skulle försämrats. I detta förslag kommer detta nya kapitalkrav att tas med. I Basel III godkänns emellertid endast i begränsad omfattning sådana förluster som en bank skriver ned direkt och som får omedelbara konsekvenser för resultatet (justering av kreditvärderingen). Grundat på återkoppling från ett samråd med kommissionen i februari/mars 2011 i denna fråga och med stöd av en majoritet av medlemsstaterna, skulle detta förslag tillåta banker som använder internmätningssmetoden för kreditrisker en större, men dock försiktig, redovisning av sådana förluster och därför bättre återspegla den vanliga metoden att göra reserveringar för framtida förluster, som många EU-banker använder.

5.5. Likviditet (del sex)

5.5.1. Krav på likviditetstäckning

Kommissionen är fast besluten att uppnå harmoniserade krav på likviditetstäckning senast 2015. Samtidigt bör osäkerheten avseende eventuella oavsiktliga konsekvenser och observationsperioden för Basel III tas på största allvar. Följande delar garanterar att bindande krav införs först efter lämplig översyn:

- Ett allmänt krav som ska tillämpas från och med 2013 och som innebär att bankerna måste ha lämplig likviditetstäckning utgör ett första steg.
- En skyldighet att till de nationella myndigheterna rapportera nödvändiga uppgifter som styrker att bankerna upprätthåller adekvat likviditetstäckning grundat på enhetliga rapporteringsformat som utarbetats av EBA för att pröva Basel III-kriterierna.
- Befogenhet för kommissionen att ytterligare specificera likviditetstäckningskraven i enlighet med slutsatserna från observationsperioden och den internationella utvecklingen. Genom att de utdragna ordinarie lagstiftningsförfarandena (genom medbeslutande) undviks kan observationsperioden användas maximalt och kalibrering skjutas upp till slutet av observationsperioden.

Kravet på likviditetstäckning kommer, i grupper av kreditinstitut eller värdepappersföretag eller båda, i princip att gälla för alla enskilda kreditinstitut och värdepappersföretag. Till skillnad från filialer, som inte är juridiska personer, har kreditinstitut och värdepappersföretag betalningsförpliktelser som kan leda till utflöde av likvida medel under stressförhållanden. Man kan inte ta för givet att kreditinstitut eller värdepappersföretag kommer att få likviditetsstöd från andra kreditinstitut eller värdepappersföretag inom samma grupp när de får problem med att uppfylla sina betalningsskyldigheter. Under vissa strikta villkor får dock de behöriga myndigheterna avstå från att tillämpa kraven på enskilda kreditinstitut och värdepappersföretag och i stället tillämpa ett gruppbaserat krav på dessa kreditinstitut och värdepappersföretag. Dessa strikta villkor anges i artikel 7.1 och innebär bland annat att kreditinstitutet eller värdepappersföretagen har en rättsligt grundad skyldighet att stödja varandra och en reell förmåga att göra detta.

Om det handlar om en grupp av kreditinstitut eller värdepappersföretag med verksamhet i flera medlemsstater måste samtliga berörda behöriga myndigheter för det enskilda kreditinstitutet eller värdepappersföretaget *gemensamt* besluta att villkoren för undantaget är uppfyllda, för att undantaget från individuella krav ska kunna tillämpas. För sådana gränsöverskridande situationer har ytterligare villkor fastställts i artikel 7.2, förutom villkoren i artikel 7.1. Dessa ytterligare villkor kräver att alla behöriga myndigheter måste godkänna gruppens likviditetshantering och hur stor likviditet de enskilda kreditinstitutet och värdepappersföretagen i gruppen har. Om myndigheterna inte är överens beslutar respektive behörig myndighet för ett enskilt kreditinstitut eller värdepappersföretag ensamt om huruvida undantaget kan tillämpas.

En ytterligare möjlighet är att EBA medlar vid oenighet mellan de behöriga myndigheterna. Resultatet av medlingen är emellertid endast bindande i den mån det rör villkoren i artikel 7.1. De enskilda behöriga myndigheterna har sista ordet när det gäller villkoren i artikel 7.2, dvs. huruvida gruppens likviditetshantering och de enskilda kreditinstitutens och värdepappersföretagens likviditet är tillfredsställande.

5.5.2. *Krav på stabil nettofinansiering*

Kommissionen är fast besluten att senast den 1 januari 2018 ha uppnått en minimistandard för kravet på stabil nettofinansiering. Eftersom Basel III fastställer en observationsperiod fram till 2018 finns det tillräcklig tid att utarbeta krav för en stabil finansiering i form av ett medbeslutandeförslag till parlamentet och rådet före observationsperiodens slut.

5.6. Skuldsättningsgrad (del sju)

Skuldsättningsgrad är ett nytt regleringsinstrument inom EU. I överensstämmelse med Basel III föreslår kommissionen inte att skuldsättningsgraden ska vara ett bindande instrument i detta skede utan att den inledningsvis ska användas som en extra funktion som kan tillämpas på enskilda banker efter beslut av tillsynsmyndigheterna, med syfte att senare överföras till en bindande (under den första pelaren) åtgärd 2018, efter lämplig granskning och kalibrering. Rapporteringsskyldighet skulle möjliggöra granskning och ett välinformerat beslut om att införa detta som ett bindande krav 2018. I linje med Basel III föreslås att instituten offentliggör sin skuldsättningsgrad från och med 2015.

5.7. Gränsvärden i Basel I (del tretton)

I Basel II krävs mer kapital för mer riskfyllda verksamheter än i Basel I. För mindre riskfyllda verksamheter krävs mindre kapital i Basel II än i Basel I. Detta beror på att Basel II har utformats för att vara mer riskkänsligt än Basel I.

För att förhindra att banker omfattas av orimligt låga kapitalkrav tillåter Basel II inte lägre kapital än 80 % av det kapital som hade krävts enligt Basel I. Detta krav slutade att gälla 2009 men det återinfördes genom direktiv 2010/76/EG och gäller nu till och med 2011 års utgång. På grundval av Baselkommittén för banktillsyns förlängning av detta krav i juli 2009 återinförs det 2015 genom detta förslag. Behöriga myndigheter får, efter samråd med EBA, avstå från att tillämpa Basel I-gränsen på ett institut under förutsättning att samtliga krav för användning av internmätningsskattorna för kreditrisker och operativa risker är uppfyllda.

6. BUDGETKONSEKVENSER

EBA kommer att spela en viktig roll för att målet med denna förordning ska uppnås, eftersom det här föreslås att EBA utarbetar över 50 bindande tekniska standarder i olika politiska frågor. Dessa bindande tekniska standarder – som slutligen ska godkännas av kommissionen – kommer att bli avgörande för att säkerställa att bestämmelser av starkt teknisk art införs på ett enhetligt sätt i hela EU och att de föreslagna politiska åtgärderna fungerar som det är tänkt. För denna betydande arbetsbörda kommer EBA att behöva mer resurser än vad som redan tilldelats vid dess inrättande enligt förordning (EU) 1093/2010. Ytterligare information finns i den bifogade lagstadgade finansieringsöversikten.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁷,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I G20-deklarationen av den 2 april 2009⁸ om stärkandet av det finansiella systemet uppmanas till internationellt enhetliga ansträngningar för att nå ökad öppenhet, ansvarighet och reglering genom att förbättra kapitalets kvantitet och kvalitet inom banksektorn så snart den ekonomiska återhämtningen är säkrad. I deklarationen uppmanar man också till införande av ett kompletterande icke-riskbaserat mått för att begränsa uppbyggnad av ökande skuldsättningsexpansion inom banksektorn, samt till att ta fram ramar för starkare likviditetsbuffertar ska tas fram. Som svar på detta enades i september 2009 gruppen av centralbankschefer och tillsynschefer (GHOS) om ett antal åtgärder för att stärka regleringen av banksektorn. Åtgärderna fick stöd av G20-ledarna vid toppmötet i Pittsburgh den 24–25 september 2009 och fastställdes i detalj i december 2009. I juli och september 2010 utfärdade GHOS ytterligare två meddelanden om utformning och kalibrering av dessa nya åtgärder. I december 2010 offentliggjorde Baselkommittén för banktillsyn de slutliga åtgärderna, som går under benämningen Basel III.
- (2) Högnivågruppen för finansiell tillsyn i EU, med Jacques de Larosière som ordförande, uppmanade EU att utarbeta en mer harmoniserad reglering av finansmarknaden. När det gäller hur den framtida tillsynen ska utformas i Europa betonade rådet den 18 och 19 juni 2009 behovet av att utarbeta ett enhetligt europeiskt regelverk som kan tillämpas på alla kreditinstitut och värdepappersföretag på den inre marknaden.

⁷ EUT C , , s. .

⁸ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf

- (3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006⁹ om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006¹⁰ om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut har flera gånger genomgått betydande förändringar. Många av bestämmelserna i direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG är tillämpliga på såväl kreditinstitut som värdepappersföretag. För att dessa bestämmelser ska kunna tillämpas på ett enhetligt sätt är det önskvärt att de samlas i en ny lagstiftning som är tillämplig på både kreditinstitut och värdepappersföretag. För tydlighetens skull bör bestämmelserna i bilagorna till dessa direktiv införlivas i den normativa delen av den nya lagstiftningen.
- (4) Den nya lagstiftningen skulle bestå av två skilda rättsakter: ett direktiv samt denna förordning. Tillsammans skulle de utgöra den rättsliga ramen för behörigheten att utöva verksamhet, tillsynsramen och tillsynsreglerna för kreditinstitut och värdepappersföretag. Denna förordning bör därför läsas i förening med direktivet.
- (5) Direktiv [inserted by OP] grundar sig på artikel 53.1 i EUF-fördraget och ska innehålla bestämmelser om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och värdepappersföretag samt styrelseformer och tillsynsbestämmelser i samband med detta, t.ex. bestämmelser om verksamhetstillstånd, förvärv av kvalificerade innehav, utövande av etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster, vilka befogenheter tillsynsmyndigheterna har i hem- respektive värdmedlemsstaten samt bestämmelser om startkapital och tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag.
- (6) I denna förordning ska anges tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag som direkt rör bank- och finanssektorns verksamhet och är till för att garantera finansiell stabilitet hos aktörerna på denna marknad och en hög skyddsnivå för investerare och insättare. Denna direkt tillämpliga rättsakt syftar till att på ett avgörande sätt bidra till en smidig funktion hos den inre marknaden och bör därför grundas på bestämmelserna i artikel 114 i EUF-fördraget, tolkad i enlighet med domstolens fasta rättspraxis.
- (7) Även om man genom direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG i viss utsträckning har harmoniserat medlemsstaternas tillsynsbestämmelser innehåller dessa ett stort antal alternativ och valmöjligheter och medlemsstaterna kan fortfarande införa striktare regler än de som föreskrivs i dessa direktiv. Detta leder till skillnader i nationell lagstiftning som hindrar utövandet av de grundläggande friheterna och därmed får en direkt inverkan på den inre marknads funktion och orsakar stora snedvridningar av konkurrensen. Sådana skillnader hindrar i synnerhet gränsöverskridande tillhandahållande av tjänster och etablering i andra medlemsstater, eftersom aktörerna måste bedöma och ta hänsyn till olika regler när de bedriver verksamhet i en annan medlemsstat. Dessutom måste kreditinstitut och värdepappersföretag som har auktoriserats i olika medlemsstater ofta uppfylla olika krav, vilket leder till allvarlig snedvridning av konkurrensen. Genom dessa skilda nationella lagstiftningar skapas både potentiella och reella hinder för en smidigt fungerande inre marknad på grund av ojämlika konkurrensvillkor för verksamheten och svårigheter för kreditinstitut och värdepappersföretag som bedriver verksamhet i olika rättsliga system inom unionen.

⁹ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

¹⁰ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

- (8) För att avlägsna de återstående handelshindren och den allvarliga snedvridningen av konkurrensen beroende på skilda nationella regelverk, samt för att förhindra framtida liknande handelshinder och snedvriden konkurrens, är det därför nödvändigt att anta en förordning om enhetliga regler som ska tillämpas i alla medlemsstater.
- (9) Genom att utforma tillsynskrav i form av en förordning skulle man säkerställa att kraven direkt kan tillämpas av medlemsstaterna. Detta skulle också garantera lika förutsättningar då det förhindrar att olika nationella krav införs som ett resultat av införlivande av ett direktiv. Denna förordning skulle medföra att instituten följer samma regler i hela unionen, vilket även skulle stärka förtroendet för kreditinstitutens och värdepappersföretagens stabilitet, särskilt i kristider. En förordning skulle också göra regelverket enklare och minska kostnaderna för att efterleva detta, särskilt för kreditinstitut och värdepappersföretag som bedriver gränsöverskridande verksamhet. Den skulle även bidra till att eliminera konkurrenssnedvridning. Mot bakgrund av särdragen i de nationella fastighetsmarknaderna som kännetecknas av skillnader i ekonomisk utveckling och specifika rättsliga olikheter mellan medlemsstater, regioner eller lokala områden, bör de behöriga myndigheterna kunna fastslå högre riskviker eller tillämpa strängare kriterier på vissa områden, grundat på tidigare erfarenheter av fallissemang och förväntad marknadsutveckling för exponeringar som är säkrade genom panträtt i fast egendom.
- (10) Medlemsstaterna bör ha befogenhet att bevara eller införa nationella bestämmelser i den omfattning denna förordning inte föreskriver enhetliga regler, under förutsättning att dessa nationella bestämmelser inte står i motsättning till unionsrätten eller underminerar dess tillämpning.
- (11) Om medlemsstaterna antar allmänna riktlinjer, i synnerhet på områden där man inväntar på kommissionens antagande av förslag till tekniska standarder, ska dessa riktlinjer varken stå i motsättning till unionsrätten eller underminera dess tillämpning.
- (12) Denna förordning förhindrar inte att medlemsstaterna inför motsvarande krav på företag som inte omfattas av förordningens tillämpningsområde.
- (13) De allmänna tillsynskrav som fastställs i denna förordning kompletteras av individuella arrangemang som fastställs av de behöriga myndigheterna på grundval av resultaten från den fortlöpande tillsynen av enskilda kreditinstitut och värdepappersföretag. Omfattningen av sådana tillsynsarrangemang bör fastställas i ett direktiv eftersom de behöriga myndigheterna själva bör få besluta vilka arrangemang man vill införa.
- (14) Denna förordning bör inte inverka på de behöriga myndigheternas möjlighet att införa särskilda krav i enlighet med den tillsyns- och utvärderingsprocess som fastställs i direktiv [inserted by OP], som bör vara särskilt anpassade till kreditinstituts och värdepappersföretag specifika riskprofil.
- (15) Europeiska bankmyndigheten (EBA) inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet¹¹. Den förordningen syftar till att förbättra kvaliteten och enhetligheten i den nationella tillsynen och stärka kontrollen av gränsöverskridande företagsgrupper.

¹¹ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

- (16) Enligt förordning (EU) nr 1093/2010 ska EBA vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG. EBA ska också agera inom verksamhetsområdet kreditinstitut och värdepappersföretag när det gäller frågor som inte direkt omfattas av dessa direktiv, förutsatt att det krävs sådana åtgärder för att säkerställa att dessa akter tillämpas på ett ändamålsenligt och enhetligt sätt. Denna förordning ska ta hänsyn till EBA:s roll och funktion och underlätta EBA:s utövande av sina befogenheter enligt den förordningen.
- (17) Enhetliga finansiella krav på kreditinstitut och värdepappersföretag behövs för att se till att spararna ges likvärdigt skydd och för att skapa rättvisa konkurrensvillkor mellan jämförbara grupper av kreditinstitut och värdepappersföretag.
- (18) Eftersom kreditinstitut och värdepappersföretag konkurrerar direkt på den inre marknaden bör kraven på övervakning vara likvärdiga i hela unionen.
- (19) Närhelst det inom ramen för tillsyn är nödvändigt att fastställa den konsoliderade kapitalbasen för en företagsgrupp bestående av kreditinstitut och värdepappersföretag, bör beräkningen utföras i enlighet med denna förordning.
- (20) Enligt denna förordning tillämpas kapitalbaskraven på nivån för det enskilda bolaget och på koncernnivå om inte de behöriga myndigheterna finner det lämpligt att inte tillämpa tillsyn på enskilda företag. Enskild, gruppbaserad och gränsöverskridande gruppbaserad tillsyn är värdefulla instrument för att utöva kontroll över kreditinstitut och värdepappersföretag.
- (21) För att säkerställa att kreditinstitut inom en företagsgrupp är tillräckligt solventa är det väsentligt att kapitalkraven tillämpas utifrån företagsgruppens konsoliderade finansiella ställning. För att vidare säkerställa att kapitalbasen är lämpligt fördelad inom gruppen och, om så krävs, kan utnyttjas för att skydda sparmedel bör kapitalkraven tillämpas på de enskilda kreditinstituten och värdepappersföretagen inom en företagsgrupp, såvida inte detta mål kan uppnås effektivt på annat sätt.
- (22) De närmare redovisningsmetoder som ska användas vid beräkning av kapitalbasen och vid bedömningen av dess tillräcklighet med hänsyn till kreditinstitutets eller värdepappersföretagets riskexponering och av koncentrationen av exponeringar bör stå i överensstämmelse med bestämmelserna i rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut¹², som i vissa avseenden anpassar bestämmelserna i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 om sammanställd redovisning¹³ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder¹⁴, beroende på vilken av dessa rättsakter som reglerar kreditinstitutens och värdepappersföretagens redovisning enligt nationell lagstiftning.
- (23) För att solvensen ska kunna säkerställas är det viktigt att fastställa kapitalkrav där tillgångar och poster utanför balansräkningen vägs efter graden av risk.
- (24) Den 26 juni 2004 antog Baselkommittén för banktillsyn ett ramavtal om internationell konvergens avseende kapitalmätning och kapitalstandarder (Basel II-avtalet). De

¹² EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

¹³ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

¹⁴ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

bestämmelserna i direktiv 2006/48/EG och direktiv 2006/49/EG som införlivas i denna förordning motsvarar bestämmelserna i Basel II-avtalet. I och med att de kompletterande delarna i Basel III också införlivas, kommer denna förordning att motsvara bestämmelserna i Basel II- och Basel III-avtalen.

- (25) Det är nödvändigt att ta hänsyn till de skillnader som finns mellan kreditinstitut och värdepappersföretag i unionen genom att erbjuda alternativa metoder för beräkning av kapitalkrav för kreditrisker med olika nivåer av riskkänslighet och varierande komplexitetsgrad. Användningen av extern kreditvärdering och av kreditinstitutens och värdepappersföretagens egna skattningar av enskilda kreditriskparametrar ökar väsentligt kreditriskbestämmelsernas riskkänslighet och sundhet i stabilitetsavseende. Kreditinstitut och värdepappersföretag bör ges lämpliga incitament för att övergå till mer riskkänsliga metoder. I samband med upprättande av de skattningar som behövs för att tillämpa kreditriskmetoderna i denna förordning bör kreditinstituten och värdepappersföretagen förstärka sina metoder för mätning och hantering av kreditrisker för att göra sådana metoder tillgängliga för fastställande av föreskrivna kapitalbaskrav för kreditinstituten och värdepappersföretagen som återspeglar komplexitetsgraden i enskilda kreditinstituts och värdepappersföretags metoder. Databehandling i samband med tillkomst och hantering av exponeringar mot kunder bör i detta sammanhang anses omfatta utveckling och validering av system för hantering och mätning av kreditrisker. Detta ligger inte bara i kreditinstitutens och värdepappersföretagens legitima intressen utan avspeglar också syftet med denna förordning, nämligen att utnyttja bättre metoder för mätning och hantering av kreditrisker och också utnyttja dem för föreskrivna kapitalbaskrav.
- (26) Kapitalkraven bör stå i proportion till de risker som ska täckas. Särskilt bör den minskning av risknivåer som beror på innehav av ett stort antal exponeringar som var för sig är relativt små återspeglas i kapitalkravet.
- (27) I linje med Baselkommittén för banktillsyns beslut och med stöd av GHOS den 10 januari 2011, ska samtliga övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument i ett institut skrivas ner fullständigt och permanent eller omvandlas till primärkapital i form av kärnprimärkapital vid den tidpunkt då institutet inte längre är livskraftigt.
- (28) Bestämmelserna i denna förordning står i överensstämmelse med proportionalitetsprincipen och tar särskilt hänsyn till mångfalden av olika kreditinstitut och värdepappersföretag när det gäller verksamhetens storlek och omfattning samt verksamhetsområde. Överensstämmelsen med proportionalitetsprincipen innebär också att enklast möjliga värderingsförfarande, även inom ramen för intern riskklassificering ("internmetoden"), erkänns för exponeringar mot hushållssektorn och de små och medelstora företagen.
- (29) Denna förordnings "utvecklingsbara karaktär" gör det möjligt för kreditinstitut och värdepappersföretag att välja mellan tre metoder med varierande komplexitet. För att i synnerhet små kreditinstitut och värdepappersföretag ska kunna välja den riskkänsligare internmetoden bör de relevanta bestämmelserna tolkas så att exponeringsklasserna innefattar alla exponeringar som direkt eller indirekt likställs med dem i denna förordning. Som allmän regel gäller att de behöriga myndigheterna inte bör göra någon åtskillnad mellan de tre metoderna när det gäller tillsynsprocessen, dvs. kreditinstitut och värdepappersföretag som utnyttjar schablonmetoden ska inte bli föremål för strängare tillsyn enbart av den anledningen.

- (30) Tekniker för reducering av kreditrisker bör erkännas i ökad utsträckning och omfattas av ett regelverk som säkerställer att företagens solvens inte undergrävs av att åtgärder felaktigt erkänns som riskreducerande. I möjligaste mån bör säkerheter som normalt används av banker i de olika medlemsstaterna för att minska kreditrisken erkännas enligt schablonmetoden och även enligt de andra metoderna.
- (31) För att säkerställa att kapitalkraven för kreditinstitut och värdepappersföretag i tillräcklig utsträckning beaktar risker och riskreducering i samband med kreditinstitutens och värdepappersföretagens verksamheter och investeringar inom värdepapperisering är det nödvändigt att införa bestämmelser om en riskkänslig och stabilitetsmässigt sund behandling av sådana verksamheter och investeringar.
- (32) Operativa risker är en betydande kategori av risker som kreditinstitut och värdepappersföretag ställs inför och som måste täckas av kapitalbasen. Det är nödvändigt att ta hänsyn till de skillnader som finns mellan olika kreditinstitut och värdepappersföretag i unionen genom att erbjuda alternativa metoder för beräkning av kapitalkrav för operativa risker med olika nivåer av riskkänslighet och varierande komplexitetsgrad. Kreditinstitut och värdepappersföretag bör ges lämpliga incitament för att övergå till mer riskkänsliga metoder. Mot bakgrund av att teknikerna för mätning och hantering av operativa risker är under utveckling bör bestämmelserna fortlöpande ses över och uppdateras när så är lämpligt, inbegripet i fråga om kraven på olika affärsområden och godkännande av tekniker för riskreducering. I detta sammanhang bör särskild uppmärksamhet ägnas möjligheten att beakta försäkring inom ramen för de enkla metoderna för att beräkna kapitalkrav för operativa risker.
- (33) Övervakning och kontroll av ett kreditinstituts exponeringar bör ingå som en integrerad del av tillsynen över institutet. Därför kan en alltför stor koncentration av exponeringar mot en enskild kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning medföra oacceptabelt hög förlustrisk. Denna situation kan äventyra ett kreditinstituts solvens.
- (34) När man fastställer förekomsten av en grupp av kunder med inbördes anknytning och därmed exponeringar som utgör en gemensam risk, är det även viktigt att ta hänsyn till risker som uppkommer genom en gemensam källa till viktig finansiering som tillhandahålls av kreditinstitutet eller värdepappersföretaget självt, dess finansiella företagsgrupp eller parter med inbördes anknytningar.
- (35) Även om det är önskvärt att basera beräkningen av exponeringens värde på det värde som anges för att bestämma kapitalbaskraven, är det lämpligt att anta regler för övervakning av stora exponeringar utan att tillämpa riskviktnings eller risknivåer. De metoder för kreditriskreducering som tillämpas i solvenssystemet har dessutom utformats utifrån antagandet att kreditrisken är väl diversifierad. När det gäller stora exponeringar i samband med koncentration till ett enda namn är kreditrisken inte väl diversifierad. Effekterna av sådana tekniker bör därför omfattas av tillsynsregler. Det är därför nödvändigt att se till att man får en effektiv återvinning av kreditriskskyddet vid stora exponeringar.
- (36) Eftersom en förlust som uppkommer på grund av en exponering mot ett kreditinstitut eller värdepappersföretag kan vara lika allvarlig som en förlust på grund av någon annan exponering, bör sådana exponeringar behandlas och rapporteras på samma sätt som vilka andra exponeringar som helst. En alternativ kvantitativ begränsning har emellertid införts för att mildra den oproportionerliga inverkan som ett sådant

förfaringssätt har på mindre institut. Dessutom undantas mycket kortfristiga exponeringar avseende penningöverföring, inbegripet utförande av betalningstjänster, clearing, avveckling och förvaringstjänster för kunder, så att finansmarknaderna och deras infrastruktur ska kunna fungera smidigare. Dessa tjänster omfattar till exempel clearing och avveckling av kontanttransaktioner samt annan verksamhet för att underlätta avveckling. De relaterade exponeringarna inbegriper exponeringar som ett kreditinstitut eventuellt inte kan förutse och därför inte till fullo kontrollera, bland annat saldon på interbankkonton till följd av kundbetalningar, inbegripet krediterade och debiterade avgifter och räntor, och andra betalningar för kundservice, samt ställda eller erhållna säkerheter.

- (37) Det är viktigt att avlägsna oförenligheter beträffande intressena hos de företag som omformar lån till överlåtbara värdepapper och andra finansiella instrument (originatorer eller medverkande kreditinstitut) och de företag som investerar i dessa värdepapper eller instrument (investerare). Det är även viktigt att originatorns eller det medverkande institutets och investerarens intressen sammanfaller. För att uppnå detta bör originatorn eller det medverkande institutet behålla en väsentlig intresseandel i de underliggande tillgångarna. Det är därför viktigt för originatorerna eller de medverkande instituten att bibehålla exponering för den risk som lånen i fråga. Mer generellt bör värdepapperiseringstransaktioner inte struktureras så att en tillämpning av bibehållandekraven undviks, särskilt genom avgifter eller premier eller båda. Ett sådant bibehållande av riskexponeringen bör tillämpas i alla situationer där den ekonomiska substansen i en värdepapperisering kan tillämpas, oavsett vilka rättsliga strukturer eller instrument som används för att uppnå denna ekonomiska substans. Särskilt i de fall kreditrisken överförs genom värdepapperisering bör investerare fatta sina beslut först efter att ha gjort en noggrann genomgång, för vilken de behöver adekvat information om värdepapperiseringarna.
- (38) Behållningskravet bör inte tillämpas mer än en gång. För en given värdepapperisering räcker det att endast endera originatorn, det medverkande institutet eller den ursprungliga långivaren omfattas av kravet. Om värdepapperiseringstransaktioner inbegriper andra värdepapperiseringar som underliggande exponeringar bör på motsvarande sätt behållningskravet endast tillämpas på den värdepapperisering som omfattas av investeringen. Förvärvade fordringar bör inte omfattas av bibehållandekravet om de hänför sig till företagsverksamhet där de överläts eller säljs till diskonterat värde för att finansiera sådan verksamhet. De behöriga myndigheterna bör tillämpa riskvikten avseende bristande efterlevnad av kraven på företagsbesiktning, s. k. "due diligence" och riskhantering när det gäller värdepapperiseringar i samband med större överträdelser av riktlinjer och förfaranden som är relevanta för analysen av de underliggande riskerna.
- (39) Företagsbesiktning, s. k. "due diligence", bör tillämpas för en korrekt bedömning av de risker som hänför sig till värdepapperiseringsexponeringar både inom och utanför handelslagret. Dessutom bör kraven på "due diligence" vara proportionerliga. Förfaranden för "due diligence" bör bidra till att bygga upp ett större förtroende mellan originatorer, medverkande institut och investerare. Det är därför önskvärt att relevanta uppgifter om förfaranden för "due diligence" redovisas korrekt.
- (40) När ett kreditinstitut eller värdepappersföretag exponerar sig gentemot sitt moderföretag eller gentemot andra dotterföretag till moderföretaget, är särskild försiktighet påkallad. Kreditinstituts och värdepappersföretags exponeringar bör hanteras på ett helt självständigt sätt i enlighet med principerna om sund förvaltning,

utan hänsyn till några andra omständigheter. När det gäller stora exponeringar bör specifika normer, inbegripet striktare restriktioner, fastställas för sådana exponeringar som ett kreditinstitut ådrar sig gentemot sin egen grupp. Sådana normer behöver dock inte tillämpas om moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett kreditinstitut eller om övriga dotterföretag är antingen kreditinstitut eller finansiella institut eller företag som tillhandahåller verksamhetsanknutna tjänster, under förutsättning att samtliga dessa företag omfattas av tillsynen av kreditinstitutet på gruppnivå.

- (41) Mot bakgrund av att bestämmelserna om kapitalkrav är riskkänsliga är det önskvärt att man fortlöpande kontrollerar om de har väsentliga effekter på konjunkturcykeln. Kommissionen bör med beaktande av Europeiska centralbankens synpunkter överlämna en rapport i frågan till Europaparlamentet och rådet.
- (42) Kapitalkraven för råvaruhandlare, inbegripet handlare som idag är undantagna från kraven i direktiv 2004/39/EG, bör ses över.
- (43) Liberaliseringen av marknaderna för gas och elektricitet är ett i både ekonomiskt och politiskt avseende viktigt mål för gemenskapen. Med tanke på detta bör de kapitalkrav och andra tillsynsregler som tillämpas på företag som är verksamma på dessa marknader vara proportionerliga och inte i onödan göra det svårare att uppnå målet om liberalisering. Detta mål bör man särskilt ha i åtanke vid översyner av denna förordning.
- (44) Kreditinstitut och värdepappersföretag som placerar i återvärdepapperiseringar ska genomföra noggrann förhandskontroll ("due diligence") även beträffande underliggande värdepapperiseringar och de exponeringar som inte är värdepapperiseringar och som ytterst är underliggande instrument för de förra. Kreditinstitut och värdepappersföretag bör bedöma om exponeringar i samband med program för tillgångsbaserade företagscertifikat utgör återvärdepapperiseringsexponeringar, inbegripet exponeringar i samband med program genom vilka man förvärvar högt rangordnade trancher av separata grupper av hela lån där inget av dessa lån är en värdepapperiseringsexponering eller återvärdepapperiseringsexponering och där förstaförlustskyddet med avseende på varje investering tillhandahålls av säljaren av lånen. I den sistnämnda situationen bör i allmänhet en gruppsspecifik likviditetsfacilitet inte betraktas vara en återvärdepapperiseringsexponering, eftersom den utgör en tranch i en enskild tillgångsgrupp (dvs. den tillämpliga gruppen av hela lån) som inte innehåller några värdepapperiseringsexponeringar. Däremot skulle en kreditförstärkning för hela programmet som endast täcker en del av förlusterna utöver det av säljaren tillhandahållna skyddet i de olika grupperna i allmänhet utgöra en uppdelning på trancher av risken när det gäller grupper av flera tillgångar som innehåller minst en värdepapperiseringsexponering och skulle därför vara en återvärdepapperiseringsexponering. Om ett sådant program emellertid helt finansierar sig självt med en enda kategori av företagscertifikat och om antingen kreditförstärkningen för hela programmet inte är en återvärdepapperisering eller företagscertifikatet till fullo stöds av det medverkande kreditinstitutet eller värdepappersföretaget, vilket gör att investeraren i företagscertifikatet blir reellt exponerad för det medverkande företags kreditrisk i stället för de underliggande grupperna eller de underliggande tillgångarna, bör detta företagscertifikat i allmänhet inte betraktas som en återvärdepapperiseringsexponering.

- (45) Bestämmelserna om försiktig värdering av handelslagret bör tillämpas på alla instrument som tas upp till verkligt värde, såväl i handelslagret som i övrig verksamhet, för kreditinstitut och värdepappersföretag. Det bör klargöras att i de fall då en försiktig värdering skulle leda till redovisning av ett lägre värde än vad som faktiskt bokförts bör skillnaden i absoluta tal dras från kapitalbasen.
- (46) Kreditinstitut och värdepappersföretag bör kunna välja att antingen tillämpa ett kapitalkrav på eller att från kärnprimärkapital (tier 1) dra av sådana värdepapperiseringspositioner som enligt denna förordning ges en riskvikt på 1 250 %, oberoende av om positionerna ligger i eller utanför handelslagret.
- (47) Originatorer eller medverkande institut bör inte kunna kringgå förbudet mot implicit stöd genom att utnyttja sina handelslager för sådant stöd.
- (48) Genom direktiv 2006/48/EG infördes en förmånlig riskvikt enligt schablonmetoden för exponeringar mot små och medelstora företag eller fysiska personer, samt en möjlighet för kreditinstitut att tillämpa internmetoden där de själva beräknar riskvikten, vilket avspeglar sundheten i institutens egna kriterier för att ta på sig en kreditrisk. De förmånliga riskvikterna bör finnas kvar även i denna förordning. De eventuella fördelarna av att sänka riskvikterna eller utvidga deras tillämpningsområde till fler exponeringar ska dock ses över inom 24 månader efter denna förordnings ikraftträdande. Denna översyn ska vara evidensbaserad och beakta tillförlitliga uppgifter om kreditförluster vid exponeringar för små och medelstora företag eller fysiska personer under en hel konjunkturcykel. Konsekvenserna för utlåning till konsumenter ska särskilt uppmärksammas under denna översyn.
- (49) Utan att det påverkar de offentliggöranden som uttryckligen krävs genom denna förordning ska syftet med informationskraven vara att ge marknadsaktörerna korrekt och fullständig information om de enskilda institutens riskprofiler. Det bör därför kunna krävas att kreditinstitut och värdepappersföretag ska offentliggöra ytterligare information som inte uttryckligen nämns i denna förordning, om ett sådant offentliggörande behövs för att uppfylla nämnda syfte.
- (50) Om det i en extern kreditvärdering av en värdepapperiseringsposition tas hänsyn till effekten av ett kreditskydd som det investerande institutet självt tillhandahåller, bör institutet inte få utnyttja den lägre riskvikt som åsatts med beaktande av detta skydd. Detta bör inte leda till att värdepapperiseringen dras av från kapitalet om det finns andra sätt att fastställa en riskvikt som överensstämmer med den faktiska risk som är förenad med positionen utan att beakta kreditskyddet.
- (51) Med hänsyn till den låga kvaliteten på de nyligen registrerade resultaten bör normerna skärpas för interna modeller för beräkning av kapitalkrav för marknadsrisker. Modellernas risktäckning bör särskilt kompletteras i fråga om kreditrisker i handelslagret. Dessutom bör det i beräkningen av kapitalkraven även ingå en komponent som täcker stressituationer för att skärpa kapitalkraven med tanke på försämrade marknadsförhållanden och för att minska risken för konjunkturförstärkande effekter. Kreditinstitut och värdepappersföretag bör också genomföra omvända stresstester för att utröna vilka scenarier som skulle kunna hota deras livskraft, såvida de inte kan visa att ett sådant test är onödigt. Mot bakgrund av de särskilda svårigheter som nyligen framkommit när det gäller att behandla värdepapperiseringspositioner med metoder som bygger på interna modeller bör kreditinstitutens och värdepappersföretagens möjligheter att utarbeta modeller för

värdepapperiseringsrisker i handelslagret begränsas och ett standardiserat kapitalkrav bör gälla för dessa värdepapperiseringar om inte annat föreskrivs.

- (52) I denna förordning fastställs begränsade undantag för viss korrelationshandel där ett kreditinstitut av sin tillsynsmyndighet kan tillåtas beräkna ett samlat riskkapital med beaktande av strikta krav. I sådana fall bör institutet åläggas att för denna handel åsätta ett kapitalkrav som är lika med det högre av det kapitalkrav som beräknats enligt denna internt utvecklade metod och 8 % av kapitalkravet för den specifika risken enligt schablonmetoden. Institutet bör inte ha skyldighet att låta dessa exponeringar omfattas av kapitalkravet vid ytterligare risk men de bör tas med i både VaR-värden (value-at-risk) och stressjusterade VaR-värden.
- (53) Med tanke på arten och omfattningen av de oväntade förluster som drabbade kreditinstitut och värdepappersföretag under den finansiella och ekonomiska krisen, är det nödvändigt att ytterligare förbättra kvalitet och harmonisering av den kapitalbas som krävs av kreditinstitut och värdepappersföretag. Detta bör innefatta införande av en ny definition av de viktigaste delarna av det kapital som finns tillgängligt för täckning av oväntade förluster när dessa inträffar, utveckling av definitionen på hybridkapital och enhetliga verksamhetsjusteringar av kapitalbasen. Det är också nödvändigt att höja nivån på kapitalbasen betydligt, med nya kapitaltäckningskvoter inriktade på de viktigaste delarna av kapitalbasen som finns tillgängliga för att täcka förluster när de uppkommer.
- (54) För att stärka marknadsdisciplinen och öka den finansiella stabiliteten måste mer detaljerade krav på upplysningar om det lagstadgade kapitalets form och art samt om verksamhetsjusteringar införas, för att säkerställa att investerare och insättare får tillräcklig information om kreditinstitutens och värdepappersföretagens solvens.
- (55) Den nya definitionen av kapital och lagstadgade kapitalkrav bör införas på ett sätt som tar hänsyn till att det finns skilda startpunkter i olika länder och skilda förutsättningar, och att de initiala olikheterna kommer att minska under övergångsperioden. För att säkra lämplig kontinuitet i kapitalbasens nivå kommer de nu gällande kapitaltillskotten inom den offentliga sektorn att fortsätta gälla under hela övergångsperioden.
- (56) Enligt direktiv 2006/48/EG måste kreditinstituten den 31 december 2011 ha en kapitalbas som minst motsvarar ett angivet minimibelopp. Med tanke på de fortsatta effekterna av den finansiella krisen inom banksektorn och de förlängda övergångsbestämmelserna för kapitalkrav som antagits av Baselkommittén för banktillsyn, är det lämpligt att åter införa en nedre gräns under en begränsad tid tills tillräckliga kapitalbasbelopp har etablerats i enlighet med de övergångsbestämmelser för kapitalbasen som anges i denna förordning och som kommer att införas stegvis mellan 2013 och 2019. **För företagsgrupper med en väsentlig bank- eller värdepappersverksamhet och försäkringsverksamhet finns specifika regler i direktiv 2002/87/EG om finansiella konglomerat för att åtgärda sådant ”dubbelt utnyttjande av poster i kapitalbasen”. Direktiv 2002/87/EG grundas på internationellt överenskomna principer för riskhantering i olika sektorer. Detta förslag förstärker hur dessa regler för finansiella konglomerat ska tillämpas av bank- och investeringsgrupper och garanterar en fast och enhetlig tillämpning. Eventuella ytterligare förändringar som blir nödvändiga kommer att åtgärdas vid den översyn av direktiv 2002/87/EG som ska ske 2012.**

- (57) Den finansiella krisen visade tydligt att kreditinstitut och värdepappersföretag gravt underskattat nivån på motpartskreditrisken kopplad till OTC-derivat. G20-ledarna uppmanade därför i september 2009 till att fler OTC-derivat skulle clearas genom en central motpart. De krävde också att sådana OTC-derivat som inte kunde clearas centralt skulle omfattas av krav på högre kapitalbas för att korrekt avspegla de högre riskerna med dessa derivat.
- (58) Efter dessa krav från G20-ledarna gjorde Baselkommittén för banktillsyn, som en del i Basel III, stora förändringar av reglerna om motpartsrisker. Basel III förväntas innebära stora ökningar av kapitalbaskraven för finansiering av kreditinstituts och värdepappersföretags OTC-derivat och värdepapper och för att skapa starka incitament för kreditinstitut och värdepappersföretag att använda centrala motparter. Basel III förväntas också ge ytterligare incitament till att stärka riskhanteringen för motpartskreditriskexponeringar och se över det gällande systemet för behandling av motpartskreditriskexponeringar mot centrala motparter.
- (59) Institutet bör ha en ytterligare kapitalbas på grund av risken för kreditvärdighetsjustering i samband med OTC-derivat. Institutet bör också tillämpa en högre korrelationsfaktor vid beräkning av kraven på kapitalbas för motpartskreditriskexponeringar i samband med OTC-derivat och värdepappersfinansierade transaktioner mot vissa finansiella institut. Kreditinstitut och värdepappersföretag bör också betydligt förbättra mätning och hantering av motpartskreditrisker genom att på ett bättre sätt åtgärda korrelationsrisker, högt skuldsatta motparter och säkerheter, åtföljt av motsvarande förstärkningar inom områdena för utfallstester och stresstester.
- (60) Handelsexponeringar mot centrala motparter gynnas vanligen av den multilaterala nettnings- och förlustdelningsmekanismen som de centrala motparterna tillämpar. De innebär därför en mycket låg motpartskreditrisk och bör omfattas av mycket låga kapitalbaskrav. Samtidigt bör detta krav vara positivt för att se till att kreditinstitut och värdepappersföretag följer upp och övervakar sina exponeringar mot centrala motparter som en del av god riskhantering och för att visa att inte heller handelsexponeringar mot centrala motparter är riskfria.
- (61) En obeståndsfond hos en central motpart är en mekanism som möjliggör delning (ömsesidighet) av förlusterna bland medlemmarna i den centrala motparten. Den används när de förluster som den centrala motparten ådrar sig då en clearingmedlem fallerar överstiger de marginalsäkerheter och bidrag till obeståndsfonden från denna clearingmedlem och alla andra åtgärder som den centrala motparten kan ta till innan den använder de övriga clearingmedlemmarnas bidrag till obeståndsfonden. Risken för förluster vid exponeringar som härrör från bidrag till obeståndsfonden är därför högre än förlustrisken vid handelsexponeringar. Denna typ av exponeringar bör därför omfattas av högre kapitalbaskrav.
- (62) Det "hypotetiska kapital" som innehas av en central motpart bör vara en nödvändig variabel för att bestämma kapitalbaskravet för en clearingmedlems exponeringar med hjälp av dennes bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond. Det ska inte tolkas som någonting annat. Det ska i synnerhet inte förstås som det kapital som en central motpart enligt sin tillsynsmyndighet måste inneha.
- (63) Översynen av behandlingen av motpartskreditrisk, och i synnerhet införandet av högre kapitalbaskrav för bilaterala derivatkontrakt för att avspegla den högre risk som sådana

kontrakt innebär för det finansiella systemet, utgör en viktig del av kommissionens försök att tillförsäkra effektiva, säkra och sunda derivatmarknader. Denna förordning kompletterar därför kommissionens förslag till förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister av den 15 september 2010¹⁵.

- (64) Åren före den finansiella krisen karaktäriserades av en kraftig ökning av kreditinstitutens och värdepappersföretagens exponeringar i förhållande till den egna kapitalbasen (skuldsättning). Under den finansiella krisen tvingades kreditinstitut och värdepappersföretag på grund av förluster och bristande finansiering att på kort tid kraftigt minska sin skuldsättning. Detta förstärkte den nedåtgående pressen på tillgångspriserna och orsakade ytterligare förluster för både kreditinstitut och värdepappersföretag, vilket i sin tur ledde till ytterligare minskning av deras kapitalbas. Slutresultatet av denna negativa spiral var en minskad tillgång till krediter i realekonomin och en djupare och längre kris.
- (65) Riskbaserade kapitalbaskrav är av största vikt för att säkerställa tillräckliga medel för täckning av oväntade förluster. Krisen visade emellertid också att enbart dessa krav inte räcker för att förhindra att kreditinstitut och värdepappersföretag tar alltför stora och ohållbara skuldsättningsrisker.
- (66) I september 2009 beslutade G20-ledarna att internationella regler skulle tas fram för att förhindra alltför hög skuldsättning och stödde därmed införandet av skuldsättningsgrad som ett kompletterande mått i Basel II-avtalet.
- (67) I december 2010 offentliggjorde Baselkommittén för banktillsyn riktlinjer som fastställer metoden för att beräkna skuldsättningsgraden. Enligt dessa regler ska det finnas en observationsperiod från den 1 januari 2013 till den 1 januari 2017 under vilken skuldsättningsgraden, dess ingående komponenter och dess verkan i förhållande till det riskbaserade kravet kommer att övervakas. På grundval av resultaten från denna observationsperiod avser Baselkommittén för banktillsyn att göra eventuella slutjusteringar av definitionen och kalibreringen av skuldsättningsgraden under första halvåret av 2017, med avsikten att överföra den till ett bindande krav den 1 januari 2018 efter lämplig granskning och kalibrering. Enligt Baselkommitténs riktlinjer ska upplysningskraven avseende skuldsättningsgraden och dess ingående komponenter tillämpas från den 1 januari 2015.
- (68) Skuldsättningsgrad är ett nytt reglerings- och övervakningsinstrument för unionen. I enlighet med internationella överenskommelser ska den först införas som en extra faktor som kan tillämpas på enskilda kreditinstitut efter beslut av tillsynsmyndigheterna. Genom att kreditinstituten måste lämna rapporter möjliggörs lämplig granskning och kalibrering, med syfte att redovisning av skuldsättningsgraden ska bli en bindande åtgärd 2018.
- (69) Vid granskningen av hur skuldsättningsgraden påverkar olika affärsmodeller bör särskild uppmärksamhet riktas mot sådana modeller som anses innebära låg risk, t.ex. hypotekslån och speciallån till regionala eller lokala självstyrelseorgan eller offentliga organ.

¹⁵

KOM(2010)0484 slutlig.

- (70) För att underlätta granskningen bör kreditinstitut och värdepappersföretag som en del av den interna bedömningen av kapitaltäckningen under en observationsperiod följa upp skuldsättningsgradens nivå och dess förändringar, liksom skuldsättningsrisken. Denna uppföljning bör vara en del av tillsynsförfarandet.
- (71) Begränsningar av rörliga ersättningar är en viktig del för att säkra att kreditinstitut och värdepappersföretag åter bygger upp sina kapitalnivåer när de bedriver verksamhet inom buffertområdet. Kreditinstitut och värdepappersföretag omfattas redan av principen att ersättningar och diskretionära utbetalningar av olika ersättningar till personalkategorier som under sitt yrkesutövande väsentligt kan påverka kreditinstitutets riskprofil måste vara hållbara med avseende på kreditinstitutets finansiella situation. För att säkerställa att ett institut återställer sin kapitalbas inom rimlig tid är det lämpligt att anpassa beviljande av rörliga ersättningar och diskretionära pensionsförmåner till kreditinstitutets vinstsituation under de perioder då det kombinerade buffertkravet inte uppfylls.
- (72) Goda företagsstyrningsstrukturer, transparens och offentliggörande är avgörande för en sund ersättningspolitik. Kreditinstitut och värdepappersföretag bör, för att säkerställa att deras ersättningsstrukturer och de risker de är förenade med i tillfredsställande grad kan överblickas av marknaden, offentliggöra detaljerade uppgifter om sin ersättningspolitik och ersättningspraxis och, av sekretesskäl, sammanlagda belopp för medarbetare som under sitt tjänsteutövande väsentligt kan påverka kreditinstitutets eller värdepappersföretagets riskprofil. Denna information bör göras tillgänglig för alla intressenter.
- (73) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹⁶ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då Europeiska unionens institutioner och organ behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter¹⁷, ska vara fullt tillämpliga på behandlingen av personuppgifter inom ramen för denna förordning.
- (74) Kreditinstitut och värdepappersföretag bör ha en reserv av likvida tillgångar som de kan använda för att täcka likviditetsbehovet vid kortvariga likviditetsproblem. När reserven används bör kreditinstituten göra upp en plan för hur deras innehav av de likvida tillgångarna ska återställas och de behöriga myndigheterna bör kontrollera att planen är tillräcklig och att den genomförs.
- (75) Reserven av likvida tillgångar bör vara tillgänglig när helst det behövs för att täcka utflödet av likvida medel. Vid kortvariga likviditetsproblem bör behovet av likvida medel beräknas på ett standardiserat sätt för att garantera enhetliga normer för sundhet och jämlika konkurrensvillkor för alla. Man bör garantera att en sådan standardiserad beräkning inte får några oavsiktliga konsekvenser för finansmarknaderna, kreditgivningen och den ekonomiska tillväxten, och även ta hänsyn till olika affärsmodeller och finansiella förutsättningar hos kreditinstitut och värdepappersföretag inom hela EU. Kravet på likviditetstäckning bör därför omfattas av en observationsperiod. På grundval av de gjorda observationerna och med stöd från

¹⁶ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

¹⁷ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

EBA bör kommissionen bekräfta eller justera kravet på likviditetstäckning genom en delegerad akt.

- (76) Förutom de kortsiktiga likviditetsbehoven bör kreditinstitut och värdepappersföretag också anta finansieringsmodeller som är stabila över längre tid. I december 2010 beslutade Baselkommittén för banktillsyn att nettofinansieringskvoten ska övergå till att bli en minimistandard den 1 januari 2018 och att Baselkommittén kommer att införa strikta rapporteringsprocesser för att övervaka kvoten under en övergångsperiod. Kommittén kommer att fortsätta granska hur dessa standarder påverkar finansmarknaderna, kreditgivningen och den ekonomiska tillväxten och vid behov åtgärda oavsiktliga konsekvenser. Baselkommittén för banktillsyn beslutade därför att nettofinansieringskvoten bör omfattas av en observationsperiod och kommer att lägga till en översynsklausul. I detta sammanhang bör EBA göra en bedömning av hur kravet på stabil finansiering ska utformas, grundat på de rapporter som krävs enligt denna förordning. På grundval av denna utvärdering bör kommissionen lägga fram rapporter till rådet och Europaparlamentet, tillsammans med lämpliga förslag, för att införa ett sådant krav senast 2018.
- (77) Brister i företagsstyrningen har i många kreditinstitut och värdepappersföretag bidragit till ett överdrivet och oförsiktigt risktagande inom banksektorn vilket har lett till fallissemang av enskilda kreditinstitut och systemiska problem.
- (78) För att underlätta kontrollen av kreditinstitutens företagsledningspraxis och öka marknadsdisciplinen, bör kreditinstitut och värdepappersföretag offentliggöra sina arrangemang för företagsstyrning. Styrelsen bör godkänna och offentliggöra ett uttalande där man försäkrar allmänheten att dessa arrangemang är adekvata och ändamålsenliga.
- (79) För att garantera ökande konvergens mellan kapitalbasen och de verksamhetsjusteringar som tillämpas på definitionen av kapitalbas inom hela unionen och på definitionen av kapitalbas så som den anges i denna förordning under en övergångsperiod, bör de kapitalbaskrav som anges i denna förordning införas stegvis. Det är av största vikt att denna infasning sker i överensstämmelse med de senaste förstärkningar av kapitalbaskravet som införts av medlemsstaterna och den definition av kapitalbas som gäller i medlemsstaterna. Av detta skäl bör de behöriga myndigheterna under övergångsperioden fastställa, inom angivna övre och nedre gränsvärden, hur snabbt det lagstadgade kapitalbaskravet och anpassningarna av tillsynskraven i denna förordning ska införas.
- (80) För att underlätta en smidig övergång från de divergerande verksamhetsjusteringar som i dag tillämpas i medlemsstaterna till de verksamhetsjusteringar som föreskrivs i denna förordning, bör de behöriga myndigheterna under en övergångsperiod kunna fortsätta kräva att kreditinstituten, i begränsad omfattning, gör sådana verksamhetsjusteringar av kapitalbasen som avviker från denna förordning.
- (81) För att garantera att det finns tillräcklig tid för instituten att uppfylla de nya lagstadgade nivåerna och definitionerna på kapitalbas, bör vissa kapitalinstrument som inte uppfyller den definition på kapitalbas som fastställs i denna förordning fasas ut mellan den 1 januari 2013 och den 31 december 2021. Vissa kapitaltillskott från staten bör också fullt ut godkännas som kapitalbas under en begränsad period.

- (82) För att garantera en ökande konvergens mot enhetliga upplysningsregler för institut för att ge marknadsaktörerna korrekt och heltäckande information om enskilda instituts riskprofil, bör kraven på att lämna upplysningar införas stegvis.
- (83) För att ta hänsyn utvecklingen på marknaden och erfarenheterna från tillämpningen av denna förordning bör det åvila kommissionen att avge rapporter till Europaparlamentet och rådet, i lämpliga fall med lagstiftningsförslag, om de möjliga effekterna på konjunkturcykeln av kapitalkrav, kapitalbaskrav vid exponeringar i form av täckta obligationer, stora exponeringar, likviditetskrav, skuldsättning, exponeringar mot överförda kreditrisker, motpartskreditrisker och ursprungligt åtagande-metoden, hushållsexponeringar, på definitionen av godtagbart kapital och på tillämpningsnivån för denna förordning.
- (84) För att specificera de krav som anges i denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att göra tekniska anpassningar av denna förordning för att förtydliga definitionerna i syfte att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning eller ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna; att anpassa terminologin och definitionerna till senare relevanta akter; att anpassa bestämmelserna i den förordningen om kapitalbas för att ta hänsyn till utvecklingen av redovisningsstandarderna eller unionslagstiftningen eller med tanke på ökad samstämmighet i tillsynspraxis; att utöka förteckningarna över exponeringsklasser för schablonmetoden eller internmetoden i syfte att beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna; att anpassa vissa belopp som är relevanta för dessa exponeringsklasser i syfte att beakta inflationseffekter; att anpassa förteckningen över och klassificeringen av poster utanför balansräkningen; att anpassa särskilda bestämmelser och tekniska kriterier avseende behandlingen av motpartskreditrisker, schablonmetoden och internmetoden, reducering av kreditrisker, värdepapperisering, operativa risker, marknadsrisker, likviditet, kapitalbuffertar, skuldsättningsgrad och information i syfte att ta hänsyn till utvecklingen på de finansiella marknaderna eller utvecklingen av redovisningsstandarder eller unionslagstiftningen, eller med tanke på samstämmighet i tillsynspraxis och riskmätning och ta hänsyn till resultatet av översynen av diverse frågor angående omfattningen av direktiv 2004/39/EG.
- (85) Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör också delegeras till kommissionen när det gäller att föreskriva en tidsbegränsad minskning av kapitalbasnivåer eller riskvikter som anges i den förordningen för att ta hänsyn till särskilda omständigheter, förtydliga undantaget för vissa exponeringar från tillämpningen av den förordningens bestämmelser om stora exponeringar, ange belopp som ska gälla vid beräkning av kapitalkrav för handelslagret som tar hänsyn till utvecklingen inom ekonomin och penningpolitiken, anpassa kategorierna av värdepappersföretag som kan komma i fråga för vissa undantag från föreskrivna miniminivåer för kapitalbasen i syfte att beakta utvecklingen på de finansiella marknaderna, förtydliga kravet att värdepappersföretag ska ha en kapitalbas som motsvarar en fjärdedel av de fasta omkostnaderna under föregående år för att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna förordning, fastställa från vilka delar av kapitalbasen som avdrag för ett instituts innehav av instrument i relevanta enheter ska göras, införa ytterligare övergångsbestämmelser om hur försäkringstekniska vinster och förluster vid mätning av institutens förmånsbestämda pensionsfondskulder ska behandlas, tillfälligt öka nivån på kapitalbasen samt specificera likviditetskraven.

- (86) Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerande akter, se till att relevanta handlingar översänds till Europaparlamentet och rådet samtidigt och i god tid.
- (87) Kommissionen bör också vara bemyndigad att genom ett brådskande förfarande anta en tillfällig höjning av kapitalbaskrav, riskvikter eller tillsynskrav som krävs med tanke på marknadens utveckling. Sådana bestämmelser bör kunna tillämpas under högst 6 månader, om inte Europaparlamentet eller rådet har invänt mot den delegerade akten inom sex veckor. Kommissionen bör motivera användningen av det brådskande förfarandet.
- (88) Tekniska standarder för finansiella tjänster bör säkerställa harmonisering, enhetliga villkor och adekvat skydd för insättare, investerare och konsumenter inom hela EU. Eftersom myndigheten är ett organ som besitter ett avancerat kunnande på det specifika området, är det lämpligt och ändamålsenligt att EBA anförtros uppgiften att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som inte inbegriper politiska avgöranden, för överlämnande till kommissionen.
- (89) Kommissionen bör anta EBA:s förslag till tekniska standarder för tillsyn inom områdena kooperativa sammanslutningar eller liknande institut, vissa kapitalbasinstrument, verksamhetsjusteringar, avdrag från kapitalbasen, ytterligare kapitalbasinstrument, minoritetsintressen, verksamhetsanknutna tjänster, behandling av kreditriskjusteringar, sannolikhet för fallissemang, förlust vid fallissemang, företagsstyrning, metoder för riskviktnings av tillgångar, samstämmighet i tillsynspraxis samt likviditet och övergångsarrangemang för kapitalbasen, genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under det förberedande arbetet, även på expertnivå.
- (90) Kommissionen bör också vara bemyndigad att anta tekniska standarder för genomförande genom införande av genomförandekter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010. EBA bör anförtros utarbetandet av tekniska standarder för genomförande som ska överlämnas till kommissionen avseende konsolidering, gemensamma beslut, rapportering, informationslämnande, exponeringar säkrade genom pantträter, riskbedömning, metoder för riskviktnings av tillgångar, riskviktnings och specificering av vissa exponeringar, behandling av optioner och köptioner, positioner i aktieinstrument och valutatransaktioner, användning av interna modeller, skuldsättning och poster utanför balansräkningen.
- (91) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionens tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL ETT

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Avdelning I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Tillämpningsområde

I denna förordning fastställs enhetliga regler för allmänna tillsynskrav som alla institut som omfattas av direktiv [inserted by OP] måste uppfylla på följande punkter:

- a) Kapitalbaskrav rörande fullkomligt mätbara, enhetliga och standardiserade delar av kreditrisk, marknadsrisk och operativ risk.
- b) Krav på begränsning av stora exponeringar.
- c) Efter att den delegerade akt som avses i artikel 444 har trätt i kraft, likviditetskrav som rör fullständigt mätbara, enhetliga och standardiserade delar av likviditetsrisken.
- d) Rapporteringskrav i fråga om leden a–c och skuldsättning.
- e) Krav på offentliggörande.

Artikel 299 ska tillämpas på centrala motparter.

Denna förordning reglerar inte offentliggörandekrav för behöriga myndigheter inom området reglering och tillsyn av institut, vilka anges i direktiv [inserted by OP].

Artikel 2

Tillsynsbefogenheter

För att säkerställa att denna förordning efterlevs ska de behöriga myndigheterna ha de befogenheter och följa de förfaranden som fastställs i direktiv [inserted by OP].

Artikel 3

Institutens tillämpning av striktare krav

Denna förordning ska inte hindra institut från att hålla en kapitalbas och komponenter i kapitalbasen som överstiger kraven i denna förordning, eller tillämpa åtgärder som är striktare.

Artikel 4 *Definitioner*

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *kreditinstitut*: ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning.
- (2) *behöriga myndigheter*: offentliga myndigheter eller organ som officiellt har erkänts i nationell lagstiftning och som genom nationell lagstiftning bemyndigats att utöva tillsyn över kreditinstitut och värdepappersföretag som en del av tillsynssystemet i den berörda medlemsstaten.
- (3) *finansiella institut*: företag som inte är kreditinstitut men vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att utföra en eller flera av de verksamheter som är upptagna i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till direktiv [inserted by OP].
- (4) *institut*: kreditinstitut och värdepappersföretag.
- (5) *samordnande tillsynsmyndighet*: den behöriga tillsynsmyndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderkreditinstitut inom EU och av kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingbolag i EU eller blandade finansiella moderholdingbolag i EU.
- (6) *erkända värdepappersföretag i tredjeland*: företag som uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) Företag som, om de vore upprättade inom unionen, skulle omfattas av definitionen av värdepappersföretag.
 - b) Företag som har auktoriserats i ett tredjeland.
 - c) Företag som är omfattas av och uppfyller tillsynsregler som enligt de behöriga myndigheternas uppfattning är minst lika stränga som de som fastställts i denna förordning eller i direktiv [inserted by OP].
- (7) *lokalt företag*: företag som handlar för egen räkning på marknader för finansiella terminer eller optioner eller andra derivatinstrument och på kontantmarknader enbart i syfte att säkra positioner på derivatmarknader, eller som handlar för andra medlemmars räkning på de marknaderna och som är garanterade av clearingmedlemmar på samma marknader, där ansvaret för att säkerställa efterlevnaden av avtal som ingås av sådana företag bärs av clearingmedlemmar på samma marknader.
- (8) *värdepappersföretag*: institut såsom de har definierats i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG och som omfattas av de krav som åläggs genom det direktivet, med undantag av
 - a) kreditinstitut
 - b) lokala företag
 - c) företag som endast är auktoriserade att tillhandahålla investeringsrådgivning eller ta emot och vidarebefordra kundorder utan att inneha kontanter eller värdepapper som

tillhör företagets kunder och som därför aldrig står i skuld gentemot dessa.

- (9) *företag för kollektiva investeringar (fondföretag)*: en alternativ investeringsfond enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller ett företag för kollektiva investeringar enligt definitionen i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag).
- (10) *auktorisering*: ett myndighetstillstånd i någon form som innebär en rätt att bedriva affärsverksamhet.
- (11) *konsoliderad situation*: den situation som blir resultatet av att kraven i avdelning II kapitel 2 i denna förordning tillämpas på ett institut på samma sätt som om det institutet, tillsammans med ett eller flera andra företag, utgjorde ett enda institut.
- (12) *på gruppnivå*: på grundval av den konsoliderade situationen.
- (13) *marknadsvärdering*: värdering av positionerna mot lättillgängliga avräkningskurser från oberoende källor, inbegripet börskurser, skärmpriiser eller noteringar från flera oberoende och ansedda mäklare.
- (14) *modellvärdering*: varje typ av värdering som måste jämföras med, extrapoleras från eller på annat sätt beräknas utifrån ett eller flera indata från marknaden.
- (15) *oberoende priskontroll*: en process där marknadspriser eller modellvärdering bedöms regelbundet avseende korrekthet och oberoende.
- (16) *filial*: ett driftställe som utgör en rättsligt beroende del av ett kreditinstitut och som självständigt utför alla eller vissa av de transaktioner som är hänförliga till verksamhet i kreditinstitut.
- (17) *finansiella institut*: företag som inte är kreditinstitut men vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att utföra en eller flera av de verksamheter som är upptagna i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I i direktiv [inserted by OP]
- (18) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där ett kreditinstitut har auktoriserats.
- (19) *värdmedlemsstat*: den medlemsstat i vilken ett kreditinstitut har en filial eller där det tillhandahåller tjänster.
- (20) *kontroll*: förhållandet mellan ett moderföretag och ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 1 i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning¹⁸, eller en liknande koppling mellan någon fysisk eller juridisk person och ett företag.

¹⁸

EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

- (21) *kvalificerat innehav*: direkt eller indirekt ägande i ett företag, där innehavet representerar 10 % eller mer av kapitalet eller samtliga röster eller möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av detta företag.
- (22) *offentliga organ*: icke-kommersiella administrativa organ som är ansvariga inför nationella regeringar eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter, eller myndigheter som utövar samma ansvar som delstatliga och lokala myndigheter, eller icke-kommersiella företag som ägs av nationella regeringar eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter som har uttryckliga garantiordningar, och kan omfatta självstyrande organ reglerade av lag som står under offentlig tillsyn.
- (23) *godtagbart kapital*: definieras vid tillämpning av del två avdelning IV och del fem som summan av
- a) kärnprimärkapital (tier 1)
 - b) primärkapitaltillskott
 - c) supplementärt kapital (tier 2) som är lika med eller understiger 25 % av kapitalbasen.
- (24) *operativ risk*: risken för förluster till följd av ej ändamålsenliga eller inte fungerande interna förfaranden, mänskliga fel, system eller yttre händelser, inbegripet rättsliga risker.
- (25) *centralbanker*: nationella centralbanker som är medlemmar i Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, om inte annat anges.
- (26) *utspädningsrisk*: risken för att ett fordringsbelopp minskar på grund av krediteringar, kontant eller i annan form, till gäldenären.
- (27) *sannolikhet för fallissemang* ("probability of default", PD): sannolikheten för en motparts fallissemang under en ettårsperiod.
- (28) *förlust*: definieras vid tillämpning av del tre avdelning II som ekonomisk förlust, inbegripet väsentliga diskonteringseffekter och väsentliga direkta eller indirekta kostnader vid inkassering av instrumentet.
- (29) *förlust vid fallissemang* ("loss given default", LGD): kvoten av förlusten på en exponering till följd av en motparts fallissemang och det utestående beloppet vid tiden för fallissemang.
- (30) *konverteringsfaktor*: kvoten av det för närvarande utnyttjade beloppet av ett åtagande som kommer att vara utnyttjat och utestående i händelse av fallissemang och det för närvarande utnyttjade beloppet av åtagandet, varvid åtagandets storlek ska fastställas genom den aviserade limiten såvida inte den icke aviserade limiten är högre.
- (31) *förväntad förlust* ("expected loss", EL): definieras vid tillämpning av del tre avdelning II som kvoten av det belopp som förväntas gå förlorat på en exponering till följd av möjligt fallissemang hos en motpart eller utspädning under en ettårsperiod och det utestående beloppet vid tiden för fallissemang.
- (32) *kreditriskreducering*: en teknik som används av ett institut för att minska den kreditrisk som är förenad med en eller flera exponeringar som detta institut kontinuerligt innehar.

- (33) *förfinansierat kreditriskskydd*: en teknik för kreditriskreducering, där minskningen av kreditrisken för ett instituts exponering härrör från en rätt för institutet att, i händelse av en motparts fallissemang eller om andra särskilt angivna kredithändelser som rör motparten inträffar, likvidera, få överlåtna, förvärva eller återta vissa tillgångar eller belopp eller att minska beloppet för exponeringen till, eller ersätta det med, det belopp som motsvarar skillnaden mellan beloppet för exponeringen och beloppet för en fordran på institutet.
- (34) *ofinansierat kreditriskskydd*: en teknik för kreditriskreducering, där minskningen av kreditrisken för ett instituts exponering följer av att tredje man åtagit sig att betala ett belopp i händelse av en låntagares fallissemang, eller om andra särskilt angivna kredithändelser inträffar.
- (35) *repa*: varje transaktion som regleras av ett avtal som omfattas av definitionen av *repa* eller *omvänd repa*.
- (36) *kontantliknande instrument*: ett insättningsbevis, även obligationer, täckta obligationer eller andra icke-efterställda instrument, som har utgetts av institutet, för vilket institutet redan erhållit full betalning och vilket ska villkorslöst återbetalas av institutet till det nominella värdet.
- (37) *värdepapperisering*: en transaktion eller ett program varigenom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp exponeringar delas upp i trancher, och som har båda följande egenskaper:
- a) Betalningarna inom ramen för transaktionen eller programmet är beroende av utvecklingen av exponeringen eller gruppen av exponeringar.
 - b) Prioriteringen av trancherna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen eller programmet pågår.
- (38) *tranch*: genom avtal fastställt segment av den kreditrisk som är förenad med en eller flera exponeringar, varvid en position i segmentet medför större eller mindre risk för kreditförlust än en position på samma belopp i varje annat sådant segment, utan beaktande av kreditriskskydd som ges av tredje man direkt till innehavarna av positioner i segmentet eller i andra segment.
- (39) *position i värdepapperisering*: exponering mot en värdepapperisering.
- (40) *återvärdepapperisering*: värdepapperisering i vilken den risk som är förenad med en underliggande grupp av exponeringar delas upp i trancher och minst en av de underliggande exponeringarna är en värdepapperiseringsposition.
- (41) *återvärdepapperiseringsposition*: exponering mot en återvärdepapperisering.
- (42) *originator*: endera av följande:
- a) En enhet som, själv eller via anknutna enheter, direkt eller indirekt, var part i det ursprungliga avtal som gav upphov till de förpliktelser eller potentiella förpliktelser för gäldenären, eller den potentiella gäldenären, som ligger till grund för den exponering som värdepapperiseras.

- b) En enhet som förvärvar tredje parts exponeringar för sin egen räkning och därefter värdepapperiserar dem.
- (43) *medverkande institut (sponsor)*: ett institut, annat än det institut som är originator, som upprättar och förvaltar ett program för tillgångssäkrade företagscertifikat eller annat värdepapperiseringsprogram som förvärvar exponeringar från tredje part.
- (44) *kreditförstärkning*: ett avtalsmässigt arrangemang, genom vilket kreditkvaliteten hos en position i en värdepapperisering förbättras i förhållande till om ingen förstärkning hade tillhandahållits, däribland även den förstärkning som ges genom lägre prioriterade trancher i värdepapperiseringen, och andra slag av kreditriskskydd.
- (45) *specialföretag för värdepapperisering*: ett aktiebolag eller annan juridisk person, annan än ett institut, som inrättats för att genomföra en eller flera värdepapperiseringstransaktioner, och vars verksamhet inte går utöver vad som krävs för att genomföra denna uppgift, vars struktur är utformad för att avskilja specialföretagets förpliktelser från de förpliktelser det institut som är originator har, och där de personer som har vinstintresse i företaget har obegränsad rätt att pantsätta eller omsätta dessa intressen.
- (46) *grupp av kunder med inbördes anknytning*: endera av följande:
- a) Två eller flera fysiska eller juridiska personer som, om inte annat visas, utgör en gemensam risk därför att någon av dem utövar direkt eller indirekt kontroll över den eller de andra om inte den behandling som anges i led c är tillämplig.
 - b) Två eller flera fysiska eller juridiska personer som inte står i sådant förhållande som beskrivs i led a men som bör betraktas som utgörande en gemensam risk på grund av sin inbördes anknytning, vilken medför att om en av dem drabbas av ekonomiska problem, framförallt finansierings- eller återbetalningsproblem, drabbas sannolikt även den eller alla de andra av finansierings- eller återbetalningsproblem.
 - c) Om en nationell regering har kontroll över ett eller flera företag och exponeringar mot denna nationella regering åsätts en riskvikt på 0 % i enlighet med artikel 109 och denna nationella regering har lämnat en uttrycklig garanti för dessa företags samtliga skyldigheter, leder denna kontroll inte till att den nationella regeringen och dessa företag utgör en grupp av kunder med inbördes anknytning. Samma princip tillämpas för regionala eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter om exponeringarna åsätts en riskvikt på 0 % i enlighet med artikel 110 och de regionala eller lokala självstyrelseorganen och myndigheterna har lämnat en uttrycklig garanti för företagens samtliga skyldigheter.
- (47) *erkänd börs*: en börs som uppfyller samtliga följande villkor:
- a) Börsen är en sådan marknad som avses i den förteckning som ska offentliggöras av Esma i enlighet med artikel 47 i direktiv 2004/39/EG.
 - b) Börsen har ett clearingförfarande genom vilket kontrakt angivna i bilaga IV är föremål för dagliga marginalsäkerhetskrav som enligt de behöriga myndigheternas uppfattning ger ett lämpligt skydd.
- (48) *diskretionära pensionsförmåner*: extra pensionsförmåner som ett institut på

individuell basis beviljar en anställd som en del av dennes rörliga ersättning och som inte omfattar ackumulerade förmåner som en anställd tjänat in enligt villkoren i företagets pensionssystem.

- (49) *ägarintresse*: ett ägarintresse i den mening som avses i artikel 17 första meningen i rådets direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 om årsbokslut i vissa typer av bolag¹⁹, eller direkt eller indirekt ägande av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag.
- (50) *exponering*: definieras vid tillämpning i del tre avdelning II som en tillgång eller post utanför balansräkningen.
- (51) *pantlånevärde*: värdet av fast egendom som det har fastställts genom en försiktig bedömning av möjligheterna till en framtida försäljning av fastigheten genom att beakta långsiktigt hållbara aspekter på fastigheten, normala och lokala marknadsvillkor, nuvarande användning och annan lämplig användning av fastigheten.
- (52) *marknadsvärde*: innebär när det gäller fast egendom det beräknade värde till vilket en villig säljare skulle sälja fastigheten till en i förhållande till honom oberoende köpare på värderingsdagen efter lämplig marknadsföring där båda parterna har agerat med insikt, försiktighet och utan tvång.
- (53) *relevanta redovisningsregler*: de redovisningsregler som institutet måste följa enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002²⁰ av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder och rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut²¹.
- (54) *ettårig fallissemangskvot*: kvoten mellan antalet fallissemang som inträffat under en period som inleds ett år från dagen T och antalet gäldenärer som åsatts denna exponeringsklass ett år före detta datum.
- (55) *spekulativ finansiering av fast egendom*: lån som upptas med syfte till förvärv, exploatering eller byggnation på ett markområde, med avsikten att sälja egendomen med vinst.
- (56) *repa och omvänd repa*: avtal enligt vilket ett institut eller dess motpart överlåter värdepapper eller råvaror eller garanterade rättigheter som avser endera av följande:
 - a) Äganderätt till värdepapper eller råvaror om garantin har utfärdats av en erkänd börs som innehar rätten till värdepapperen eller råvarorna och avtalet inte ger institutet möjlighet att överlåta eller pantsätta ett enskilt värdepapper eller en enskild råvara till mer än en motpart vid varje tidpunkt och har förpliktat sig att återköpa dem,
 - b) Värdepapper eller råvaror av motsvarande slag till ett fastställt pris och vid en tidpunkt i framtiden som är fastställd eller ska fastställas av den som överlåter instrumentet. Avtalet är en repa för det institut som säljer värdepapperen eller råvarorna och en omvänd repa för det institut som köper dem.

¹⁹ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

²⁰ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

²¹ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

(57) *finansiella instrument*: endera av följande:

- a) Varje avtal som ger upphov till en finansiell tillgång för en part, samtidigt som en annan part ådrar sig en finansiell skuld eller utfärdar ett ägarandelsbevis.
- b) Sådana instrument som avses i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.
- c) Derivatinstrument.
- d) Primärt finansiellt instrument.
- e) Kontantinstrument.

De instrument som avses i leden a–c är finansiella instrument endast om deras värde är beroende av priset på ett underliggande finansiellt instrument eller på någon annan underliggande faktor, en räntesats eller ett index.

(58) *startkapital*: det belopp och den typ av kapitalbas som anges i artikel 12 i direktiv [inserted by OP] för kreditinstitut och i avdelning IV i det direktivet för värdepappersföretag.

(59) *positioner som innehas i avsikt att bedriva handel*: endera av följande:

- a) Egna positioner och positioner som härrör från verksamhet för kunders räkning eller som marknadsgarant.
- b) Positioner avsedda för försäljning på kort sikt.
- c) Positioner med avsikt att dra nytta av faktiska eller förväntade kortsiktiga skillnader mellan inköps- och försäljningspris eller andra räntevariationer.

(60) *moderföretag*:

- a) Ett moderföretag så som det definieras i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG.
- b) Vid tillämpning av avdelning VII kapitel 3 och 4 avsnitt II samt avdelning VIII i direktiv [inserted by OP] och avdelning V i den här förordningen är ett moderföretag ett företag enligt definitionen i artikel 1.1 i direktiv 83/349/EEG samt alla företag som utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag.

(61) *dotterföretag*:

- a) Ett dotterföretag så som det definieras i artiklarna 1 och 2 i direktiv 83/349/EEG.
- b) Ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 1.1. i direktiv 83/349/EEG samt alla företag över vilka ett moderföretag utövar ett faktiskt bestämmande inflytande.

Alla dotterföretag till dotterföretag ska också anses vara dotterföretag till det moderföretag som är överordnat dessa företag.

(62) *handelslager*: alla positioner i finansiella instrument och råvaror som innehas av ett institut, antingen i avsikt att bedriva handel eller för att säkra positioner som innehas i avsikt att

bedriva handel.

- (63) *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt institut vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen är institut eller finansiella institut, varvid minst ett av dotterföretagen ska vara ett institut, och som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG²².
- (64) *moderinstitut i en medlemsstat*: ett institut som har ett institut eller ett finansiellt institut som dotterföretag, eller som har ett ägarintresse i ett sådant institut, och som inte självt är ett dotterföretag till ett annat institut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat.
- (65) *moderinstitut inom EU*: ett moderinstitut som inte självt är ett dotterföretag till ett annat institut som auktoriserats i en medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat.
- (66) *finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat*: ett finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett institut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat.
- (67) *finansiellt moderholdingföretag inom EU*: ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som inte självt är ett dotterföretag till ett institut som auktoriserats i någon medlemsstat eller till ett annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat.
- (68) *finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat*: ett finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett institut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat.
- (69) *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU*: ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som inte självt är ett dotterföretag till ett kreditinstitut som auktoriserats i någon medlemsstat eller till ett annat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat.
- (70) *multilateral handelsplattform*: har den betydelse som anges i artikel 4.15 i direktiv 2004/39/EG.
- (71) *holdingföretag med blandad verksamhet*: ett moderföretag som inte är ett finansiellt holdingföretag eller ett institut eller ett blandat finansiellt holdingföretag och som har minst ett institut bland sina dotterföretag.
- (72) *nära förbindelser*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade på något av följande sätt:

²²

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

- a) Ägarintresse i form av ett innehav, direkt eller genom kontroll av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag.
 - b) Kontroll.
 - c) Det förhållandet att båda eller alla dessa personer kontrolleras genom en varaktig förbindelse till en och samma tredje part.
- (73) *central motpart*: juridisk person som träder emellan motparterna i avtal som är föremål för handel på en eller flera finansmarknader och som blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare.
- (74) *obeståndsfond*: en fond som inrättats av en central motpart för att dela förlusterna mellan motparterna orsakade av fallissemang eller insolvens hos en eller flera av clearingmedlemmarna, om marginalsäkerheter och bidrag till obeståndsfonden från dessa clearingmedlemmar inte täcker förlusterna.
- (75) *marknadsexponering*: summan av de exponeringar som ställts som säkerhet till en central motpart, riskexponeringar till marknadspris mot en central motpart och möjliga framtida exponeringar mot en central motpart.
- (76) *försäkringsföretag*: har den innebörd som anges i artikel 13.1 i direktiv 2009/138/EG.
- (77) *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: har den innebörd som anges i artikel 212.1 g i direktiv 2009/138/EG.
- (78) *återförsäkringsföretag*: har den innebörd som anges i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG.
- (79) *försäkringsföretag i tredjeland*: har den innebörd som anges i artikel 13.3 i direktiv 2009/138/EG.
- (80) *återförsäkringsföretag i tredjeland*: har den innebörd som anges i artikel 13.6 i direktiv 2009/138/EG.
- (81) *reglerad marknad*: marknad som avses i den förteckning som ska offentliggöras av Esma i enlighet med artikel 47 i direktiv 2004/39/EG.
- (82) *styrelse*: det styrande organet i ett institut, bestående av tillsyns- och företagsledande funktioner, som har den slutgiltiga beslutanderätten och befogenhet att fastställa institutets strategi, mål och allmänna inriktning. Styrelsen ska bestå av personer som i praktiken leder institutets verksamhet.
- (83) *styrelsen i sin tillsynsfunktion*: när styrelsen agerar i sin tillsynsfunktion, vilket innebär att kontrollera och övervaka beslut som fattas av företagets ledning.
- (84) *verkställande ledningen*: de personer som utövar de verkställande funktionerna i ett institut och som ansvarar och kan ställas till svars inför styrelsen för den dagliga ledningen av institutet.
- (85) *blandat finansiellt holdingföretag*: ett moderföretag som inte utgör en reglerad enhet men som tillsammans med sina dotterföretag, varav minst ett är en reglerad enhet med huvudkontor

inom gemenskapen, och andra enheter, utgör ett finansiellt konglomerat.

- (86) *skuldsättningsgrad*: den relativa storleken av ett instituts tillgångar, förbindelser utanför balansräkningen och ansvarsförbindelser att betala eller leverera eller ställa säkerheter, inbegripet skyldigheter som härrör från mottagen finansiering, gjorda åtaganden, derivat eller repor, men med uteslutande av skyldigheter som endast kan genomdrivas i händelse av institutets likvidation, ställt i förhållande till institutets kapitalbas.

Avdelning II

Kravens tillämpningsnivå

Kapitel 1

Tillämpning av kraven på individuell nivå

Artikel 5

Allmänna principer

1. Institutet ska uppfylla kraven i delarna två–fem på individuell basis.
2. Varje institut som varken är ett dotterföretag i den medlemsstat där det auktoriserats och står under tillsyn eller ett moderföretag och varje institut som inte ingår i koncernredovisningen enligt artikel 17 ska uppfylla kraven i artikel 84 på individuell basis.
3. Varje institut som varken är moderföretag eller dotterföretag och varje institut som inte ingår i koncernredovisningen enligt artikel 17 ska uppfylla kraven i del åtta på individuell basis.
4. Andra institut än värdepappersföretag som inte auktoriserats att tillhandahålla de investeringstjänster som anges i punkterna 3 och 6 i avsnitt A i bilaga I till direktiv 2004/39/EG ska uppfylla kraven i artiklarna 401 och 403 på individuell basis.
5. Institutet ska uppfylla kraven i del sju på individuell basis.

Artikel 6

Undantag från tillämpningen av tillsynskrav på individuell nivå

1. Behöriga myndigheter får välja att inte tillämpa artikel 5.1 på ett dotterföretag till ett institut, om både dotterföretaget och institutet omfattas av auktorisation och tillsyn i den berörda medlemsstaten, dotterföretaget omfattas av den gruppbaseade tillsynen över det institut som är dess moderföretag och samtliga följande villkor är uppfyllda, i syfte att säkerställa att kapitalbasen är lämpligt fördelad mellan moderföretag och dotterföretag:
 - a) Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att moderföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder.
 - b) Moderföretaget uppfyller behöriga myndigheters krav på sund förvaltning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med samtycke av den behöriga myndigheten, svara för dotterföretagets åtaganden, alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker.
 - c) Moderföretagets förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget.
 - d) Moderföretaget innehar mer än 50 % av rösträtten knuten till aktier och andelar i

dotterföretagets kapital eller har rätt att utse eller avsätta en majoritet av ledamöterna i dotterföretagets styrelse.

2. De behöriga myndigheterna får utnyttja den möjlighet som anges i punkt 1 om moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat som institutet, under förutsättning att det omfattas av samma tillsyn som institut och särskilt av de normer som fastställs i artikel 10.1.
3. De behöriga myndigheterna får avstå från att tillämpa artikel 5.1 på ett moderinstitut i en medlemsstat om institutet omfattas av auktorisation och tillsyn i den berörda medlemsstaten och av den gruppbaseade tillsynen, och alla följande villkor är uppfyllda, i syfte att säkerställa att kapitalbasen är lämpligt fördelad mellan moderföretag och dotterföretag:
 - a) Det finns inte några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att snabbt överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till moderinstitutet i en medlemsstat.
 - b) De förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risk som är av betydelse för gruppbasead tillsyn omfattar moderkreditinstitutet i en medlemsstat.

Den behöriga myndighet som tillämpar denna punkt ska underrätta de behöriga myndigheterna i alla andra medlemsstater.

Artikel 7

Undantag från tillämpningen av likviditetskrav på individuell nivå

1. De behöriga myndigheterna ska helt eller delvis avstå från att tillämpa artikel 401 på ett moderinstitut och alla eller några av dess dotterföretag inom Europeiska unionen och utöva tillsyn över dem som en enda likviditetsundergrupp så länge de uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) Moderinstitutet uppfyller kraven i artiklarna 401 och 403 på gruppnivå eller, om undergruppen inte inkluderar EU-moderinstitutet, på undergruppsnivå.
 - b) Moderinstitutet övervakar och utövar kontinuerlig tillsyn över likviditetspositionerna i alla institut i den grupp eller undergrupp för vilken man tillämpar undantaget.
 - c) Institutet har ingått avtal som medger fri överföring av medel emellan, i syfte att kunna uppfylla enskilda och gemensamma skyldigheter när de uppkommer.
 - d) Det finns inte några rådande eller förutsebara praktiska eller rättsliga hinder mot att de avtal som åsyftas i led c uppfylls.
2. Om samtliga institut i likviditetsundergruppen har auktoriserats i samma medlemsstat ska punkt 1 tillämpas av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

Om instituten i likviditetsundergruppen har auktoriserats i flera medlemsstater ska punkt 1 tillämpas först efter att det förfarande som anges i artikel 19 har genomförts och endast på de institut vars behöriga myndigheter är eniga om följande delar:

- a) Institutets organisation och dess behandling av likviditetsrisker är tillfredsställande och uppfyller kraven i artikel 84 i direktiv [inserted by OP].
- b) Fördelningen av belopp, lokalisering och ägandeskap för de nödvändiga likvida tillgångarna inom undergruppen.
- c) Lägsta belopp för likvida tillgångar som måste innehas av de institut för vilka undantaget för artikel 401 har utnyttjats.
- d) Behovet av striktare parametrar än dem som anges i del sex avdelning III.

De behöriga myndigheterna får också tillämpa punkt 1 på institut som ingår i samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 108.7 b, under förutsättning att de uppfyller samtliga krav i artikel 108.7. De behöriga myndigheterna ska i detta fall besluta att ett av de institut som omfattas av undantaget uppfyller artikel 401, grundat på den konsoliderade situationen för samtliga institut i likviditetsundergruppen.

- 3. Om ett undantag har beviljats i enlighet med punkt 1 får de behöriga myndigheterna också avstå från att tillämpa artikel 403.

Artikel 8 *Individuell konsolideringsmetod*

- 1. Om inte annat föreskrivs i punkterna 2 och 3 i denna artikel och i artikel 134.3 i direktiv [inserted by OP] får de behöriga myndigheterna genom beslut i varje enskilt fall tillåta att ett moderinstitut i sin beräkning av kravet i artikel 5.1 medräknar dotterföretag som uppfyller kraven i artikel 6.1 c–d och vilkas väsentliga exponeringar eller skulder avser detta moderinstitut.
- 2. Förfarandet i punkt 1 ska endast vara tillåtet om moderinstitutet på ett tillfredsställande sätt kan demonstrera för behöriga myndigheter de omständigheter och förfaranden, däribland även rättsliga förfaranden, som gör att det inte finns några rådande eller förutsebara väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att dotterföretaget snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala förfallna skulder till moderföretaget.
- 3. Om en behörig myndighet utnyttjar den valmöjlighet som anges i punkt 1 ska den regelbundet, dock minst en gång per år, informera alla behöriga myndigheter i alla övriga medlemsstater om användningen av punkt 1 och om de omständigheter och förfaranden som avses i punkt 2. Om dotterföretaget är beläget i tredjeland ska de behöriga myndigheterna även lämna samma information till de behöriga myndigheterna i detta tredjeland.

Artikel 9 *Undantag för kreditinstitut som är permanent underställda ett centralt organ*

Behöriga myndigheter får bevilja undantag från kraven i del två–fyra och del sex–åtta för ett eller flera kreditinstitut i samma medlemsstat som permanent underställts ett centralt organ som övervakar dem och som är etablerat i samma medlemsstat, om samtliga följande villkor anges i den nationella lagstiftningen:

- a) För åtaganden som gjorts av den centrala företagsenheten och dess underställda institut gäller antingen solidariskt ansvar eller också garanteras de senare institutens åtaganden fullt ut av den centrala företagsenheten.
- b) Solvens och likviditet för den centrala företagsenheten och alla dess underställda institut övervakas som en helhet grundat på koncernredovisningen från dessa institut.
- c) Den centrala företagsenhetens ledning är bemyndigad att utfärda instruktioner till ledningen för varje underställt institut.

Kapitel 2

Konsolidering under tillsyn

AVSNITT 1

TILLÄMPNING AV KRAV PÅ GRUPPNIVÅ

Artikel 10

Allmänna förfaranden

- 1. Moderinstitut i en medlemsstat ska, i den omfattning och på det sätt som anges i artikel 16, uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i delarna två–fyra och sju, på grundval av institutens konsoliderade situation.
- 2. Institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat ska, i den omfattning och på det sätt som anges i artikel 16, uppfylla de skyldigheter som föreskrivs i delarna två–fyra och sju, på grundval av det finansiella holdingföretagets eller det blandande finansiella holdingföretagets konsoliderade situation.

Om fler än ett kreditinstitut kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag eller av ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ska första stycket endast tillämpas på det institut som ska omfattas av gruppbaserad tillsyn i enlighet med artikel 106 i direktiv [inserted by OP].
- 3. Moderinstitut inom EU och institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU ska uppfylla kraven i artiklarna 401 och 403, på grundval av moderinstitutets, det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets konsoliderade situation, om gruppen omfattar ett eller flera kreditinstitut eller värdepappersföretag som är auktoriserade att tillhandahålla de investeringstjänster som avses i punkterna 3 och 6 i avsnitt A bilaga I till direktiv 2004/39/EG.
- 4. Om artikel 9 tillämpas ska det centrala organ som avses i den artikeln uppfylla kraven i delarna två–fyra och sju, på grundval av det centrala organets konsoliderade situation. Artikel 16 ska tillämpas på det centrala organet och de underställda instituten ska behandlas som dotterföretag till det centrala organet.

Artikel 11

Finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag som har både ett dotterkreditinstitut och ett dottervärdepappersföretag

Om ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag har minst ett kreditinstitut och ett värdepappersföretag som dotterföretag, ska de krav som ska tillämpas på grundval av det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets konsoliderade situation också tillämpas på kreditinstitutet.

Artikel 12

Tillämpning av upplysningskrav på gruppnivå

1. Varje moderinstitut inom EU ska uppfylla kraven i del åtta på grundval av sin konsoliderade situation.

Betydande dotterföretag till moderinstitut inom EU ska offentliggöra de uppgifter som anges i artiklarna 424, 425, 435 och 436, individuellt eller på undergruppsnivå.

2. Institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU ska uppfylla kraven i del åtta på grundval av det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets konsoliderade situation.

Betydande dotterföretag till finansiella moderholdingföretag inom EU eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EU ska offentliggöra de uppgifter som anges i artiklarna 424, 425, 435 och 436, individuellt eller på undergruppsbasis.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas, helt eller delvis, på moderinstitut inom EU, institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, om de ingår i likvärdig information på gruppnivå som lämnas från ett moderföretag som är etablerat i tredjeland.
4. Om artikel 9 tillämpas ska det centrala organ som avses i den artikeln uppfylla kraven i del åtta på grundval av det centrala organets konsoliderade situation. Artikel 16.1 ska tillämpas på det centrala organet och de underställda instituten ska behandlas som dotterföretag till det centrala organet.

Artikel 13

Tillämpning av kraven i del fem på gruppnivå

1. Moderföretag och deras dotterföretag som omfattas av denna förordning ska uppfylla kraven i del fem på grupp- eller undergruppsnivå för att säkerställa att arrangemang, metoder och rutiner är enhetliga och väl integrerade och att alla uppgifter och upplysningar som är av betydelse för tillsynen kan tas fram. Företagen ska i synnerhet se till att dotterföretag som inte omfattas av denna förordning genomför sådana arrangemang, metoder och rutiner som garanterar att dessa bestämmelser efterlevs.
2. Institutet ska tillämpa en ytterligare riskvikt i enlighet med artikel 396 vid tillämpningen av artikel 87 på grupp- eller undergruppsnivå, om kraven i artiklarna

394 och 395 inte uppfylls av ett företag etablerat i tredjeland som ingår i gruppen i enlighet med artikel 16 om överträdelsen är betydande ställd i relation till gruppens samlade riskprofil.

3. Skyldigheter som inträder enligt del fem som rör dotterföretag som inte själva omfattas av denna förordning ska inte gälla om ett moderinstitut inom EU eller ett institut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU kan visa för de behöriga myndigheterna att tillämpning av del fem är olaglig enligt lagstiftningen i det tredjeland där dotterföretaget är etablerat.

Artikel 14

Undantag från tillämpning av kapitalbaskrav på gruppnivå för grupper av värdepappersföretag

1. Behöriga myndigheter som övervakar grupper på gruppnivå får genom beslut i varje enskilt fall avstå från att tillämpa kapitalbaskraven på gruppbasis, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:
 - a) Alla värdepappersföretag inom EU i en sådan grupp använder den alternativa metoden för att beräkna total riskexponering som avses i artikel 90.2.
 - b) Alla värdepappersföretag i en sådan grupp faller in under kategorierna i artiklarna 90.1 och 91.1.
 - c) Vart och ett av värdepappersföretagen inom EU i en sådan grupp uppfyller kraven i artikel 90 på individuell nivå och drar samtidigt av ifrån sitt kärnprimärkapital (tier 1) alla ansvarsförbindelser till förmån för värdepappersföretag, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag och företag som tillhandahåller verksamhetsanknutna tjänster, vilka annars skulle ingå i koncernredovisningen.
 - d) Alla finansiella holdingföretag som i en medlemsstat är moderholdingföretag till ett värdepappersföretag som tillhör en sådan grupp innehar minst lika mycket kapital, vilket här anges som summan av följande:
 - i) De poster som avses i artiklarna 24.1, 48.1 och 59.1.
 - ii) Summan av det fulla bokförda värdet av innehav, efterställda fordringar och instrument som avses i artiklarna 33.1 h och i, 53.1 c och d, samt 63.1 c och d, i värdepappersföretag, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag samt företag som tillhandahåller verksamhetsanknutna tjänster som annars skulle omfattas.
 - iii) Totalsumman av ansvarsförbindelser till förmån för värdepappersföretag, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag samt företag som tillhandahåller verksamhetsanknutna tjänster som annars skulle ingå i koncernredovisningen.
 - e) Gruppen innehåller inga kreditinstitut.

Om kriterierna i det första stycket är uppfyllda ska varje värdepappersföretag inom EU ha system för att övervaka och kontrollera kapital- och finansieringskällorna för alla finansiella holdingföretag, värdepappersföretag, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag samt företag som tillhandahåller verksamhetsanknutna tjänster inom företagsgruppen.

2. De behöriga myndigheterna får också tillämpa undantaget om de finansiella holdingföretagen har en lägre kapitalbas än det belopp som beräknats enligt punkt 1 d, men inte lägre än summan av de kapitalbaskrav som på individuell basis krävs av värdepappersföretag, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag och företag som tillhandahåller anknutna tjänster, som annars skulle omfattas av koncernredovisningen, och den totala summan av ansvarsförbindelser till förmån för värdepappersföretag, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag samt företag som tillhandahåller verksamhetsanknutna tjänster som annars skulle omfattas av koncernredovisningen. Vid tillämpningen av denna punkt är kravet på kapitalbas för värdepappersföretag i tredjeland, finansiella institut, kapitalförvaltningsbolag och företag som tillhandahåller verksamhetsanknutna tjänster ett teoretiskt krav på kapitalbas.

Artikel 15

Tillsyn av värdepappersföretag som undantagits från kapitalbaskraven på gruppnivå

Värdepappersföretag i en företagsgrupp som har beviljats ett sådant undantag som anges i artikel 14 ska underrätta de behöriga myndigheterna om sådana risker som skulle kunna undergräva deras ekonomiska ställning, inbegripet sådana som sammanhänger med sammansättningen av och källorna till deras kapital och finansiering.

Om de behöriga myndigheterna tillämpar det undantag från skyldigheten att utöva gruppbaserad tillsyn som anges i artikel 14, ska de vidta andra lämpliga åtgärder för att övervaka riskerna, särskilt stora exponeringar för gruppen som helhet, inklusive alla företag som inte är belägna i en medlemsstat.

Om de behöriga myndigheterna tillämpar det undantag från kapitalbaskraven på gruppnivå, som anges i artikel 14, ska kraven i del åtta tillämpas på individuell nivå.

AVSNITT 2

METODER FÖR KONSOLIDERAD TILLSYN

Artikel 16

Metoder för konsoliderad tillsyn

1. De institut som måste uppfylla kraven i avsnitt 1 på grundval av deras konsoliderade situation ska genomföra en fullständig konsolidering av alla institut och finansiella institut som är dotterföretag, eller i relevanta fall dotterföretag till samma finansiella moderholdingföretag eller blandade finansiella moderholdingföretag. Punkterna 2–8 i denna artikel ska inte tillämpas då artiklarna 401 och 403 tillämpas på grundval av ett instituts konsoliderade situation.
2. De behöriga myndigheterna får emellertid genom beslut i varje enskilt fall medge att en proportionell konsolidering görs grundad på den kapitalandel som moderföretaget innehar i dotterföretaget. Proportionell konsolidering får endast medges då samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Moderföretagets ansvar är begränsat till den del av kapitalet som moderföretaget innehar i dotterföretaget med tanke på övriga aktieägares eller medlemmars ansvar.

- b) Övriga aktieägares eller medlemmars solvens är tillfredsställande.
 - c) Övriga aktieägares och medlemmars ansvar har klart fastställts på ett rättsligt bindande sätt.
- 3. Om företagen har en sådan förbindelse med varandra som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG ska de behöriga myndigheterna avgöra hur konsolideringen ska ske.
 - 4. De behöriga myndigheter som ansvarar för den gruppbaseade tillsynen ska kräva proportionell konsolidering enligt den andel av kapitalet som innehas av institut och finansiella institut som leds av ett företag som ingår i konsolideringen, jämte ett eller flera företag som inte ingår i konsolideringen, när dessa företags ansvar är begränsat till den andel av kapitalet som de innehar.
 - 5. Om det finns andra ägarintressen eller andra former av kapitalbindningar än de som anges i punkterna 1 och 2, ska de behöriga myndigheterna avgöra om och hur konsolideringen ska ske. De får tillåta eller kräva att kapitalandelsmetoden används. Tillämpning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av gruppbasead tillsyn.
 - 6. De behöriga myndigheterna ska avgöra om och hur konsolidering ska ske i följande fall:
 - a) De behöriga myndigheterna bedömer att ett institut utövar ett väsentligt inflytande över ett eller flera institut eller finansiella institut, utan att institutet innehar ett ägarintresse eller andra kapitalbindningar till dessa institut.
 - b) Två eller flera kreditinstitut eller finansiella institut har samma ledning utan att detta följer av avtal eller bestämmelser i stiftelseurkund, bolagsordning eller motsvarande.

De behöriga myndigheterna får särskilt medge eller kräva att den metod som föreskrivs i artikel 12 i direktiv 83/349/EEG ska användas. Tillämpning av den metoden ska dock inte innebära att företagen i fråga omfattas av gruppbasead tillsyn.

- 7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de villkor enligt vilka konsolidering ska ske i de fall som avses i punkterna 2–6 i denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2016.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

- 8. När gruppbasead tillsyn ska utövas i enlighet med artikel 106 i direktiv [inserted by OP] ska företag som tillhandahåller anknutna tjänster och kapitalförvaltningsbolag enligt definitionen i direktiv 2002/87/EG ingå i konsolideringen i de fall och i enlighet med de metoder som anges i denna artikel.

AVSNITT 3

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE FÖR KONSOLIDERAD TILLSYN

Artikel 17

Företag som inte omfattas av tillämpningsområdet för konsoliderad tillsyn

1. Ett institut, ett finansiellt institut eller ett företag som tillhandahåller verksamhetsanknutna tjänster, som är ett dotterföretag eller ett annat företag som är föremål för ägarintresse, behöver inte ingå i konsolideringen om den totala summan av tillgångar och poster utanför balansräkningen för det berörda företaget är mindre än det lägsta av följande två belopp:
 - a) 10 miljoner euro.
 - b) 1 % av totalsumman av tillgångar och poster utanför balansräkningen i moderföretaget eller det företag som har ägarintresse.
2. De behöriga myndigheter som enligt artikel 106 i direktiv [inserted by OP] har till uppgift att utöva gruppbaserad tillsyn får i varje enskilt fall besluta att undanta ett institut, ett finansiellt institut eller ett företag som tillhandahåller verksamhetsanknutna tjänster från reglerna om gruppbaserad tillsyn när institutet eller företaget är ett dotterföretag eller ett företag i vilket ägarintresse innehas, i följande fall:
 - a) Om företaget i fråga är beläget i ett tredjeland där rättsliga hinder föreligger för överföring av nödvändig information.
 - b) Om företaget i fråga är av försumbar betydelse när det gäller syftet med att övervaka kreditinstitut.
 - c) Om de behöriga myndigheter som har ansvar för den gruppbaseade tillsynen bedömer att konsolidering av den finansiella ställningen i företaget i fråga skulle vara olämplig eller vilseledande med hänsyn till syftet med att övervaka kreditinstitut.
3. Om, i de fall som avses i punkt 1 och punkt 2 b, flera företag var för sig uppfyller de kriterier som där anges ska de ändå omfattas av bestämmelserna om konsolidering om de tillsammans är av icke oväsentlig betydelse med hänsyn till det angivna syftet.

Artikel 18

Gemensamma beslut om tillsynskrav

1. De behöriga myndigheterna ska arbeta tillsammans i fullständigt samråd
 - a) när det gäller ansökningar om sådana tillstånd som avses i artiklarna 138.1, 146.9, 301.2, 277 respektive 352 i förordning [inserted by OP], som inlämnas av ett moderkreditinstitut inom EU och dess dotterföretag eller gemensamt av dotterföretagen till ett finansiellt holdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt holdingföretag inom EU, för att besluta om det begärda tillståndet bör beviljas eller inte samt eventuella villkor och bestämmelser som ska gälla för tillståndet,
 - b) för att tillämpa den behandling inom gruppen som avses i artiklarna 410.8 och 413.4 i denna förordning avseende institut som inte omfattas av undantaget i artikel 7.

Ansökningarna ska endast inges till den samordnande tillsynsmyndigheten.

Den ansökan som avses i artikel 301.2 ska innehålla en beskrivning av den metod som används för att fördela operativt riskkapital mellan de olika koncernenheterna. I ansökan ska anges om och hur diversifieringseffekter är avsedda att beaktas i riskmätningssystemet.

2. De behöriga myndigheterna ska göra allt som står i deras makt för att nå ett gemensamt beslut inom sex månader när det gäller
 - a) ansökan som avses i punkt 1 a
 - b) likviditetsbehandlingen inom gruppen som avses i punkt 1 b.

Det gemensamma beslutet ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering till beslutet och skickas till den sökande av den behöriga myndighet som avses i punkt 1.

3. Den period som avses i punkt 2 ska inledas vid följande tidpunkter:
 - a) Den dag då den samordnande tillsynsmyndigheten mottar den fullständiga ansökan som avses i punkt 1 a. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska utan dröjsmål vidarebefordra den fullständiga ansökan till de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna.
 - b) Den dag då de behöriga myndigheterna mottar en rapport som utarbetats av den samordnande tillsynsmyndigheten med en analys av åtagandena i företagsgruppen.
4. Om de behöriga myndigheterna inte kan fatta ett gemensamt beslut inom sex månader ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta ett eget beslut om tillämpningen av punkterna 1 a och 1 b. Den samordnande tillsynsmyndighetens beslut om punkt 1 b ska inte begränsa de behöriga myndigheternas befogenheter enligt artikel 201.

Beslutet ska redovisas i ett dokument som innehåller en fullständig motivering där synpunkter och reservationer från övriga behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden beaktas.

Den samordnande tillsynsmyndigheten ska översända beslutet till moderinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU eller till det blandade finansiella moderholdingföretaget samt till övriga behöriga myndigheter.

Om någon av de berörda behöriga myndigheterna har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010 när sexmånadersperioden har löpt ut, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i överensstämmelse med EBA:s beslut. Denna sexmånadersperiod ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att sexmånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

5. Om ett moderinstitut inom EU och dess dotterföretag, dotterföretagen till ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller till ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU samtliga använder en internmätningss metod som anges i artikel 301.2 eller en internmetod som anges i artikel 138, ska de behöriga myndigheterna tillåta att kvalifikationskriterierna i del tre kapitel 3 avsnitt 6 artiklarna 310 och 311 uppfylls av moderföretaget och dess

dotterföretag tillsammans, på ett sätt som följer gruppens struktur, riskhanteringssystem, processer och metoder.

6. De beslut som avses i punkterna 2 och 4 ska vara bindande för de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna.
7. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera det gemensamma beslutet som avses i punkt 1 a vad gäller ansökningarna om sådana tillstånd som avses i artiklarna 138.1, 146.9, 301.2, 277 och 352 och likviditetsbehandlingen inom den företagsgrupp som avges i punkt 1 b, för att underlätta gemensamma beslut.

EBA ska överlämna dessa tekniska standarder till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 19

Gemensamma beslut om tillämpningsnivån för likviditetskrav

1. Efter ansökan från ett moderinstitut inom EU eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ska den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av dotterföretag till ett moderinstitut inom EU eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU göra allt som står i deras makt för att nå ett gemensamt beslut som identifierar en enda likviditetsundergrupp för tillämpning av artikel 7.

Det gemensamma beslutet ska fattas inom sex månader efter att den samordnande tillsynsmyndigheten lämnat in en rapport som identifierar enskilda likviditetsundergrupper på grundval av de kriterier som fastställs i artikel 7. Om inget beslut kan fattas inom sex månader ska den samordnande tillsynsmyndigheten samråda med EBA på begäran av någon av de övriga behöriga myndigheter som berörs. Den samordnande tillsynsmyndigheten får samråda med EBA på eget initiativ.

Det gemensamma beslutet kan också innebära begränsningar för lokalisering och ägandeskap för likvida tillgångar och kräva att likvida tillgångar till ett visst minimibelopp innehas av kreditinstitut som är undantagna från tillämpningen av artikel 401.

Det gemensamma beslutet ska innehålla fullständig motivering och skäl till beslutet. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska översända beslutet tillsammans med motiveringen till moderföretaget för likviditetsundergruppen.

2. Om inget gemensamt beslut kan fattas inom sex månader ska respektive behörig myndighet med ansvar för tillsyn på individuell nivå fatta sitt eget beslut.

Endera av de behöriga myndigheterna får emellertid under sexmånadersperioden till EBA hänskjuta frågan om huruvida villkoren i artikel 7.1 a–d är uppfyllda och begära bistånd från EBA i enlighet med artikel 19 i förordning nr (EU) 1093/2010. Om någon av de behöriga myndigheterna har gjort så vid sexmånadersperiodens slut ska samtliga berörda behöriga myndigheter skjuta upp sina beslut och invänta beslut från EBA. Detta beslut ska fattas

inom tre månader efter förfrågan. När EBA har fattat sitt beslut ska de behöriga myndigheterna fatta sina beslut rörande villkoren i artikel 7.1 a–d, i överensstämmelse med EBA:s beslut. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att sexmånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.

Det gemensamma beslut som avses i punkt 1 och det beslut som avses i föregående stycke, ska vara bindande i enlighet med artikel 19.3 i förordning nr (EU) 1093/2010.

3. Varje berörd behörig myndighet får också under sexmånadersperioden samråda med EBA om huruvida villkoren i artikel 7.2 a–d är uppfyllda. I detta fall får EBA genomföra sin icke-bindande medling i enlighet med artikel 31 c i förordning nr (EU) 1093/2010. Om så sker ska samtliga behöriga myndigheter som är berörda avvakta med sina beslut tills resultatet av den icke-bindande medlingen är klart. Om ingen överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna uppnåtts efter tre månaders medling ska respektive behörig myndighet som har ansvar för tillsyn på individuell nivå fatta sitt eget beslut.
4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera den process för gemensamma beslut som avses i denna artikel, med beaktande av tillämpningen av artikel 7, i syfte att underlätta gemensamma beslut.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 december 2016.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 20

Undergruppskonsolidering av företag i tredjeländer

Dotterinstitut ska tillämpa kraven i del tre artikel 84 samt i del fem på undergruppsbasis, om sådana institut, eller deras moderföretag om det är ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag, har ett institut, ett finansiellt institut eller ett kapitalförvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2002/87/EG som dotterföretag i tredjeland, eller har ett ägarintresse i ett sådant företag.

Artikel 21

Företag i tredjeländer

Vid tillämpning av gruppbaserad tillsyn enligt detta kapitel ska begreppen *värdepappersföretag*, *kreditinstitut*, *finansiellt institut* och *institut* även tillämpas på företag som etablerats i tredjeländer om dessa, ifall de varit etablerade i EU, skulle uppfylla definitionerna på dessa termer i artikel 16.

DEL TVÅ

KAPITALBAS

Avdelning I

Definitioner av kapitalbas

Artikel 22 *Definitioner*

- (1) *ackumulerat annat totalresultat*: har samma betydelse som i den internationella redovisningsstandarden IAS 1 som tillämpas enligt förordning (EG) nr 1606/2002.
- (2) *poster i tilläggskapitalet*: kapitalbas i den mening som anges i artikel 89 i direktiv 2009/138/EG.
- (3) *tillämplig redovisningsstandard*: gällande redovisningsstandard som gäller för institutet och är tillämplig enligt direktiv 86/635/EEG eller förordning (EG) nr 1606/2002.
- (4) *primärkapital*: har den innebörd som anges i artikel 88 i direktiv 2009/138/EG.
- (5) *försäkringsposter i primärkapitalet*: primärkapitalposter i företag som omfattas av kraven i direktiv 2009/138/EG, om dessa poster klassificeras som primärkapital tillhörande nivå 1 i enlighet med artikel 94.1 i direktiv 2009/138/EG.
- (6) *tilläggsförsäkringsposter i primärkapitalet*: primärkapitalposter i företag som omfattas av kraven i direktiv 2009/138/EG om dessa poster klassificeras som primärkapital tillhörande nivå 1 i direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 94.1 i det direktivet, och inräknande av dessa poster begränsas av de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 99 i det direktivet.
- (7) *försäkringsposter i supplementärkapitalet (tier 2)*: kapitalbasposter i företag som omfattas av kraven i direktiv 2009/138/EG om dessa poster klassificeras som tillhörande nivå 2 i enlighet med artikel 94.2 i direktiv 2009/138/EG.
- (8) *övriga kapitalbasposter (tier 3)*: kapitalbasposter för företag som omfattas av kraven i direktiv 2009/138/EG om dessa poster klassificeras som tillhörande nivå 3 i direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 94 punkt 3 i det direktivet.
- (9) *uppskjutna skattefordringar*: har den innebörd som anges i tillämplig redovisningsstandard.
- (10) *uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet*: uppskjutna skattefordringar vars framtida värde endast kan realiseras om institutet uppvisar beskattningsbar vinst.

- (11) *uppskjutna skatteskulder*: har den innebörd som anges i tillämplig redovisningsstandard.
- (12) *förmånsbestämda pensionsfonder*: tillgångarna i en förmånsbestämd pensionsfond eller pensionsplan, beroende på vad som är tillämpligt, beräknade efter avdrag av summan av pensionsförpliktelserna i samma fond eller plan.
- (13) *utdelningar*: betalning av utdelning eller ränta i någon form.
- (14) *finansiellt företag*: har den innebörd som anges i artikel 13.25 b och d i direktiv 2009/138/EG.
- (15) *reserveringar för allmänna risker*: har den innebörd som anges i artikel 38 i direktiv 86/635/EEG.
- (16) *goodwill*: har den innebörd som anges i tillämplig redovisningsstandard.
- (17) *indirekt innehav*: ett instituts innehav i en tredje part med en exponering mot ett kapitalinstrument som emitterats av en relevant enhet, om denna investering görs i syfte att åstadkomma en exponering för detta kapitalinstrument, eller en exponering för ett instrument på något annat sätt om, i det fall instrumentet förlorar i värde, förlusten som härrör från exponeringen inte på något betydande sätt skiljer sig från den förlust som institutet ådrar sig genom ett direkt innehav av instrumentet.
- (18) *immateriella tillgångar*: har den innebörd som anges i tillämplig redovisningsstandard.
- (19) *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: har den innebörd som anges i artikel 212.1 g i direktiv 2009/138/EG.
- (20) *driftsansvarig enhet*: ett företag som etablerats i syfte att driva en lönsam verksamhet.
- (21) *övriga kapitalinstrument*: kapitalinstrument som emitterats av relevanta enheter och som inte räknas som kärnprimärkapital, övrigt primär- eller supplementärkapital eller försäkringsposter i primärkapitalet, övriga försäkringsposter i primärkapitalet, försäkringsposter i supplementärkapitalet eller övriga poster i kapitalbasen.
- (22) *övriga reserver*: reserver med den innebörd som anges i tillämplig redovisningsstandard, om vilka upplysningar måste lämnas enligt den tillämpliga redovisningsstandarden, utom sådana belopp som redan ingår i ackumulerat annat totalresultat eller balanserade vinstmedel.
- (23) *kapitalbas*: summan primärkapital och supplementärkapital.
- (24) *kapitalbasinstrument*: kapitalinstrument som emitterats av institutet och som räknas som kärnprimärkapital, övrigt primärkapital eller supplementärkapital.
- (25) *vinst*: har den innebörd som anges i tillämplig redovisningsstandard.
- (26) *korsvist ägande*: ett instituts innehav av kapitalbasinstrument eller övriga kapitalinstrument som emitterats av relevanta enheter om dessa företag också äger kapitalbasinstrument som emitterats av institutet.
- (27) *relevant enhet*: endera av följande:

- a) Ett annat institut.
 - b) Ett finansinstitut.
 - c) Ett försäkringsföretag.
 - d) Ett försäkringsföretag i tredjeland.
 - e) Ett återförsäkringsföretag.
 - f) Ett återförsäkringsföretag i tredjeland.
 - g) Ett finansiellt företag.
 - h) Ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet.
 - i) Ett företag som inte ingår i tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG i enlighet med de krav som anges i artikel 4 i det direktivet.
- (28) *balanserade vinstmedel*: balanserad vinst och förlust från föregående räkenskapsår i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder.
- (29) *överkurs vid aktieemission*: har den innebörd som anges i tillämplig redovisningsstandard.
- (30) *temporära skillnader*: har den innebörd som anges i tillämplig redovisningsstandard.

Avdelning II

Kapitalbaskategorier

Kapitel 1

Primärkapital

Artikel 23

Primärkapital

Ett instituts primärkapital (tier 1) består av summan av kärnprimärkapital och tilläggsprimärkapital.

Kapitel 2

Kärnprimärkapital

AVSNITT 1

KÄRNPRIMÄRKAPITALPOSTER OCH INSTRUMENT

Artikel 24

Kärnprimärkapitalposter

1. Kärnprimärkapitalposterna i ett institut utgörs av
 - a) kapitalinstrument, under förutsättning att villkoren i artikel 26 är uppfyllda,
 - b) överkurs vid aktieemissioner relaterade till instrumenten under led a,
 - c) balanserade vinstmedel,
 - d) ackumulerat annat totalresultat,
 - e) övriga reserver,
 - f) reserveringar för allmänna bankrisker.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 c får instituten inräkna delårs- eller årsöverskott i kärnprimärkapitalet innan stämmobeslut föreligger som fastställer årets slutliga resultat, dock endast efter medgivande av behörig myndighet. Den behöriga myndigheten ska lämna sitt samtycke om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Överskottet har granskats av personer som har en oberoende ställning gentemot institutet och som är revisionsansvariga för institutet i fråga.
 - b) Den behöriga myndigheten finner det styrkt att institutet har gjort

avdrag för förutsebara kostnader och utdelningar från detta överskott.

Granskningen av institutets delårs- eller årsöverskott ska på ett nöjaktigt sätt visa att detta överskott har värderats i enlighet med principerna i tillämplig redovisningsstandard.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera innebörden av ”förutsebara” vid bedömningen om av förutsebara kostnader och utdelningar har dragits av.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. EBA ska upprätta, uppdatera och offentliggöra en förteckning över de olika formerna av kapitalinstrument i varje medlemsstat som räknas som kärnprimärkapitalinstrument. EBA ska upprätta och offentliggöra denna förteckning senast den 1 januari 2013.

Artikel 25

Kapitalinstrument i ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslagningar och liknande institut i kärnprimärkapitalposter

1. Kärnprimärkapitalposter ska innefatta alla kapitalinstrument som emitteras av ett institut i enlighet med dess stadgar under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
 - a) Institutet är av en typ som är erkänd enligt tillämplig nationell lagstiftning och som de behöriga myndigheterna vid tillämpningen av denna del anser är ett ömsesidigt bolag, en kooperativ sammanslutning eller liknande institut.
 - b) Villkoren i artiklarna 26 och 27 är uppfyllda.
 - c) Instrumentet uppvisar inga egenskaper som gör att dess fortlevnad skulle försvagas under perioder av påfrestningar på marknaden.
2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera följande:
 - a) Villkoren enligt vilka de behöriga myndigheterna ska fastställa att ett företag som erkänns enligt nationell lagstiftning är ett ömsesidigt bolag, en kooperativ sammanslutning eller liknande institut vid tillämpningen av denna del.
 - b) Arten och omfattningen av
 - i) sådana egenskaper som skulle kunna göra att institutets förmåga till fortlevnad minskar under perioder av påfrestningar på marknaden
 - ii) påfrestningar på marknaden som skulle kunna göra att sådana egenskaper kan försvaga institutets förmåga till fortlevnad.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 26 *Kärnprimärkapitalinstrument*

1. Kapitalinstrument ska endast räknas som kärnprimärkapitalinstrument om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Instrumenten har emitterats direkt av institutet efter godkännande av institutets ägare eller, om så är tillåtet enligt tillämplig nationell lagstiftning, institutets styrelse.
 - b) Instrumenten är till fullo betalda och förvärvet finansieras inte direkt eller indirekt av institutet.
 - c) Instrumenten uppfyller samtliga följande villkor när det gäller deras klassificering:
 - i) De räknas som kapital enligt artikel 22 i direktiv 86/635/EEG.
 - ii) De räknas som eget kapital enligt tillämplig redovisningsstandard.
 - iii) De räknas som eget kapital vid bedömning av insolvens i balansräkningen, i de fall detta är tillämpligt enligt nationell obeståndslagstiftning.
 - d) Instrumenten redovisas klart och åtskilt i balansräkningen i institutets finansiella rapporter.
 - e) Instrumenten är eviga.
 - f) Instrumentens kapitalbelopp får inte sänkas eller återbetalas, utom i något av följande fall:
 - i) Institutet går i likvidation.
 - ii) Diskretionära återköp av instrumenten eller andra diskretionära åtgärder för att minska kapitalet, efter att institutet erhållit godkännande från behörig myndighet i enlighet med artikel 72.
 - g) De bestämmelser som reglerar instrumenten tyder inte uttryckligen eller underförstått på att instrumentens kapitalbelopp skulle eller skulle kunna sänkas eller återbetalas utom i fall av vid institutets likvidation, och institutet har inte före eller vid emittringen på annat sätt lämnat sådana uppgifter, utom när det gäller instrument som avses i artikel 25 om institutet enligt gällande nationell lagstiftning inte får vägra att lösa in dessa.
 - h) Instrumenten uppfyller samtliga följande villkor när det gäller utdelning:
 - i) Det finns inga preferensutdelningar, inte heller avseende andra kärnprimärkapitalinstrument, och de villkor som gäller för instrumenten ger inga preferensrätter till betalning av utdelning.
 - ii) Utdelning till innehavare av instrument får endast

betalas ut från utdelningsbara poster.

- iii) De villkor som gäller för instrumenten omfattar inte någon cap eller annan restriktion för det maximala belopp som får delas ut, utom när det gäller de instrument som avses i artikel 25.
 - iv) Utdelningsbeloppet grundas inte på det belopp som instrumenten förvärvades för vid emitteringen, och fastställs inte i övrigt på denna grund, utom när det gäller de instrument som avses i artikel 25.
 - v) De villkor som gäller för instrumenten innefattar inte någon skyldighet för institutet att lämna utdelning till innehavarna och institutet har inte heller på andra grunder någon sådan skyldighet.
 - vi) Om institutet inte lämnar någon utdelning innebär detta inte fallissemang från institutets sida.
- i) I jämförelse med alla kapitalinstrument som ges ut av institutet absorberar instrumenten den främsta och proportionellt sätt största delen av förlusterna när de inträffar, och varje instrument absorberar förluster i samma omfattning som alla andra kärnprimärkapitalinstrument.
 - j) Instrumenten prioriteras efter alla andra fordringar i händelse av insolvens eller likvidation av institutet.
 - k) Instrumenten ger innehavarna en fordran på institutets resterande tillgångar, vilken, i händelse av likvidation och efter betalning av alla prioriterade fordringar, står i proportion till summan av de utgivna instrumenten, inte är fast och inte omfattas av någon cap, utom när det gäller de kapitalinstrument som avses i artikel 25.
 - l) Instrumenten är utan säkerhet och garanteras inte av
 - i) institutet eller dess dotterbolag,
 - ii) moderinstitutet eller dess dotterbolag,
 - iii) det finansiella moderholdingföretaget eller dess dotterföretag,
 - iv) holdingföretaget med blandad verksamhet eller dess dotterföretag,
 - v) holdingföretaget med blandad verksamhet och dess dotterföretag,
 - vi) ett bolag som har nära förbindelser till de företag som avses i led i–v.
 - m) Instrumenten omfattas inte av något arrangemang, avtalsmässigt eller annat, som ökar förmånsrätten vid insolvens eller likvidation.
2. Villkoren i punkt 1 i ska vara uppfyllda oaktat en permanent nedskrivning av kapitalbeloppet för tilläggsprimärkapitalinstrument.
3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera

- a) tillämplig form och art för indirekt finansiering av kapitalinstrument
- b) innebörden av utdelningsbara poster, i syfte att bestämma det belopp som kan delas ut till innehavarna av ett instituts kapitalinstrument.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 27

Kapitalinstrument som ges ut av ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar och jämförbara institut

1. Kapitalinstrument som ges ut av ömsesidiga bolag, kooperativa sammanslutningar och jämförbara institut ska endast räknas som kärnprimärkapitalinstrument (tier 1) om villkoren i artikel 26 och i denna artikel är uppfyllda.
2. Följande villkor ska vara uppfyllda när det gäller inlösen av kapitalinstrumenten:
 - a) Institutet ska kunna vägra att lösa in instrumenten, utom när detta är förbjudet enligt gällande nationell lagstiftning.
 - b) Om institutet enligt gällande nationell lagstiftning inte får vägra att lösa in instrumenten ska de regler som gäller för instrumenten möjliggöra för institutet att begränsa inlösen.
 - c) Vägran att lösa in instrumenten, eller begränsning av inlösen av instrumenten när så är tillämpligt, utgör inte fallissemang från institutets sida.
3. Kapitalinstrumenten får endast omfatta en cap eller begränsning av maximibeloppet för utdelning om denna cap eller begränsning anges i gällande nationell lagstiftning eller i institutets bolagsordning.
4. Om kapitalinstrumenten ger innehavaren rätt till institutets reserver i händelse av insolvens eller likvidation som är begränsad till instrumentens nominella värde, ska denna begränsning i samma omfattning gälla innehavare av alla övriga kärnprimärkapitalinstrument (tier 1) som utgivits av detta institut.
5. Om kapitalinstrumenten ger innehavarna en fordran på institutets tillgångar vid insolvens eller likvidation som är fast eller omfattas av en cap, ska denna begränsning i samma omfattning gälla alla innehavare av alla övriga primärkapitalinstrument (tier 1) som utgivits av detta institut.
6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de begränsningar av inlösen som krävs om det enligt gällande nationell lagstiftning inte är tillåtet för institutet att vägra lösa in kapitalbasinstrument.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 28

Konsekvenser av att villkoren för kärnprimärkapitalinstrument inte längre är uppfyllda

Om villkoren i artikel 26, och i tillämpliga fall i artikel 27, för ett kärnprimärkapitalinstrument inte längre är uppfyllda gäller att

- a) instrumentet inte längre räknas som ett kärnprimärkapitalinstrument
- b) överkurs vid emission som rör instrumentet inte längre räknas som kärnprimärkapitalposter.

AVSNITT 2

FÖRSIKTIGHETSMARGINALER

Artikel 29

Värdepapperiserade tillgångar

1. Ett institut ska från sina kapitalbasposter undanta alla ökningar av det egna kapitalet enligt tillämplig redovisningsstandard som härrör från värdepapperiserade tillgångar, inklusive följande:
 - a) Ökning som hör till framtida marginalintäkter som är ett resultat av institutets vinst vid försäljning.
 - b) Om institutet är originator för en värdepapperisering, nettovinsten från den kapitalisering av framtida inkomster från de värdepapperiserade tillgångarna som ger kreditförstärkning till positionerna i värdepapperiseringen.
2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera begreppet *vinst vid försäljning* som anges i punkt 1 a.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 30

Säkring av kassaflöden och förändringar av värdet av egna skuldförbindelser

Instituten ska i sin kapitalbas inte inräkna följande poster:

- a) Den del av fond för verkligt värde som härrör från vinster eller förluster på säkring av kassaflöden av finansiella instrument som inte värderas till verkligt värde, inbegripet förväntade kassaflöden.

- b) Vinster eller förluster på egna skuldförbindelser som värderas till verkligt värde och som beror på ändringar av institutets egen kreditstatus.

Artikel 31
Ytterligare värderingar

1. Vid beräkning av kapitalbasen ska instituten tillämpa kraven i artikel 100 på samtliga sina tillgångar som är bokförda till verkligt värde och ska från kärnprimärkapitalet (tier 1) dra det ytterligare belopp som är nödvändigt för värdering.
2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de villkor som ska gälla vid tillämpning av artikel 100 i enlighet med punkt 1.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 32
Orealiserade vinster och förluster som bokförts till verkligt värde

Med undantag av de poster som avses i artikel 30 ska instituten inte göra några justeringar för att från kapitalbasen undanta sådana orealiserade vinster eller förluster på tillgångar eller skulder som bokförts till verkligt värde.

AVSNITT 3
AVDRAG FRÅN KÄRNPRIMÄRKAPITALPOSTER (COMMON EQUITY TIER 1), UNDANTAG
OCH ALTERNATIV

UNDERAVSNITT 1
AVDRAG FRÅN KÄRNPRIMÄRKAPITALPOSTER

Artikel 33
Avdrag från kärnprimärkapitalposter)

1. Institutet ska från kärnprimärkapitalet dra av följande:
 - a) Förluster för innevarande räkenskapsår.
 - b) Immateriella tillgångar.
 - c) Uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet.
 - d) Negativa belopp från beräkningen av förväntade förluster i enlighet med artiklarna 154 och 155, om institutet beräknar riskvägd exponering med hjälp av internmetoden.

- e) Institutets förmånsbestämda pensionsfondstillgångar.
- f) Institutets direkta och indirekta innehav av kärnprimärkapitalinstrument, inklusive kärnprimärkapitalinstrument som institutet har en faktisk eller villkorad förpliktelse att köpa enligt befintlig kontraktsförpliktelse.
- g) Innehav av kärnprimärkapitalinstrument i relevanta enheter med vilka institutet har ett korsvist ägande som enligt den behöriga myndigheten är avsett att blåsa upp institutets kapitalbas.
- h) Tillämplig summa av institutets direkta och indirekta innehav av kärnprimärkapitalinstrument i relevanta enheter, om institutet inte har något väsentligt innehav i dessa enheter.
- i) Tillämplig summa av institutets direkta och indirekta innehav av kärnprimärkapitalinstrument i relevanta enheter, om institutet har ett väsentligt innehav i dessa enheter.
- j) Den summa som måste dras av från tilläggsposterna i primärkapitalet i enlighet med artikel 53, som överstiger institutets tilläggsprimärkapital.
- k) Exponeringsbeloppet för följande poster som uppfyller kraven för 1 250 % riskvikt, om institutet drar av detta exponeringsbelopp från kärnprimärkapitalet som ett alternativ till att tillämpa en riskvikt på 1 250 %.:
 - i) Kvalificerade innehav i företag utanför den finansiella sektorn.
 - ii) Värdepapperiseringspositioner, i enlighet med artiklarna 283.1 b, 239.1 b och 253.
 - iii) Transaktioner utan samtidig prestation, i enlighet med artikel 369.3.
- l) Varje skattepålaga som rör kärnprimärkapitalets komponenter som kan förutses när beräkningen görs, utom då institutet på lämpligt sätt justerar summan för kärnprimärkapitalet i den mån sådana skattepålagor minskar den summa upp till vilken dessa poster får tillämpas för att täcka risker eller förluster.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att

- a) med större noggrannhet specificera tillämpningen av de avdrag som avses i punkt 1 a, c, e och 1,
- b) specificera de typer av kapitalinstrument i finansiella institut, försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland och företag som är undantagna från tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG i enlighet med artikel 4 i det direktivet som ska dras av från följande poster i kapitalbasen:
 - i) Kärnprimärkapitalposter.
 - ii) Tilläggsposter i primärkapitalet.
 - iii) Supplementärkapitalposter (tier 2).

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 34

Avdrag av immateriella tillgångar

Instituten ska fastställa avdrag av immateriella tillgångar på följande sätt:

- a) Det belopp som ska dras av ska minskas med summan av tillhörande uppskjutna skatteskulder som skulle utsläckas om de immateriella tillgångarna skrevs ned eller togs bort från balansräkningen enligt relevant redovisningsstandard.
- b) Det belopp som ska dras av ska innefatta goodwill som inräknats i värderingen av institutets väsentliga innehav.

Artikel 35

Avdrag av uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet

1. Instituten ska fastställa det belopp för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som måste dras av i enlighet med denna artikel.
2. Det belopp för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet ska beräknas utan att reduceras med summan av institutets tillhörande uppskjutna skatteskulder, utom då villkoren i punkt 3 är uppfyllda.
3. Det belopp för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet får minskas med summan av institutets tillhörande uppskjutna skatteskulder, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
 - a) De uppskjutna skattefordringarna och tillhörande uppskjutna skatteskulder är båda att hänföra till skattelagstiftningen i en medlemsstat eller i ett tredjeland.
 - b) Skattemyndigheten i den medlemsstaten eller det tredjelandet medger avräkning av uppskjutna skattefordringar och tillhörande uppskjutna skatteskulder.
4. Institutets tillhörande uppskjutna skatteskulder som används i enlighet med punkt 3 får inte inkludera uppskjutna skatteskulder som minskar den summa av immateriella tillgångar eller förutbestämda pensionsfondstillgångar som måste dras av.
5. Summan av tillhörande uppskjutna skatteskulder i punkt 4 ska fördelas på
 - a) uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som härrör från temporära skillnader som inte är dras av i enlighet med artikel 45.1,
 - b) alla övriga uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet.

Instituten ska fördela de uppskjutna skatteskulderna proportionellt i enlighet med

andelen uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet, som avses i leden a och b.

Artikel 36

Uppskjutna skattefordringar som inte är beroende av framtida lönsamhet

1. Institutet ska tillämpa en riskvikt i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3, beroende på vad som är tillämpligt, på uppskjutna skattefordringar som inte är beroende av framtida lönsamhet.
2. Uppskjutna skattefordringar som inte är beroende av framtida lönsamhet utgörs av
 - a) för stora skatteinbetalningar för innevarande år,
 - b) innevarande års skatteförluster som förts till tidigare år, vilket ger upphov till en fordran på en nationell regering, ett regionalt styrelseorgan eller en lokal skattemyndighet,
 - c) uppskjutna skattefordringar som härrör från temporära skillnader som, om institutet går med förlust, blir insolvent eller går i likvidation, ersätts av, på frivillig eller automatisk grund i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning, ett krav på den nationella regeringen i den medlemsstat där institutet är etablerat som ska absorbera förluster i samma omfattning som ett kärnprimärkapitalinstrument enligt fortlevnadsprincipen och i händelse av institutets insolvens eller likvidation.

Artikel 37

Avdrag av negativa belopp från beräkningen av förväntade förlustbelopp

Det belopp som ska dras av i enlighet med artikel 33.1 d ska inte reduceras genom en ökning av uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet, eller någon annan ytterligare skatteeffekt, som skulle kunna inträffa om avsättningarna skulle öka till samma nivå som förväntade förluster som avses i avdelning II kapitel 3 avsnitt 3.

Artikel 38

Avdrag av förmånsbestämda pensionsfonder

1. Vid tillämpning av artikel 33.1 e ska summan av förmånsbestämda pensionsfonder som ska dras av reduceras med
 - a) summan av alla tillhörande uppskjutna skatteskulder som skulle kunna utsläckas om tillgångarna skrevs ned eller togs bort ur balansräkningen enligt gällande redovisningsstandard
 - b) summan av de tillgångar i den förmånsbestämda pensionsfonden som institutet har obegränsad rätt att utnyttja, under förutsättning att detta på förhand har godkänts av behörig myndighet. De tillgångar som används för att minska det belopp som ska dras av ska åsättas en riskvikt i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3, beroende på vad som är tillämpligt.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de kriterier enligt vilka en behörig myndighet ska tillåta ett institut att minska tillgångsbeloppet i den förmånsbestämda pensionsfonden på det sätt som anges i punkt 1 b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 39

Avdrag av innehav i egna kärnprimärkapitalinstrument

Vid tillämpning av artikel 33.1 f ska instituten beräkna innehav i egna kärnprimärkapitalinstrument (tier 1) grundat på bruttobeloppet för långa positioner, med följande undantag:

- a) Institutet får beräkna summan av innehav av egna kärnprimärkapitalinstrument i handelslagret grundat på nettobeloppet för långa positioner, under förutsättning att de långa och korta positionerna har samma underliggande exponering och de korta positionerna inte innebär någon motpartsrisk.
- b) Institutet ska bestämma det belopp som ska dras av för indirekta innehav i handelslagret som utgörs av innehav av indexvärdepapper, genom att beräkna den underliggande exponeringen mot egna kärnprimärkapitalinstrument som ingår i indexarna.
- c) Institutet får ”netta” bruttovärdet av långa positioner i egna primärkapitalinstrument i handelslagret som härrör från innehav av indexvärdepapper mot korta positioner i egna kärnprimärkapitalinstrument som härrör från korta positioner i underliggande indexar, inbegripet i de fall de korta positionerna innebär en motpartsrisk.

Artikel 40

Väsentligt innehav i en relevant enhet

När det gäller avdrag ska ett institut anses ha ett väsentligt innehav i en relevant enhet om något av följande villkor är uppfyllt:

- a) Institutet äger mer än 10 % av de kärnprimärkapitalinstrument som har getts ut av det företaget.
- b) Institutet har nära förbindelser med det företaget och äger kärnprimärkapitalinstrument som getts ut av det företaget.
- c) Institutet äger kärnprimärkapitalinstrument som getts ut av företaget och företaget ingår inte i konsolideringen som följer av del ett avdelning II kapitel 2, men ingår i den koncernredovisning som lämnas av institutet vid finansiell rapportering enligt gällande redovisningsstandard.

Artikel 41

Avdrag av innehav i relevanta enheters kärnprimärkapitalinstrument när ett institut har ett korsvist ägande som är avsett att på konstlad väg blåsa upp kapitalbasen

Instituten ska göra de avdrag som anges i artikel 33.1 g–i, i enlighet med följande:

- a) Innehav av kärnprimärkapitalinstrument (tier 1) och andra kapitalinstrument i relevanta enheter ska beräknas på grundval av bruttobeloppen av långa positioner.
- b) Försäkringsposter i primärkapitalet ska behandlas som kärnprimärkapitalinstrument när det gäller avdrag.

Artikel 42

Avdrag av innehav av kärnprimärkapitalinstrument i relevanta enheter

Institutet ska göra de avdrag som krävs enligt artikel 33.1 h och i, i enlighet med följande bestämmelser:

- a) Innehavet av kapitalinstrument i relevant enhet i handelslagret får beräknas på grundval av nettovärdet för långa positioner med samma underliggande exponering, under förutsättning att löptiden för de korta positionerna motsvarar löptiden för de långa positionerna eller har en återstående löptid på minst ett år.
- b) Institutet ska fastställa det belopp som ska dras av för indirekta innehav i handelslagret av relevanta enheters kapitalinstrument i form av innehav av indexvärdepapper, genom att beräkna den underliggande exponeringen mot de relevanta enheternas kapitalinstrument i indexarna.

Artikel 43

Avdrag av innehav i det fall ett institut inte har ett väsentligt innehav i en relevant enhet

- 1. Vid tillämpning av artikel 33.1 h ska instituten beräkna den summa som ska dras av genom att multiplicera beloppet i led a med den faktor som erhålls från beräkningen i led b:
 - a) Det totala belopp med vilket institutets direkta och indirekta innehav av vanliga kärnprimärkapitalinstrument, tilläggsinstrument till primärkapital samt supplementärkapitalinstrument i relevanta enheter som överstiger 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter beräknat efter tillämpning av följande på kärnkapitalposterna:
 - i) Artiklarna 29–32.
 - ii) Avdragen i enlighet med artikel 33.1 a–g och j–l, exklusive det belopp som ska dras av för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som uppstår ur tillfälliga skillnader.
 - iii) Artiklarna 41 och 42.
 - b) Summan av institutets direkta och indirekta innehav av kärnprimärkapitalinstrument i relevanta enheter, delat med totalsumman av institutets direkta och indirekta innehav av dessa relevanta enheters kapitalbasinstrument.

2. Institutet ska inte inräkna sådana garanterade positioner som innehas i fem eller färre arbetsdagar i summan i punkt 1 a och vid beräkning av faktorn i punkt 1 b.
3. Institutet ska fastställa andelen innehav av kärnprimärkapitalinstrument som ska dras av i enlighet med punkt 1 genom att dividera den summa som anges i led a med summan i led b:
 - a) Summan av det innehav som måste dras av enligt punkt 1.
 - b) Den totala summan av institutets direkta och indirekta innehav av kapitalbasinstrument i relevanta enheter i vilka institutet inte har något väsentligt innehav.
4. Summan av de innehav som avses i artikel 33.1 h och som högst är lika med 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter efter tillämpning av bestämmelserna i punkt 1 a i–iii, ska inte dras av och ska åsättas lämplig riskvikt i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3 och kraven i del tre avdelning IV, beroende på vad som är tillämpligt.
5. Institutet ska bestämma den andel av innehavet av kapitalbasinstrument som åsätts en riskvikt genom att dela den summa som anges i led a med summan i led b:
 - a) Summan av det innehav som måste åsättas en riskvikt enligt punkt 4.
 - b) Den totala summan av institutets direkta och indirekta innehav av kapitalbasinstrument i relevanta enheter i vilka institutet inte har något väsentligt innehav.

Artikel 44

Avdrag av innehav av kärnprimärkapitalinstrument (tier 1) om ett institut har ett väsentligt innehav i en relevant enhet

Vid tillämpningen av artikel 33.1 i ska i det belopp som ska dras av från kärnprimärkapitalposterna inte inräknas garanterade positioner som innehas i fem eller färre arbetsdagar. Beloppet ska fastställas i enlighet med artiklarna 41 och 42 samt underavsnitt 2.

UNDERAVSNITT 2

UNDANTAG FRÅN OCH ALTERNATIV TILL AVDRAG FRÅN KÄRNPRIMÄRKAPITALPOSTER

Artikel 45

Tröskelvärden för undantag från avdrag från kärnprimärkapitalposter

1. Vid avdrag enligt artikel 33.1 c och i ska institutet inte dra av sådana poster som förtecknas i leden a och b som sammantaget uppgår till högst 15 % av kärnprimärkapitalet:
 - a) Uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och som härrör från temporära skillnader, och tillsammans uppgår till högst 10 % av institutets kärnprimärkapitalposter, beräknade med tillämpning av
 - i) artiklarna 29–32,
 - ii) artikel 33.1 a–h och j–l, undantaget uppskjutna skattefordringar som är beroende

av framtida lönsamhet och härrör från tillfälliga skillnader.

- b) Om ett institut har ett väsentligt innehav i en relevant enhet, ska institutets direkta och indirekta innehav av kärnprimärkapitalinstrument i dessa företag som uppgår till högst 10 % av institutets kärnprimärkapitalinstrument, beräknas med tillämpning av
 - (i) artiklarna 29–32,
 - (ii) artikel 33.1 a–h och j–l, undantaget uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och härrör från tillfälliga skillnader.
- 2. Poster som inte dras av i enlighet med punkt 1 ska åsättas en riskvikt på 250 % och omfattas av kraven i del tre avdelning IV, beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 46

Övriga undantag från och alternativ till avdrag då konsolidering tillämpas

- 1. Som alternativ till ett instituts avdrag av innehav i kärnprimärkapitalinstrument i försäkringsföretag, återförsäkringsföretag och försäkringsholdingföretag i vilka institutet innehar ett väsentligt innehav, får behöriga myndigheter medge att institutet tillämpar metoderna 1, 2 eller 3 i bilaga I till direktiv 2002/87/EG. Institutet ska tillämpa den valda metoden konsekvent över tiden.

Ett institut får tillämpa metod 1 (sammanställd redovisning) endast om den behöriga myndigheten i förväg har gett sitt tillstånd. Den behöriga myndigheten får endast ge detta tillstånd om den anser att graden av samordnad förvaltning och intern kontroll avseende de enheter som ska ingå i konsolideringen enligt metod 1 är tillräcklig.
- 2. Vid beräkning av kapitalbasen för ett enskilt företag får institut som omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt del ett avdelning II kapitel 2 inte dra av sådant innehav i relevanta enheter som anges i artikel 33.1 h–i när det avser gruppbaserad tillsyn.
- 3. De behöriga myndigheterna får medge att institut inte drar av ett innehav av en sådan post som avses i artikel 33.1 h–i, i följande fall:
 - a) Innehavet är i en relevant enhet som omfattas av samma extra tillsyn som institutet, i enlighet med direktiv 2002/87/EG.
 - b) Ett institut som avses i artikel 25 har ett innehav i ett annat sådant institut, eller i sitt centrala eller regionala kreditinstitut, och följande villkor är uppfyllda:
 - i) Innehavet är i ett centralt eller regionalt kreditinstitut, institutet med detta innehav är knutet till detta centrala eller regionala kreditinstitut genom en sammanslutning enligt bestämmelser i lag, bolagsordning eller motsvarande och enligt dessa bestämmelser är det centrala eller regionala kreditinstitutet ansvarigt för likviditetsutjämningar inom sammanslutningen.
 - ii) Institutet omfattas av samma institutionella skyddssystem som avses i artikel 108.7.

- iii) De behöriga myndigheterna har gett sitt medgivande i enlighet med artikel 108.7.
 - iv) Villkoren i artikel 108.7 är uppfyllda.
 - v) Institutet upprättar och rapporterar till behöriga myndigheter en koncernbalansräkning enligt artikel 108.7 e minst lika ofta som kapitalbaskraven måste rapporteras enligt artikel 95.
- c) Ett regionalt kreditinstitut har ett innehav i sitt centrala eller ett annat regionalt kreditinstitut och villkoren som fastställs i punkt b i–v är uppfyllda.
4. För tillämpningen av denna artikel ska EBA, Eiopa och Esma genom den gemensamma kommitté, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera villkoren för tillämpning av de beräkningsmetoder som anges i bilaga I, del II och artikel 228.1 i direktiv 2002/87/EG avseende de alternativ till avdrag som avses i punkt 1 och punkt 3 a.
- EBA, Eiopa och Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.
- Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar villkoren för tillämpning av punkt 3 b.
- EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.
- Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVSNITT 3

KÄRNPRIMÄRKAPITAL (COMMON EUIY TIER 1)

Artikel 47

Kärnprimärkapital (tier 1)

Ett instituts kärnprimärkapital ska utgöras av kärnprimärkapitalposter (tier 1) efter tillämpning av de justeringar som anges i artiklarna 29–32, avdragen i artikel 33 och undantagen och alternativen i artiklarna 45, 46 och 74.

Kapitel 3

Tilläggsprimärkapital (Additional tier 1)

AVSNITT 1

TILLÄGGSPOSTER OCH TILLÄGGSINSTRUMENT TILL PRIMÄRKAPITALET (ADDITIONAL

TIER 1)

Artikel 48

Tilläggsposter till primärkapitalet additional (tier 1)

Tilläggsposter till primärkapitalet ska utgöras av

- a) kapitalinstrument, om villkoren i artikel 49.1 är uppfyllda,
- b) överkurs vid aktieemissioner relaterade till instrumenten i led a.

Artikel 49

Tilläggsinstrument till primärkapitalet

1. Kapitalinstrument ska endast räknas som tillägg till primärkapitalet om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Instrumenten är emitterade och fullt betalda.
 - b) Instrumenten har inte förvärvats av
 - i) institutet eller dess dotterbolag, eller
 - ii) ett företag i vilket institutet har ett ägarintresse i form av ett innehav, direkt eller genom kontroll av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i det företaget.
 - c) Förvärvet av instrumenten har inte direkt eller indirekt finansierats av institutet.
 - d) Instrumenten prioriteras lägre än supplementärkapitalinstrument (tier 2) i händelse av institutets insolvens.
 - e) Instrumenten är utan säkerhet och garanteras inte av
 - i) institutet eller dess dotterbolag,
 - ii) moderinstitutet eller dess dotterbolag,
 - iii) det finansiella moderholdingföretaget eller dess dotterföretag,
 - iv) moderholdingföretaget med blandad verksamhet eller dess dotterföretag,
 - v) det blandade finansiella holdingföretaget eller dess dotterföretag, eller
 - vi) ett företag som har nära förbindelser med de företag som avses i leden i–v.
 - f) Instrumenten omfattas inte av något arrangemang, avtalsmässigt eller annat, som ökar förmånsrätten vid insolvens eller likvidation.
 - g) Instrumenten är löpande och i de bestämmelser som gäller instrumenten finns inget

incitament för institutet att lösa in dem.

- h) Om de bestämmelser som reglerar instrumenten innehåller en eller flera köptioner kan emittenten ensam fatta beslut om köp.
- i) Instrumenten kan endast lösas in eller återköpas om villkoren i artikel 72 är uppfyllda, och tidigast fem år efter utgivningsdatum.
- j) De bestämmelser som reglerar instrumenten anger inte uttryckligt eller underförstått att instrumenten skulle eller skulle kunna lösas in eller återköpas och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation.
- k) Institutet anger inte, varken uttryckligen eller underförstått, att den behöriga myndigheten skulle godkänna en begäran om inlösen eller återköp av instrumenten.
- l) Utdelning från instrumenten uppfyller följande villkor:
 - i) Utdelningen betalas ut från utdelningsbara poster.
 - ii) Utdelningens storlek ändras inte beroende på kreditvärdigheten hos institutet, dess moderinstitut, finansiella moderholdingföretag eller holdingföretag med blandad verksamhet.
 - iii) De bestämmelser som reglerar instrumenten ger institutet full bestämmanderätt att när som helst ställa in betalning av utdelning på instrumentet för obegränsad tid och på icke-kumulativ grund, och institutet får utan begränsning använda sådana inställda betalningsmedel för att uppfylla sina skyldigheter när de förfaller.
 - iv) Inställd utdelning innebär inte ett fallissemang från institutets sida.
 - v) Inställd utdelning medför inte några begränsningar för institutet.
- m) Instrumenten bidrar inte till att fastställa att institutets skulder överstiger dess tillgångar, om ett sådant fastställande utgör ett test av insolvensen enligt tillämplig nationell lagstiftning.
- n) De bestämmelser som reglerar instrumenten kräver att instrumentens kapitalbelopp skrivs ned eller omvandlas till kärnprimärkapital om en utlösande händelse skulle inträffa.
- o) De bestämmelser som reglerar instrumenten innehåller inget som skulle kunna hindra att institutet rekapitaliseras.
- p) Om instrumenten inte emitteras direkt av institutet eller av en driftsansvarig enhet inom företagsgruppen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2, moderinstitutet, det finansiella moderholdingföretaget eller holdingföretaget med blandad verksamhet, är avkastningen omedelbart tillgänglig utan begränsning i en form som uppfyller villkoren i denna punkt för
 - i) institutet,

- ii) en driftsansvarig enhet inom gruppen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2,
 - iii) moderinstitutet,
 - iv) det finansiella moderholdingföretaget, eller
 - v) holdingföretaget med blandad verksamhet.
2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar
- a) form och art för incitament till inlösen,
 - b) arten av nedskrivning av kapitalbeloppet,
 - c) förfaranden och tidpunkter för att
 - i) fastställa att en utlösande händelse har inträffat,
 - ii) meddela behörig myndighet och innehavare av instrument att en utlösande händelse har inträffat och att instrumentets kapitalbelopp kommer att skrivas ned eller instrumentet omvandlas till ett kärnprimärkapitalinstrument, beroende på vad som är tillämpligt, enligt de bestämmelser som reglerar instrumentet,
 - iii) skriva ned instrumentets kapitalbelopp, eller omvandla det till ett kärnprimärkapitalinstrument, beroende på vad som är tillämpligt.
 - d) egenskaper hos instrumenten som skulle kunna hindra institutets rekapitalisering
 - e) användning av specialföretag för indirekt emittering av kapitalbasinstrument.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 50

Restriktioner avseende inställda utdelningar på tilläggsprimärkapitalinstrument och egenskaper som skulle kunna hindra institutets rekapitalisering

Vid tillämpning av artikel 49.1 punkt 1 v och o, får de bestämmelser som reglerar tilläggsprimärkapitalinstrument i synnerhet inte innehålla följande:

- a) Ett krav på att utdelning på instrumenten ska göras om en utdelning sker på ett instrument som emitterats av institutet och prioriteras till samma nivå eller lägre än ett tilläggsinstrument till primärkapitalet, inklusive ett kärnprimärkapitalinstrument.
- b) Ett krav på att betalning av utdelning på kärnprimärkapitalinstrument (common equity tier 1), tilläggsinstrument till primärkapital (additional tier 1) eller supplementärkapital (tier 2) inte ska göras om ingen utdelning görs på dessa tilläggsinstrument till primärkapitalet.

- c) En skyldighet att ersätta betalning av ränta eller utdelning med någon annan form av utbetalning. Institutet ska inte för övrigt omfattas av någon sådan skyldighet.

Artikel 51

Nedskrivning eller konvertering av tilläggsprimärkapitalinstrument

Vid tillämpning av artikel 49.1 n ska följande bestämmelser gälla för tilläggsinstrument till primärkapitalet:

- a) En utlösande händelse inträffar när kapitaltäckningskvoten för kärnprimärkapitalet i ett institut som avses i artikel 87 a är lägre än endera av följande:
- i) 5,125 %
 - ii) En nivå högre än 5,125 % när detta fastställts av institutet och anges i de bestämmelser som reglerar instrumentet.
- b) Om de bestämmelser som reglerar instrumenten kräver att dessa ska konverteras till kärnprimärkapitalinstrument vid en utlösande händelse ska i dessa bestämmelser specifikt anges endera
- i) en konverteringsfaktor och ett gränsvärde för det belopp som får konverteras, eller
 - ii) ett intervall inom vilket instrumenten kommer att konverteras till kärnprimärkapitalinstrument.
- c) Om de bestämmelser som reglerar instrumenten kräver att instrumentens kapitalbelopp skrivs ned vid en utlösande händelse ska denna nedskrivning minska samtliga följande belopp:
- i) Den fordran som innehavaren av instrumentet har vid likvidation av institutet.
 - ii) Det belopp som måste betalas i händelse av inlösen av instrumentet.
 - iii) De utdelningar som gjorts på instrumentet.

Artikel 52

Konsekvenser av att villkoren för tilläggsinstrument till primärkapitalet inte längre är uppfyllda

Om de villkor för tilläggsinstrument till primärkapitalet som anges i artikel 49.1 inte längre är uppfyllda gäller att

- a) instrumentet inte längre räknas som ett tilläggsinstrument till primärkapitalet,
- b) den del av överkursen vid emission som rör instrumentet inte längre räknas som en tilläggspost till primärkapitalet.

AVSNITT 2

AVDRAG FRÅN TILLÄGGSPOSTER TILL PRIMÄRKAPITALET (TIER 1)

Artikel 53

Avdrag från tilläggsposter till primärkapitalet

Instituten ska från tilläggsposterna till primärkapitalet dra av följande:

- a) Institutets direkta och indirekta innehav av tilläggsinstrument till primärkapitalet, inbegripet egna tilläggsinstrument till primärkapitalet som institutet skulle kunna vara skyldigt att köpa på grund av befintliga kontraktsförpliktelser.
- b) Innehav av tilläggsinstrument till primärkapitalet i relevanta enheter med vilka institutet har ett korsvist ägande som enligt den behöriga myndigheten är avsett att blåsa upp institutets kapitalbas.
- c) Tillämplig summa för direkta och indirekta innehav av tilläggsinstrument till primärkapitalet i relevanta enheter, fastställd i enlighet med artikel 57, om institutet inte har ett väsentligt innehav i dessa företag.
- d) Institutets direkta och indirekta innehav av tilläggsinstrument till primärkapitalet i relevanta enheter, om institutet har ett väsentligt innehav i dessa företag, undantaget sådana garanterade positioner som innehas i fem eller färre arbetsdagar.
- e) Summan av de poster som måste dras av från supplementärkapitalet (tier 2) i enlighet med artikel 63 och som överstiger institutets supplementärkapital.
- f) Varje skattepålaga som rör tilläggsposter till primärkapitalet som kan förutses när beräkningen görs utom då institutet på lämpligt sätt justerar summan för tilläggsposter till primärkapitalet, i den utsträckning sådana skattepålagor minskar den summa upp till vilken dessa poster får tillämpas för att täcka risker eller förluster.

Artikel 54

Avdrag av innehav av egna tilläggsinstrument till primärkapitalet

Vid tillämpning av artikel 53 a ska instituten beräkna innehav av tilläggsinstrument till primärkapitalet grundat på bruttobeloppet för långa positioner, med följande undantag:

- a) Institutet får beräkna summan av innehav av tilläggsinstrument till primärkapitalet i handelslagret grundat på nettobeloppet för långa positioner, under förutsättning att de långa och korta positionerna har samma underliggande exponering och de korta positionerna inte innebär någon motpartsrisk.
- b) Institutet ska fastställa det belopp som ska dras av för indirekta innehav i handelslagret av egna tilläggsinstrument till primärkapitalet i form av innehav av indexvärdepapper, genom att beräkna den underliggande exponeringen mot egna tilläggsinstrument i primärkapitalet i indexarna.
- c) Institutet får ”netta” bruttovärdet av sådana långa positioner i egna tilläggsinstrument till primärkapitalet i handelslagret som härrör från innehav av indexvärdepapper mot korta positioner i egna tilläggsinstrument till primärkapitalet som härrör från korta positioner i de

underliggande indexen, inbegripet i de fall de korta positionerna innebär en motpartsrisk.

Artikel 55

Avdrag av innehav av tilläggsinstrument till primärkapitalet i relevanta enheter när ett institut har ett korsvist ägande som är avsett att blåsa upp kapitalbasen

Instituten ska göra de avdrag som krävs enligt artikel 53 b, c och d, i enlighet med följande bestämmelser:

- a) Innehavet av tilläggsinstrument till primärkapitalet ska beräknas på grundval av bruttovärdet av långa positioner.
- b) När det gäller avdrag av tilläggsförsäkringsposter i primärkapitalet ska dessa behandlas som innehav av tilläggsinstrument till primärkapitalet.

Artikel 56

Avdrag av innehav av tilläggsinstrument till primärkapitalet i relevanta enheter

Instituten ska göra de avdrag som krävs i artikel 53 c och d, i enlighet med följande:

- a) Innehavet av kapitalinstrument i handelslagret i relevanta enheter ska beräknas på grundval av nettovärdet av långa positioner med samma underliggande exponering, under förutsättning att löptiden för de korta positionerna motsvarar löptiden för de långa positionerna eller har en återstående löptid på minst ett år.
- b) Instituten ska fastställa det belopp som ska dras av för indirekta innehav i handelslagret av relevanta enheters kapitalinstrument i form av innehav av indexvärdepapper, genom att beräkna den underliggande exponeringen mot de relevanta enheternas kapitalinstrument i indexen.

Artikel 57

Avdrag av innehav av tilläggsinstrument till primärkapitalet när ett institut inte har ett väsentligt innehav i en relevant enhet

1. Vid tillämpning av artikel 53 c ska instituten beräkna den summa som ska dras av genom att multiplicera beloppet i led a med den faktor som erhålls från beräkningen i led b:
 - a) Det totala belopp med vilket institutets direkta och indirekta innehav av kärnprimärkapitalinstrument, tilläggsinstrument till primärkapitalet (tier 1) och supplementärkapitalet (tier 2) i relevanta enheter överstiger 10 % av institutets kärnprimärkapitalinstrument beräknat genom tillämpning av
 - i) artiklarna 29–32,
 - ii) artikel 33.1 a–h och j–l, undantaget uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och härrör från tillfälliga skillnader,
 - iii) artiklarna 41 och 42.
 - b) Summan av institutets direkta och indirekta innehav av

tilläggsinstrument till primärkapitalet i relevanta enheter, dividerat med totalsumman av institutets samtliga direkta och indirekta innehav av kärnprimärkapitalinstrument, tilläggsinstrument till primärkapitalet och supplementärkapitalet i dessa relevanta enheter.

2. Institutet ska inte inräkna sådana garanterade positioner som innehas i fem eller färre arbetsdagar i summan i punkt 1 a och vid beräkning av faktorn i punkt 1 b.
3. Institutet ska fastställa den andel av innehavet av tilläggsinstrument till primärkapitalet som ska dras av genom att dividera summan i led a med summan i led b:
 - a) Summan av det innehav som måste dras av enligt punkt 1.
 - b) Den totala summan av institutets direkta och indirekta innehav av kapitalbasinstrument i relevanta enheter i vilka institutet inte har något väsentligt innehav.

AVSNITT 3

TILLÄGGSKAPITAL TILL PRIMÄRKAPITALET

Artikel 58

Tilläggskapital till primärkapitalet

Ett instituts tilläggskapital till primärkapitalet ska utgöras av tilläggsposter till primärkapitalet efter avdrag för de poster som avses i artikel 53 och efter tillämpning av artikel 74.

Kapitel 4

Supplementärkapital (Tier 2)

AVSNITT 1

SUPPLEMENTÄRKAPITALPOSTER OCH –INSTRUMENT (TIER 2)

Artikel 59

Supplementärkapitalposter (tier 2)

Supplementärkapitalposter ska utgöras av

- a) kapitalinstrument, under förutsättning att villkoren i artikel 60 är uppfyllda,
- b) överkurs vid aktieemissioner relaterade till de instrument som avses i led a,
- c) generella kreditriskjusteringar och bruttoberäknade skatteeffekter på upp till 1,25 % av beloppen för riskvägd exponering beräknade i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2, om institutet beräknar beloppen för riskvägd exponering i enlighet med avdelning II kapitel 2,
- d) positiva belopp, brutto exklusive skatteeffekter, som är resultatet av beräkningen i artiklarna 154 och 155, på upp till 0,6 % av beloppen för riskvägd exponering beräknade i enlighet med

del tre avdelning II kapitel 3, om institutet beräknar beloppen för riskvägd exponering i enlighet med avdelning II kapitel 3.

Artikel 60
Supplementärkapitalinstrument

Kapitalinstrument ska endast räknas som supplementärkapitalinstrument om följande villkor är uppfyllda:

- a) Instrumenten är emitterade och fullt betalda.
- b) Instrumenten har inte förvärvats av
 - i) institutet eller dess dotterbolag,
 - ii) ett företag i vilket institutet har ett ägarintresse i form av ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i det företaget.
- c) Förvärvet av instrumenten har inte direkt eller indirekt finansierats av institutet.
- d) Fordran på instrumentens kapitalbelopp är enligt de bestämmelser som reglerar instrumenten helt efterställda alla fordringar från prioriterade fordringsägare.
- e) Instrumenten är utan säkerhet och garanteras inte av
 - i) institutet eller dess dotterbolag,
 - ii) moderinstitutet eller dess dotterbolag,
 - iii) det finansiella moderholdingföretaget eller dess dotterföretag,
 - iv) holdingföretaget med blandad verksamhet eller dess dotterföretag,
 - v) det blandade finansiella holdingföretaget och dess dotterföretag,
 - vi) ett företag som har nära förbindelser med de företag som avses i leden i–v.
- f) Instrumenten omfattas inte av några arrangemang som på något annat sätt ökar förmånsrätten för fordringarna på instrumenten.
- g) Instrumentens ursprungliga löptid är minst fem år.
- h) I de bestämmelser som reglerar instrumenten finns inget incitament för institutet att lösa in dem.
- i) Om instrumenten omfattar en eller flera köpoptioner beslutar emittenten ensam om när dessa ska utnyttjas.
- j) Instrumenten kan endast lösas in eller återköpas om villkoren i artikel 72 är uppfyllda, och tidigast fem år efter utgivningsdatum.
- k) De bestämmelser som reglerar instrumenten anger inte uttryckligt eller underförstått att

instrumenten skulle eller skulle kunna lösas in eller återköpas annat än vid löptidens slut, och institutet ger inte på annat sätt någon sådan indikation eller förslag.

- l) De bestämmelser som reglerar instrumenten ger inte innehavaren rätt att tidigarelägga framtida planerade utbetalningar av ränta eller kapital, annat än vid institutets insolvens eller likvidation.
- m) Storleken på ränta eller utdelning från instrumenten ändras inte beroende på kreditvärdigheten hos institutet, dess moderinstitut, finansiella moderholdingföretag eller holdingföretag med blandad verksamhet.
- n) Om instrumenten inte emitteras direkt av institutet eller av en driftsansvarig enhet inom företagsgruppen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2, av moderinstitutet, det finansiella moderholdingföretaget eller holdingföretaget med blandad verksamhet, är avkastningen omedelbart tillgänglig utan begränsning i en form som uppfyller villkoren i denna punkt för
 - i) institutet,
 - ii) en driftsansvarig enhet inom gruppen i enlighet med del ett avdelning II kapitel 2,
 - iii) moderinstitutet,
 - iv) det finansiella moderholdingföretaget, eller
 - v) holdingföretaget med blandad verksamhet.

Artikel 61

Avskrivning av supplementärkapitalinstrument

I vilken omfattning supplementärkapitalinstrument räknas som supplementärkapitalposter under de sista fem åren av instrumentens löptid beräknas genom att resultatet av beräkningen i led a multipliceras med summan i led b enligt följande:

- a) Instrumentens eller de efterställda lånens nominella belopp den första dagen av den sista femårsperioden av den avtalsenliga löptiden, delat med antal kalenderdagen i den perioden.
- b) Antalet återstående kalenderdagar av instrumentens eller de efterställda lånens återstående kontraktsevenliga löptid.

Artikel 62

Konsekvenser av att villkoren för supplementärkapitalinstrument inte längre är uppfyllda

Om villkoren i artikel 60 för ett supplementärkapitalinstrument inte längre är uppfyllda gäller att

- a) instrumentet inte längre räknas som ett supplementärkapitalinstrument,
- b) överkursen vid emission som rör instrumentet inte längre räknas som övriga supplementärkapitalposter.

AVSNITT 2

AVDRAG FRÅN SUPPLEMENTÄRKAPITALPOSTER

Artikel 63

Avdrag från supplementärkapitalposter

Följande avdrag ska göras från supplementärkapitalposter:

- a) Ett instituts direkta och indirekta innehav av supplementärkapitalinstrument, inbegripet egna supplementärkapitalinstrument som ett institut kan vara skyldigt att köpa på grund av befintliga kontraktsförpliktelser.
- b) Innehav av supplementärkapitalinstrument i relevanta enheter med vilka institutet har ett korsvist ägande som enligt den behöriga myndigheten är avsett att blåsa upp institutets kapitalbas.
- c) Tillämplig summa, fastställd i enlighet med artikel 67, för direkta och indirekta innehav av supplementärkapitalinstrument i relevanta enheter, om institutet inte har ett väsentligt innehav i dessa enheter.
- d) Institutets direkta och indirekta innehav av supplementärkapitalinstrument i relevanta enheter, om institutet har ett väsentligt innehav i dessa företag, undantaget sådana garanterade positioner som innehas i fem eller färre arbetsdagar.

Artikel 64

Avdrag för innehav i egna supplementärkapitalinstrument och efterställda lån

Vid tillämpning av artikel 63 a ska instituten beräkna innehav grundat på bruttobeloppet för långa positioner, med följande undantag:

- a) Institutet får beräkna summan av innehav i handelslagret grundat på nettobeloppet för långa positioner, under förutsättning att de långa och korta positionerna har samma underliggande exponering och de korta positionerna inte innebär någon motpartsrisk
- b) Institutet ska fastställa det belopp som ska dras av för indirekta innehav i handelslagret som utgörs av innehav av indexvärdepapper genom att beräkna den underliggande exponeringen för egna supplementärkapitalinstrument i indexerna.
- c) Institutet får ”netta” bruttovärdet av långa positioner i supplementärkapitalinstrument i handelslagret som härrör från innehav av indexvärdepapper mot korta positioner i egna supplementärkapitalinstrument som härrör från korta positioner i underliggande indexar, inbegriper i de fall de korta positionerna innebär en motpartsrisk.

Artikel 65

Avdrag för innehav i supplementärkapitalinstrument och efterställda lån i relevanta enheter och när ett institut har ett korsvist ägande som är avsett att på konstlad väg blåsa upp kapitalbasen

Institutet ska göra de avdrag som krävs enligt artikel 63 b–d, i enlighet med följande bestämmelser:

- a) Innehavet av supplementärkapitalinstrument, inklusive efterställda lån, ska beräknas på grundval av bruttovärdet av långa positioner.
- b) Innehavet av försäkringsposter i supplementärkapitalbasen och i den utvidgade kapitalbasen (Tier 3) ska behandlas som innehav av supplementärkapitalinstrument när det gäller avdrag.

Artikel 66

Avdrag av innehav av supplementärkapitalinstrument och efterställda lån i relevanta enheter

Instituten ska göra de avdrag som krävs enligt artikel 63 c–d, i enlighet med följande bestämmelser:

- a) Innehavet av kapitalinstrument i en relevant enhet i handelslagret får beräknas på grundval av nettovärdet för långa positioner med samma underliggande exponering, under förutsättning att löptiden för de korta positionerna motsvarar löptiden för de långa positionerna eller har en återstående löptid på minst ett år.
- b) Instituten ska fastställa det belopp som ska dras av för indirekta innehav i handelslagret av kapitalinstrument i relevanta enheter i form av innehav av indexvärdepapper, genom att gå igenom den underliggande exponeringen mot de relevanta enheternas kapitalinstrument i indexarna.

Artikel 67

Avdrag av supplementärkapitalinstrument när ett institut inte har ett väsentligt innehav i en relevant enhet

1. Vid tillämpning av artikel 63 c ska instituten beräkna den summa som ska dras av genom att multiplicera beloppet i led a med den faktor som erhålls från beräkningen i led b:
 - a) Det totala belopp med vilket institutets direkta och indirekta innehav av kärnprimärkapitalinstrument, tilläggsinstrument till primärkapitalet (tier 1) och supplementärkapitalet (tier 2) i relevanta enheter överstiger 10 % av institutets kärnprimärkapitalinstrument beräknat genom tillämpning av
 - i) artiklarna 29–32,
 - ii) artikel 33.1 a–g och j–l, med undantag för den summa som ska dras av för uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet och härrör från tillfälliga skillnader,
 - iii) artiklarna 41 och 42.
 - b) Summan av institutets direkta och indirekta innehav av supplementärkapitalinstrument i relevanta enheter, dividerat med totalsumman av institutets samtliga direkta och indirekta innehav av kärnprimärkapitalinstrument, tilläggsinstrument till primärkapitalet och supplementärkapitalinstrument i dessa relevanta enheter.
2. Instituten ska inte inräkna sådana garanterade positioner som innehas i fem eller färre arbetsdagar i summan i punkt 1 a och vid beräkning av faktorn i punkt 1 b.
3. Instituten ska fastställa andelen av innehavet av supplementärkapitalinstrument som dras av

genom att dividera summan i led a med summan i led b:

- a) Den totala summan för det innehav som måste dras av enligt punkt 1.
- b) Den totala summan av institutets direkta och indirekta innehav av kapitalbasinstrument i relevanta enheter i vilka institutet inte har något väsentligt innehav.

AVSNITT 3

SUPPLEMENTÄRKAPITAL

Artikel 68

Supplementärkapital

Ett instituts supplementärkapital ska utgöras av institutetssupplementärkapitalposter efter de avdrag som anges i artikel 63 och efter tillämpning av artikel 74.

Kapitel 5

Kapitalbas

Artikel 69

Kapitalbas

Ett instituts kapitalbas ska utgöras av summan av primärkapital (tier 1) och supplementärkapital (tier 2).

Kapitel 6

Allmänna krav

Artikel 70

Innehav av kapitalinstrument i reglerade enheter, som inte räknas som lagstadgat kapital

Instituten ska inte dra av några delar av innehav i kapitalbasen i en reglerad finansiell enhet i den mening som avses i artikel 137.4 punkt 2, som inte räknas som lagstadgat kapital hos den enheten. Instituten ska tillämpa en riskvikt för sådana innehav i enlighet med del tre avdelning II kapitel 2 eller 3, beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 71

Indirekta innehav som härrör från indexinnehav

1. Som alternativ till att ett institut beräknar sin exponering mot kärnprimärkapitalinstrument, tilläggsinstrument till primärkapital och supplementärkapital i relevanta enheter som ingår i index får institutet, efter att ha erhållit godkännande från den behöriga myndigheten, göra en försiktig skattning av den underliggande exponeringen mot kärnprimärkapitalinstrument, tilläggsinstrument till primärkapital och supplementärkapital i relevanta enheter som ingår i indexen.
2. En behörig myndighet ska endast ge sitt samtycke om den finner det styrkt att det skulle vara operativt betungande för institutet att övervaka den underliggande exponeringen mot kärnprimärkapitalinstrument, tilläggsinstrument till primärkapital och supplementärkapital i relevanta enheter som är inkluderade i indexen.
3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar
 - a) graden av försiktighet som krävs vid den skattning som används som alternativ till att beräkna den underliggande exponering som avses i punkt 1,
 - b) innebörden av *operativt betungande* vid tillämpning av punkt 2.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 72

Villkor för reducering av kapitalbasen

Ett institut ska inhämta förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten för att

- a) minska eller återköpa kärnprimärkapitalinstrument som emitterats av institutet på ett enligt den nationella lagstiftningen tillåtet sätt,
- b) verkställa köp, inlösen eller återköp av tilläggsinstrument till primärkapitalinstrument eller supplementärkapitalinstrument före den avtalsenliga löptidens utgång.

Artikel 73

Tillstånd från tillsynsmyndighet för att reducera kapitalbasen

1. Behörig myndighet ska lämna tillstånd för ett institut att minska, återköpa, köpa eller lösa in kärnprimärkapitalinstrument och tilläggsinstrument till primärkapital eller supplementärkapital om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Institutet ersätter de instrument som avses i artikel 72 med kapitalbasinstrument av likvärdig eller högre kvalitet till villkor som är hållbara för institutets inkomstkapacitet, tidigare än eller samtidigt med den åtgärd som anges i artikel 13.
 - b) Institutet har enligt behörig myndighet nöjaktigt visat att institutets kapitalbas skulle, efter den aktuella åtgärden, överskrida de krav som fastställs i artikel 87.1 med en

marginal som den behöriga myndigheten anser vara signifikant och lämplig och den behöriga myndigheten anser att institutets finansiella situation för övrigt är sund.

2. Om ett institut vidtar en åtgärd som avses i artikel 72 a och det enligt nationell lagstiftning är förbjudet att vägra att lösa in sådana kärnprimärkapitalinstrument som avses i artikel 25, får den behöriga myndigheten göra undantag från de villkor som fastställs i punkt 1 i denna artikel, under förutsättning att den behöriga myndigheten kräver att institutet på lämpligt sätt begränsar inlösen av sådana instrument.
3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar
 - a) innebörden av hållbar när det avser institutets inkomstkapacitet,
 - b) lämpliga grunder för begränsning av inlösen som avses i punkt 2,
 - c) processen och datakraven för institutets ansökan om godkännande från den behöriga myndigheten att genomföra en av åtgärderna i artikel 72, inbegripet tidsfristen för att behandla en sådan ansökan.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 74

Tillfälligt undantag från avdrag från kapitalbasen

1. Om ett institut tillfälligt innehar aktier som räknas som kärnprimärkapitalinstrument, tilläggsinstrument till primärkapital och supplementärkapital i en relevant enhet och den behöriga myndigheten bedömer att dessa innehav syftar till att ge finansiellt bistånd för att rekonstruera och rädda enheten, får den behöriga myndigheten bevilja ett tillfälligt undantag från bestämmelserna om avdrag som annars skulle gälla för dessa instrument.
2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera begreppet *tillfälligt* vid tillämpning av punkt 1 och de villkor enligt vilka en behörig myndighet får göra bedömningen att de tillfälliga innehaven är avsedda som finansiellt bistånd för att rekonstruera och rädda en relevant enhet.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 75

Fortlöpande granskning av kapitalbasens kvalitet

1. EBA ska övervaka kvaliteten på kapitalbasinstrument som emitterats av instituten i unionen,

och ska omedelbart meddela kommissionen om man finner starka belägg för att instrumentens kvalitet kraftigt har försämrats.

2. Ett meddelande ska omfatta
 - a) en detaljerad förklaring av den upptäckta försämringens art och omfattning
 - b) teknisk rådgivning om vilka åtgärder som EBA anser är nödvändiga från kommissionens sida.
3. EBA ska lämna teknisk rådgivning till kommissionen om alla större förändringar av definitionen av kapitalbas som EBA anser krävs på grund av något av följande:
 - a) Relevant utveckling av marknadsnormer och marknadspraxis.
 - b) Förändringar av relevanta rättsliga normer eller bokföringsnormer.
 - c) Viktigare förändringar av EBA:s metoder för stresstestning av institutens solvens.
4. EBA ska lämna teknisk rådgivning till kommissionen senast den 31 december 2013 avseende möjlig behandling av orealiserade vinster värderade till verkligt värde, förutom att utan justering låta dem ingå i kärnprimärkapitalet. Sådana rekommendationer ska beakta relevant utveckling inom internationella redovisningsstandarder och i internationella avtal om tillsynsstandarder för banker.

Avdelning III

Minoritetsintresse och tilläggsinstrument till primär- och supplementärkapital emitterade av dotterföretag

Artikel 76

Minoritetsintressen som får inräknas i konsoliderat kärnprimärkapital

1. Minoritetsintressen ska bestå av kärnprimärkapitalinstrumenten samt relaterade balanserade vinstmedel och överkurs vid emission, för ett dotterföretag om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Dotterföretaget är endera av följande:
 - i) Ett institut.
 - ii) Ett företag som enligt nationell lagstiftning omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv [inserted by OP].
 - b) Dotterföretaget ingår utan förbehåll i företagsgruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.
 - c) Kärnprimärkapitalinstrumenten ägs av andra än företagen i företagsgruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.
2. Minoritetsintressen som, direkt eller indirekt, finansieras genom ett specialföretag eller på annat sätt, genom moderinstitutet, det finansiella moderholdingföretaget, holdingföretaget med blandad verksamhet eller deras dotterföretag ska inte räknas som konsoliderat kärnprimärkapital.

Artikel 77

Kvalificerande tilläggskapital till primärkapitalet, primärkapital, supplementärkapital och kvalificerande kapitalbas

Kvalificerande tilläggskapital till primärkapitalet, primärkapital, supplementärkapital och kvalificerande kapitalbas ska utgöras av minoritetsintressen, kapitaltillskottsinstrument till primärkapital, primärkapital- och supplementärkapitalinstrument, beroende på vad som är tillämpligt, samt relaterade balanserade vinstmedel och överkurs vid emissioner, för ett dotterföretag för vilket följande villkor är uppfyllda:

- a) Dotterföretaget är endera av följande:
 - i) Ett institut.
 - ii) Ett företag som enligt nationell lagstiftning omfattas av kraven i denna förordning och i direktiv [inserted by OP].
- b) Dotterföretaget ingår utan förbehåll i företagsgruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.

- c) Instrumenten ägs av andra än företagen i företagsgruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.

Artikel 78

Kvalificerande tilläggskapital till primär- och supplementärkapital emitterat av ett specialföretag

1. Kapitaltillskottsinstrument till primärkapital och supplementärkapital som emitterats av ett specialföretag samt relaterade balanserade vinstmedel och överkurs vid emissioner, ska endast räknas som kvalificerande tilläggskapital till primär- och supplementärkapital eller kvalificerande kapitalbas, beroende på vad som är tillämpligt, om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Dotterföretaget ingår utan förbehåll i företagsgruppen enligt del ett avdelning II kapitel 2.
 - b) Instrumenten och relaterade balanserade vinstmedel och överkurs vid emissioner räknas endast som kvalificerande tilläggskapital till primärkapitalet om villkoren i artikel 49.1 är uppfyllda.
 - c) Instrumenten och relaterade balanserade vinstmedel och överkurs vid emissioner räknas endast som kvalificerande tilläggskapital till supplementärkapitalet om villkoren i artikel 60 är uppfyllda.
 - d) Den enda tillgången i specialföretaget är dess innehav i dotterföretagets kapitalbas, vilken följer de relevanta villkoren som fastställs i artiklarna 49.1 eller 60, beroende på vad som är tillämpligt.

Om den behöriga myndigheten anser att tillgångarna i ett specialföretag är minimala och obetydliga för ett sådant företag, får den behöriga myndigheten avstå från att tillämpa villkoret i led d.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera begreppen *minimala* och *obetydliga* i punkt 1 d.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 79

Minoritetsintressen som ingår i det konsoliderade kärnprimärkapitalet

Instituten ska fastställa summan av ett dotterföretags minoritetsintressen som ingår i det konsoliderade kärnprimärkapitalet genom att från detta företags minoritetsintressen dra resultatet av att summan i led a multipliceras med procenttalet i led b:

- a) Dotterföretagets kärnprimärkapital minus det lägsta av följande:
 - i) Det belopp för kärnprimärkapital i dotterföretaget som behövs för att uppnå den summa

som krävs i artikel 87.1 a och den kombinerade buffert som avses i artikel 122.2 i direktiv [inserted by OP].

- ii) Det belopp för konsoliderat kärnprimärkapital som rör detta dotterföretag som på gruppbasis behövs för att uppnå den summa som krävs i artikel 87.1 a och den kombinerade buffert som avses i artikel 122.2 i direktiv [inserted by OP].
- b) Minoritetsintressena i dotterföretaget uttryckta som en procentandel av samtliga kärnprimärkapitalinstrument i det företaget plus relaterade balanserade vinstmedel och överkurs vid emissioner.

Artikel 80

Kvalificerande primärkapitalinstrument som ingår i det konsoliderade primärkapitalet

Instituten ska fastställa summan av ett dotterföretags kvalificerande primärkapital som ingår i det konsoliderade primärkapitalet, genom att från detta företags kvalificerande primärkapital dra resultatet av att summan i led a multipliceras med procenttalet i led b:

- a) Det lägsta av följande:
 - i) Det belopp för primärkapital i dotterföretaget som behövs för att uppnå den summa som krävs i artikel 87.1 b och den kombinerade buffert som avses i artikel 122.2 i direktiv [inserted by OP].
 - ii) Det belopp för konsoliderat primärkapital som rör detta dotterföretag som på gruppbasis behövs för att uppnå den summa som krävs i artikel 87.1 b och den kombinerade buffert som avses i artikel 122.2 i direktiv [inserted by OP].
- b) Kvalificerande primärkapital i dotterföretaget uttryckt som en procentandel av samtliga primärkapitalinstrument i det företaget plus relaterade balanserade vinstmedel och överkurs vid emissioner.

Artikel 81

Kvalificerande primärkapital som ingår i det konsoliderade tilläggskapitalet till primärkapitalet

Instituten ska fastställa summan av ett dotterföretags kvalificerande primärkapital som ingår i det konsoliderade tilläggskapitalet till primärkapitalet genom att från det kvalificerande primärkapitalet i det företaget som ingår i det konsoliderade primärkapitalet dra minoritetsintressen för det företaget, som ingår i det konsoliderade kärnprimärkapitalet.

Artikel 82

Kvalificerande kapitalbas som ingår i konsoliderad kapitalbas

Instituten ska fastställa summan av ett dotterföretags kvalificerande kapitalbas som ingår i den konsoliderade kapitalbasen, genom att från detta företags kvalificerande kapitalbas dra resultatet av att summan i led a multipliceras med procenttalet i led b:

- a) Det lägsta av följande:

- i) Det belopp för kapitalbas i dotterföretaget som behövs för att uppnå den summa som krävs i artikel 87.1 c och den kombinerade buffert som avses i artikel 122.2 i direktiv [inserted by OP].
 - ii) Det belopp för kapitalbas som rör detta dotterföretag som på gruppbasis behövs för att uppnå den summa som krävs i artikel 87.1 c och den kombinerade buffert som avses i artikel 122.2 i direktiv [inserted by OP].
- b) Kvalificerande kapitalbas i företaget, uttryckt som procentandel av samtliga kapitalbasinstrument i dotterföretaget som ingår i kärnprimärkapitalposter, tilläggsposter till primär- och supplementärkapital samt relaterade balanserade vinstmedel och överkurs vid emissioner.

Artikel 83

Kvalificerande kapitalbasinstrument som ingår i det konsoliderade supplementärkapitalet

Instituten ska fastställa summan av ett dotterföretags kvalificerande kapitalbas som ingår i det konsoliderade supplementärkapitalet (tier 2), genom att från detta företags kvalificerande kapitalbas som ingår i den konsoliderade kapitalbasen, dra det kvalificerande primärkapitalet för det företaget, som ingår i det konsoliderade primärkapitalet.

Avdelning IV

Kvalificerande innehav utanför den finansiella sektorn

Artikel 84

Riskviktning och förbud mot kvalificerande innehav utanför den finansiella sektorn

1. Ett kvalificerande innehav vars belopp överstiger 15 % av institutets godtagbara kapital, i ett företag som inte är något av de följande, ska omfattas av de bestämmelser som fastställs i punkt 3:
 - a) En relevant enhet.
 - b) Ett företag som inte är en relevant enhet och som bedriver verksamhet som den behöriga myndigheten bedömer
 - i) vara en verksamhet som har direkt samband med bankverksamhet
 - ii) tillhandahåll till bankverksamhet anknutna tjänster
 - iii) vara leasing, factoring, värdepappersfonder, databehandling eller annan jämförbar verksamhet.
2. Totalsumman av de kvalificerande innehav ett institut har i företag andra än de som avses i punkterna 1 a och b som överstiger 60 % av det godtagbara kapitalet, ska omfattas av de bestämmelser som fastställs i punkt 3.
3. De behöriga myndigheterna ska tillämpa kraven i led a eller b på institutens kvalificerande innehav som avses i punkterna 1 och 2:
 - a) Institutet ska tillämpa en riskvikt på 1 250 % på följande:
 - i) Den summa kvalificerande innehav som avses i punkt 1 som överstiger 15 % av det godtagbara kapitalet.
 - ii) Den totala summan av kvalificerade innehav som avses i punkt 2 och överstiger 60 % av institutets godtagbara kapital.
 - b) De behöriga myndigheterna ska förbjuda instituten att ha sådana kvalificerade innehav som avses i punkterna 1 och 2 om summorna överstiger den procentandel för godtagbart kapital som fastställts i dessa punkter.
4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar
 - a) verksamheter som har direkt samband med bankverksamhet
 - b) verksamheter som tillhandahåller till bankverksamhet anknutna tjänster
 - c) jämförbar verksamhet, vid tillämpning av punkt 1 b iii.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 85
Alternativ till 1 250 % riskvikt

Som alternativ till att tillämpa 1 250 % riskvikt på de summor som överstiger gränsvärdena i artikel 84.1 och 2, får instituten dra av dessa summor från primärkapitalposterna i enlighet med artikel 33.1 k.

Artikel 86
Undantag

1. Aktier i andra företag än de som avses i punkt 1 a–b ska inte medräknas vid beräkningen av gränsvärden för godtagbart kapital i enlighet med artikel 84, om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Aktierna innehas tillfälligt under en finansiell rekonstruktion eller räddningsoperation.
 - b) Aktieinnehavet är en tecknad position som innehas i fem eller färre arbetsdagar.
 - c) Aktierna innehas i institutets namn och för andras räkning.
2. Aktier och andelar som inte utgör finansiella anläggningstillgångar enligt definitionen i artikel 35.2 i direktiv 86/635/EEG ska inte ingå i den beräkning som beskrivs i artikel 84.

DEL TRE KAPITALKRAV

Avdelning I

Allmänna krav, värdering och rapportering

Kapitel 1

Krav på kapitalbasens storlek

AVSNITT 1

KAPITALBASKRAV FÖR INSTITUT

Artikel 87

Kapitalbaskrav

1. Om inte annat följer av artiklarna 88 och 89 ska instituten alltid uppfylla följande kapitalbaskrav:
 - a) Kapitältäckningskvoten för kärnprimärkapitalet ska vara 4,5 %.
 - b) Kapitältäckningskvoten för primärkapitalet ska vara 6 %.
 - c) Total kapitältäckningskvot ska vara 8 %.
2. Institutet ska beräkna sina kapitältäckningskvoter på följande sätt:
 - a) Kapitältäckningskvoten för kärnprimärkapitalet är institutets kärnprimärkapital uttryckt som en procentandel av det totala riskexponeringsbeloppet.
 - b) Kapitältäckningskvoten för primärkapitalet är institutets primärkapital uttryckt som en procentandel av det totala riskexponeringsbeloppet.
 - c) den totala kapitältäckningskvoten är institutets kapitalbas uttryckt som en procentandel av det totala riskexponeringsbeloppet.
3. Totalt riskexponeringsbelopp ska beräknas som summan av led a–f nedan med hänsyn tagen till bestämmelserna i punkt 4:
 - a) Den riskvägda exponeringen för kreditrisker och utspädningsrisker, beräknad enligt del III avdelning II, när det gäller all affärsverksamhet i ett institut, undantaget beloppen för riskvägda exponering från institutets handelslager.
 - b) Kapitalbaskraven, fastställda i enlighet med del tre avdelning III eller del fyra, beroende på vad som är tillämpligt, för ett instituts handelslager, för
 - i) positionsrisker,
 - ii) stora exponeringar som överskrider gränsvärdena i artiklarna 384–390, i den

utsträckning institutet får överskrida dessa gränsvärden.

- c) Kapitalbaskraven fastställda i enlighet med del tre avdelning IV eller V, beroende på vad som är tillämpligt, för
 - i) valutarisker,
 - ii) avvecklingsrisker,
 - iii) råvarurisker.
 - d) Kapitalbaskraven beräknade i enlighet med avdelning VI för risker i samband med kreditvärdighetsjustering av OTC-derivat som inte är kreditderivat som minskar de riskvägda exponeringsbeloppen för kreditrisker.
 - e) Kapitalbaskraven fastställda i enlighet med del tre avdelning III för operativa risker.
 - f) De riskvägda exponeringsbeloppen fastställda i enlighet med del tre avdelning II avseende motpartsrisker som uppkommer från institutets verksamhet i handelslagret för följande slag av transaktioner och avtal:
 - i) OTC-derivat och kreditderivat.
 - ii) Repor, aktie- eller råvarulån eller lånetransaktioner baserade på värdepapper eller råvaror.
 - iii) Marginallånetransaktioner avseende finansiella instrument eller råvaror.
 - iv) Transaktioner med lång avvecklingscykel.
4. Följande bestämmelser ska gälla vid beräkning av det totala exponeringsbeloppet som avses i punkt 3:
- a) Kapitalbaskraven som avses i punkt 3 c–e ska inkludera samtliga krav som uppkommer genom institutets affärsverksamhet.
 - b) Institutet ska multiplicera kapitalbaskraven i punkt 3 b–e med 12,5.

Artikel 88

Krav på startkapital för en pågående verksamhet

- 1. Ett instituts kapitalbas får inte falla under det belopp för startkapital som krävdes då institutet auktoriserades.
- 2. Institut som redan bedrev verksamhet den 1 januari 1993 och vars kapitalbas inte når upp till det startkapital som krävdes kan tillåtas fortsätta driva sin verksamhet. I detta fall får institutens kapitalbas inte tillåtas understiga den högsta nivå som uppnåtts efter den 22 december 1989.
- 3. Om ägarkontrollen över ett sådant institut som avses i punkt 2 övertas av en annan fysisk eller juridisk person än den som tidigare hade ägarkontroll över institutet ska institutets

kapitalbas uppgå till lägst den nivå som krävs för startkapital.

4. Om en fusion mellan två eller flera institut faller inom kategorin i punkt 2, ska institutets kapitalbas efter fusionen inte falla under den totala kapitalbasen för de fusionerade instituten vid tiden för fusionen, så länge kravet på startkapital inte har uppnåtts.
5. Om de behöriga myndigheterna anser det nödvändigt att säkra ett instituts solvens så att kraven under punkt 1 uppfylls ska bestämmelserna i punkterna 2–4 inte gälla.

Artikel 89

Undantag för mindre verksamhet i handelslagret

1. Institutet får ersätta kapitalkravet i artikel 87.3 b med ett kapitalkrav som beräknas i enlighet med led a i samma punkt när det gäller verksamhet i handelslagret, under förutsättning att storleken på denna verksamhet i handelslagret inom eller utanför balansräkningen uppfyller följande villkor:
 - a) Verksamheten understiger i normala fall 5 % av de totala tillgångarna och 15 miljoner euro.
 - b) Verksamheten överskrider aldrig 6 % av de totala tillgångarna och 20 miljoner euro.
2. När verksamhetens storlek inom och utom balansräkningen beräknas ska räntebärande instrument värderas till marknadspris eller nominellt värde, aktier till marknadspris och derivatinstrument till nominellt värde eller marknadsvärde för underliggande instrument. Långa och korta positioner summeras oavsett om de är positiva eller negativa.
3. Om ett institut inte uppfyller villkoren i punkt 1 b ska det omedelbart meddela behörig myndighet. Om den behöriga myndigheten efter bedömning fastställer och meddelar institutet att kravet i punkt 1 a inte har uppfyllts, ska institutet inte längre använda punkt 1 från och med nästföljande rapporteringsdatum.

AVSNITT 2

KAPITALBASKRAV FÖR VÄRDEPAPPERSFÖRETAG MED BEGRÄNSAD AUKTORISATION ATT TILLHANDAHÅLLA VÄRDEPAPPERSTJÄNSTER

Artikel 90

Kapitalbaskrav för värdepappersföretag med begränsad auktorisation att tillhandahålla värdepapperstjänster

1. Vid tillämpning av artikel 87.3 ska värdepappersföretag som inte är auktoriserade att tillhandahålla de värdepapperstjänster som anges i avsnitt A punkterna 3 och 6 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG använda den beräkning av total riskexponering som anges i punkt 2.
2. De värdepappersföretag som anges i punkt 1 ska beräkna total riskexponering till det högre av följande belopp:

- a) Summan av posterna som anges i artikel 87.3 a–d och f efter tillämpning av artikel 87.4.
 - b) 12,5 multiplicerat med det belopp som anges i artikel 92.
3. Värdepappersföretag som avses i punkt 1 omfattas av alla övriga bestämmelser avseende operativ risk som anges i avdelning VII kapitel 3 avsnitt II underavsnitt 1 i direktiv [inserted by OP].

Artikel 91

Kapitalbaskrav för värdepappersföretag som innehar ett startkapital i enlighet med bestämmelserna i artikel 29 i direktiv [inserted by OP]

1. Vid tillämpning av artikel 87.3 ska följande kategorier av värdepappersföretag som har ett startkapital i enlighet med artikel 29 i direktiv [inserted by OP] använda den beräkning av total riskexponering som anges i punkt 2:
- a) Värdepappersföretag som handlar för egen räkning endast i syfte att utföra en order för kunds räkning eller att få tillträde till system för clearing och avveckling eller en erkänd börs när de uppträder som agent eller utför en kundorder.
 - b) Värdepappersföretag som inte innehar klienters pengar eller värdepapper.
 - c) Värdepappersföretag som enbart handlar för egen räkning.
 - d) Värdepappersföretag som inte har några externa kunder.
 - e) Värdepappersföretag för vilkas transaktioner ansvaret för genomförandet och avräkningen ligger hos ett clearinginstitut och garanteras av samma clearinginstitut.
2. För de värdepappersföretag som avses i punkt 1 ska den totala riskexponeringen beräknas som summan av
- a) artikel 87.3 a–d och f efter tillämpning av artikel 87.4,
 - b) det belopp som anges i artikel 92 multiplicerat med 12,5.
3. Värdepappersföretag som avses i punkt 1 omfattas av alla övriga bestämmelser avseende operativ risk som anges i avdelning VII kapitel 3 avsnitt II underavsnitt 1 i direktiv [inserted by OP].

Artikel 92

Kapitalbas baserat på fasta omkostnader

1. I enlighet med artiklarna 90 och 91 ska ett värdepappersföretag inneha ett godtagbart kapital som motsvarar minst en fjärdedel av de fasta omkostnaderna i värdepappersföretaget under det föregående året.
2. Om värdepappersföretagets verksamhet ändrats sedan det föregående året på ett sätt som den behöriga myndigheten bedömer vara omfattande, får den behöriga myndigheten justera kravet

i punkt 1.

3. Om ett värdepappersföretag inte har avslutat verksamheten för ett år, räknat från den dag då verksamheten inleddes, ska värdepappersföretagets kapital motsvara minst en fjärdedel av de fasta omkostnader som anges i verksamhetsplanen, utom då den behöriga myndigheten kräver att verksamhetsplanen justeras.
4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att mer i detalj specificera
 - a) beräkningen av kravet på godtagbart kapital motsvarande minst en fjärdedel av de fasta omkostnaderna under det föregående året,
 - b) villkoren för att den behöriga myndigheten ska justera kravet att inneha godtagbart kapital motsvarande minst en fjärdedel av de fasta omkostnaderna från det föregående året,
 - c) beräkningen av förväntade fasta omkostnader om ett värdepappersföretag inte har avslutat verksamheten för ett år.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 93

Kapitalbas för värdepappersföretag på gruppnivå

1. Om ett värdepappersföretag som avses i artikel 90.1 ingår i en grupp och denna grupp inte innefattar några kreditinstitut, ska ett modervärdepappersföretag i en medlemsstat tillämpa artikel 87 på gruppnivå enligt följande:
 - a) Total riskexponering ska beräknas i enlighet med artikel 90.2.
 - b) Kapitalbas ska beräknas grundat på den konsoliderade finansiella situationen för moderföretaget.
2. Om ett värdepappersföretag som avses i artikel 91.1 ingår i en grupp och denna grupp inte innefattar några kreditinstitut, ska ett värdepappersföretag som kontrolleras av ett finansiellt holdingföretag tillämpa artikel 87 på gruppnivå enligt följande:
 - a) Total riskexponering beräknas i enlighet med artikel 91.2.
 - b) Kapitalbas beräknas grundat på den konsoliderade finansiella situationen för moderföretaget.

Kapitel 2

Beräknings- och rapporteringskrav

Artikel 94 *Värdering*

Värdering av tillgångar och poster utanför balansräkningen ska göras i enlighet med de redovisningsramar som gäller för institutet i enlighet med förordning (EG) nr 1606/2002 och direktiv 86/635/EEG.

Artikel 95 *Rapportering av kapitalbaskrav*

1. Institut som beräknar kapitalbaskrav för positionsrisker ska rapportera dessa kapitalbaskrav minst var tredje månad.

Rapporten ska innehålla finansiell information som upprättats i enlighet med de redovisningsramar som gäller för institutet enligt förordning (EG) nr 1606/2002 och direktiv 86/635/EEG, i den mån det behövs för att få en övergripande bild av riskprofilen för institutets verksamheter.

Instituten ska minst två gånger per år lämna in rapporter om de uppgifter som krävs i artikel 87.

Instituten ska meddela resultaten och övrig önskad information till de behöriga myndigheterna.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att specificera ett enhetligt format, frekvens och datum för rapportering och vilka it-lösningar som ska tillämpas inom unionen för denna rapportering. Rapporteringsformaten ska stå i proportion till arten, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamheter.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 96 *Specifika rapporteringsskyldigheter*

1. Instituten ska rapportera följande uppgifter till de behöriga myndigheterna:
 - a) Förluster från utlåning med säkerhet i form av bostadsfastigheter, upp till

80 % av marknadsvärdet eller 80 % av pantlånevärdet under ett visst år om inte annat beslutats i enlighet med artikel 119.2.

- b) Totala förluster från utlåning med säkerhet i form av bostadsfastigheter under ett visst år.
 - c) Förluster från utlåning med säkerhet i form av kommersiella fastigheter, upp till 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet under ett visst år om inte annat beslutats i enlighet med artikel 119.2.
 - d) Totala förluster från utlåning med säkerhet i form av kommersiella fastigheter under ett visst år.
2. De behöriga myndigheterna ska årligen på koncernbasis offentliggöra de uppgifter som anges i punkterna 1 a–d, tillsammans med historiska uppgifter om sådana finns. Behörig myndighet ska på begäran från annan behörig myndighet i en annan medlemsstat eller på begäran från EBA till denna behöriga myndighet eller till EBA översända mer detaljerade uppgifter om bostadsmarknaden eller den kommersiella fastighetsmarknaden i medlemsstaten.
3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som specificerar
- a) enhetligt format, frekvens och datum för rapportering av de uppgifter som avses i punkt 1
 - b) enhetligt format, frekvens och datum för offentliggörande av de koncernuppgifter som avses i punkt 2.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Kapitel 3

Handelslager

Artikel 97

Krav som gäller handelslagret

- 1. Positioner i handelslagret ska antingen vara utan inskränkningar av möjligheten att handla i dem eller ska kunna säkras.
- 2. Avsikt att bedriva handel ska styrkas på grundval av de strategier, riktlinjer och förfaranden som institutet satt upp för att hantera positionen eller portföljen i enlighet med artikel 98.
- 3. Institutet ska bygga upp och uppdatera system och kontroller för att hantera handelslagret i enlighet med artiklarna 99 och 100.
- 4. Institutet får inkludera interna säkringar i beräkningen av kapitalkraven för positionsrisker

under förutsättning de innehas i syfte att bedriva handel och att kraven i artiklarna 98–101 är uppfyllda.

Artikel 98 *Förvaltning av handelslagret*

När institutet förvaltar sina positioner eller grupper av positioner i handelslagret ska det uppfylla samtliga följande krav:

- a) Institutet ska ha en tydligt dokumenterad handelsstrategi för positionen/instrumentet eller portföljerna, som godkänts av den verkställande ledningen och som anger förväntad innehavsperiod.
- b) Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för den aktiva förvaltningen av de positioner som ingåtts genom ett handlarbord. Dessa riktlinjer och förfaranden ska innefatta följande:
 - i) Vilka positioner som får ingås genom vilket handlarbord.
 - ii) Fastställande av positionslimiter och övervakning av deras lämplighet.
 - iii) Handlare är fria att ingå och förvalta positioner inom överenskomna ramar och enligt den godkända strategin.
 - iv) Positionsrapportering till den verkställande ledningen ingår som en integrerad del i institutets riskhanteringsprocess.
 - v) Positioner övervakas aktivt med avseende på marknadsinformationskällor och en bedömning av möjligheten att sälja eller säkra positionen eller dess komponentrisker, inklusive bedömning, kvalitet och tillgänglighet hos marknadsdata som utnyttjas i värderingsprocessen, marknadsomsättningen och storleken på de positioner som det handlas med på marknaden.
- c) Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för övervakning av positionerna gentemot institutets handelsstrategi, däribland övervakning av omsättning och positioner för vilka den ursprungligen tilltänkta innehavsperioden har överskridits.

Artikel 99 *Inklusion i handelslagret*

1. Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för att avgöra vilka positioner som ska ingå i handelslagret för beräkning av kapitalkraven, i enlighet med kraven i artikel T1 och definitionen av handelslager i artikel 4, med beaktande av institutets förmåga och praxis när det gäller riskhantering. Institutet ska ha en fullständig dokumentation över hur dessa riktlinjer och förfaranden efterlevs och ska regelbundet genomföra internrevision i detta avseende.
2. Institutet ska ha klart definierade riktlinjer och förfaranden för den övergripande

förvaltningen av handelslagret. Dessa riktlinjer och förfaranden ska minst innefatta

- a) vilka verksamheter som av institutet anses vara handel och utgöra en del av handelslagret för kapitalkravsändamål,
- b) i vilken omfattning en position kan marknadsvärderas dagligen med hänvisning till en aktiv, likvid tvåvägsmarknad,
- c) för positioner som är modellvärderade, i vilken omfattning institutet kan
 - i) identifiera alla väsentliga risker som positionen medför,
 - ii) säkra positionens alla väsentliga risker med instrument för vilka en aktiv, likvid tvåvägsmarknad existerar, och
 - iii) erhålla pålitliga uppskattningar av de viktigaste antagandena och nyckelparametrarna som använts i modellen,
- d) i vilken omfattning institutet kan, och är skyldigt att, göra värderingar för positionen som kan valideras externt på ett konsekvent sätt,
- e) i vilken omfattning rättsliga restriktioner eller andra driftskrav skulle hindra institutets möjligheter att genomföra en avveckling eller säkring av positionen på kort sikt,
- f) i vilken omfattning institutet kan, och är skyldigt att, aktivt hantera riskerna med positionen inom sin handelsverksamhet,
- g) i vilken omfattning institutet kan överföra risker eller positioner genom att registrera dem utanför eller i handelslagret och kriterierna för sådana överföringar.

Artikel 100 *Krav på försiktig värdering*

1. Alla positioner i handelslagret ska omfattas av de normer för försiktig värdering som anges i denna artikel. Institutet ska i synnerhet se till att en försiktig värdering av positionerna i handelslagret har en skälig nivå av tillförlitlighet med hänsyn till positionernas dynamiska karaktär, kraven på sundhet och kapitalkravens funktion och syfte avseende positioner i handelslagret.
2. Institutet ska bygga upp och upprätthålla system och kontroller som är tillräckliga för att ge försiktiga och tillförlitliga värderingsbedömningar. Dessa system och kontroller ska minst omfatta följande delar:
 - a) Skriftliga riktlinjer och förfaranden för värderingsprocessen, däribland klart definierat ansvar för de olika områden som ingår i värderingen, marknadsinformationskällor och översyn av deras lämplighet, riktlinjer för användning av icke-observerbara indata som ger uttryck för institutets antaganden om vilka faktorer marknadsaktörerna skulle beakta vid prissättning av positionen, hur ofta den oberoende värderingen ska ske, tidpunkt för slutkurser, förfaranden för värderingsjusteringar, verifikationsförfaranden vid månadsslut och vid särskilda tillfällen.

- b) Rapporteringsvägarna för den avdelning som är ansvarig för värderingsförfarandet ska vara tydliga och oberoende av affärsavdelningen.

Rapporteringsvägen ska avslutas hos en ledamot i styrelsen.

3. Institutet ska omvärdera positionerna i handelslagret minst en gång dagligen.
4. Institutet ska alltid när så är möjligt marknadsvärdera sina positioner, även när man tillämpar kapitalkravsreglerna på handelslagret.
5. Vid marknadsvärdering ska institutet använda den mer försiktiga sidan av köp- och säljkurserna såvida institutet inte är en betydande marknadsgarant för den speciella typen av finansiellt instrument eller råvaran i fråga och kan slutavräkna till mittkurs.
6. När marknadsvärdering inte är möjlig ska institutet göra en försiktig modellvärdering av sina positioner och portföljer, även vid beräkning av kapitalbasen för positionerna i handelslagret.
7. Följande krav måste uppfyllas vid modellvärdering:
 - a) Den verkställande ledningen ska känna till för vilka delar av handelslagret eller andra positioner som redovisas till verkligt värde en modellvärdering görs, och förstå betydelsen av den påtagliga osäkerhet som detta leder till för verksamhetens risk/resultatrapportering.
 - b) Marknadsinformation ska i möjligaste mån inhämtas från samma källa som marknadspriserna, och frekventa bedömningar ska göras av marknadsvärdets lämplighet för den särskilda position som värderas och av modellens parametrar.
 - c) I möjligaste mån ska sådana värderingsmetoder användas som är allmänt vedertagna på marknaden för olika finansiella instrument eller råvaror.
 - d) Om modellen utvecklas av institutet ska den baseras på lämpliga antaganden som har bedömts och kritiskt granskats av parter som har lämpliga kvalifikationer och som står oberoende från utvecklingsprocessen.
 - e) Det ska finnas formella förfaranden för ändringskontroller. En säkerhetskopia av modellen ska bevaras och med jämna mellanrum användas för att kontrollera värderingarna.
 - f) De riskhanteringsansvariga ska vara medvetna om modellernas svagheter och om hur dessa bäst beaktas i värderingsresultaten.
 - g) Institutet ska regelbundet granskas i syfte att kontrollera resultatet, vilket ska innefatta en bedömning av om gjorda antaganden fortfarande är lämpliga, analys av resultaträknings effekter kontra riskfaktorer och jämförelse mellan faktiska slutavräkningsvärden och modellresultat.

I fråga om led d ska modellen utvecklas eller godkännas oberoende av handelsavdelningen och den ska prövas genom oberoende tester, inbegripet validering av de matematiska grunderna, de gjorda antagandena och dataprogrammeringen.

8. Institutet ska genomföra oberoende priskontroller utöver den dagliga marknadsvärderingen eller modellvärderingen. Verifiering av marknadspriser och indata för modellen ska göras av en person eller enhet som är fristående från personer eller enheter som drar fördel av handelslagret, minst en gång per månad eller oftare, beroende på marknadens eller handelsverksamhetens art. Om inga oberoende prissättningskällor finns eller om källorna är mer subjektiva kan det vara lämpligt med försiktighetsåtgärder som t.ex. prisjusteringar.
9. Institutet ska fastställa och upprätthålla metoder för att bedöma behovet av prisjusteringar.
10. Institutet ska göra en formell bedömning av följande prisjusteringar: ej intjänade räntemarginaler, slutavräkningskostnader för öppna positioner, operativa risker, kostnader vid förtida avslut, investerings- och finansieringskostnader, framtida administrativa kostnader och – där detta är relevant – modellrisk.
11. Institutet ska fastställa och upprätthålla metoder för att beräkna justeringar av den löpande värderingen av mindre likvida positioner, vilka särskilt kan uppkomma på grund av marknadsstörningar eller institutsbetingade förhållanden som t.ex. koncentrerade positioner och/eller positioner för vilka den ursprungligen tilltänkta innehavsperioden har överskridits. Institutet ska, när så är nödvändigt, göra sådana justeringar utöver eventuella ändringar av positionens värde som gjorts för den finansiella rapporteringen och utforma dessa så att de avspeglar positionens bristande likviditet. Vid dessa förfaranden ska instituten beakta flera olika faktorer för att avgöra om en prisjustering är nödvändig för mindre likvida positioner. Dessa faktorer innefattar
 - a) hur lång tid det skulle ta att säkra positionen eller riskerna inom positionen,
 - b) köp- och säljmarginalernas volatilitet och genomsnittliga spread,
 - c) tillgången till marknadsnoteringar (marknadsgaranternas antal och identitet) och handelsvolymernas volatilitet och genomsnitt, inklusive handelsvolym under perioder av påfrestningar på marknaden,
 - d) marknadskoncentrationer,
 - e) hur lång tid man har innehaft positionen,
 - f) i vilken omfattning modellvärdering använts vid värderingen,
 - g) effekten av andra modellrisker.
12. Om instituten använder värderingar av tredje part eller modellvärderingar ska de överväga om en prisjustering ska göras eller ej. Institutet ska dessutom överväga behovet av att göra justeringar för mindre likvida positioner och regelbundet undersöka om de fortsatt är ändamålsenliga.
13. När det gäller komplexa produkter, inbegripet värdepapperiseringsexponeringar och kreditderivat på n:te förfall ska instituten särskilt bedöma behovet av prisjusteringar för att avspegla dels den modellrisk som är förenad med användning av eventuellt oriktiga värderingsmetoder och dels den modellrisk som är förenad med användning av icke-observerbara (och eventuellt oriktiga) kalibreringsparametrar i värderingsmodellen.

Artikel 101
Interna säkringar

1. En intern säkring ska särskilt uppfylla följande krav:
 - a) Den ska inte i första hand vara avsedd att undgå eller minska kapitalkraven.
 - b) Den ska dokumenteras korrekt och underkastas särskilda interna förfaranden för godkännande och revision.
 - c) Den ska behandlas enligt marknadsmässiga villkor.
 - d) Den marknadsrisk som uppkommer genom den interna säkringen ska hanteras dynamiskt i handelslagret inom de tillåtna limiterna.
 - e) Den ska noga övervakas.

Övervakningen ska garanteras genom ändamålsenliga förfaranden.

2. Kraven i punkt 1 gäller utan att det påverkar tillämpningen av kraven som gäller säkrade positioner utanför handelslagret.
3. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 gäller att om ett institut säkrar en kreditriskexponering utanför handelslagret eller en motpartsriskexponering med ett kreditderivat som bokförts i dess handelslager, genom intern säkring, ska exponeringen utanför handelslagret eller motpartsriskexponeringen inte anses vara säkrad när det gäller beräkning av de riskvägda exponeringsbeloppen, såvida inte institutet från en godtagbar tredje part som tillhandahåller kreditriskskydd förvärvar ett motsvarande kreditderivat som uppfyller kraven på ej förbetalt kreditriskskydd i handelslagret. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 293 i ska varken den interna eller den externa kreditderivatssäkringen tas upp i handelslagret vid beräkning av kapitalkrav, om ett sådant kreditriskskydd förvärvats av tredje man och godkänns som säkring av en exponering utanför handelslagret när det gäller beräkning av kapitalkravet.

Avdelning II

Kapitalkrav för kreditrisker

Kapitel 1

Allmänna principer

Artikel 102 *Kreditriskmetoder*

Instituten ska antingen använda den schablonmetod som föreskrivs i kapitel 2 eller, om de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande i enlighet med artikel 138, den metod baserad på intern riskklassificering ("internmetoden") som föreskrivs i kapitel 3 vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 87.3 a och f.

Artikel 103 *Användning av kreditriskskydd enligt schablonmetoden och internmetoden*

1. När det gäller en exponering för vilken institutet tillämpar schablonmetoden enligt kapitel 2 eller internmetoden enligt kapitel 3 men utan att använda sina egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer enligt artikel 146, får institutet använda kreditriskreducering i enlighet med kapitel 4 för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp vid tillämpning av artikel 87.3 a och f eller, om relevant, förväntade förlustbelopp vid den beräkning som avses i artikel 33.1 d och artikel 59 c.
2. När det gäller en exponering för vilken institutet tillämpar internmetoden genom att använda sina egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer i enlighet med artikel 146, får institutet använda kreditriskreducering i enlighet med kapitel 3.

Artikel 104 *Behandling av värdepapperiserade exponeringar enligt schablonmetoden och internmetoden*

1. Om ett institut använder schablonmetoden i kapitel 2 för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för den exponeringsklass som de värdepapperiserade exponeringarna tillhör enligt artikel 107, ska institutet beräkna riskvägda exponeringsbelopp för en värdepapperiseringsposition i enlighet med artiklarna 240, 241 och 246–253. Institut som använder schablonmetoden får också använda internmetoden om detta tillåts i artikel 254.3.
2. Om ett institut använder internmetoden i kapitel 3 för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för den exponeringsklass som de värdepapperiserade exponeringarna tillhör enligt artikel 142, ska institutet beräkna riskvägt exponeringsbelopp i enlighet med artiklarna 240, 241 och 254-261.

Med undantag av internmetoden, i de fall den endast används för en del av de värdepapperiserade exponeringar som underliggör en värdepapperisering, ska institutet

använda den metod som gäller för den övervägande delen av de värdepapperiserade exponeringar som underliggör denna värdepapperisering.

Artikel 105
Behandling av kreditriskjusteringar

1. Institut som tillämpar schablonmetoden ska behandla allmänna kreditriskjusteringar i enlighet med artikel 59 c.
2. Institut som tillämpar internmetoden ska behandla allmänna kreditriskjusteringar i enlighet med artikel 155.

Vid tillämpning av denna artikel och kapitlen 2 och 3 ska allmänna och specifika kreditriskjusteringar inte omfatta reserveringar för allmänna risker i bankrörelse.

3. Institut som använder internmetoden och tillämpar schablonmetoden för en del av sina exponeringar på gruppnivå eller individuell nivå, i enlighet med artiklarna 143 och 145, ska fastställa hur stor del av den allmänna kreditriskjusteringen som ska ske enligt schablonmetoden för behandling av allmänna kreditriskjusteringar respektive internmetoden för behandling av allmänna kreditriskjusteringar, enligt följande:
 - a) När ett institut som ingår i konsolideringen enbart tillämpar internmetoden ska, i tillämpliga fall, detta instituts allmänna kreditriskjusteringar följa den behandling som anges i punkt 2.
 - b) När ett institut som ingår i konsolideringen enbart tillämpar schablonmetoden ska, i tillämpliga fall, detta instituts allmänna kreditriskjusteringar följa den behandling som anges i punkt 1 a.
 - c) Resterande kreditriskjusteringar ska fördelas proportionellt efter den andel riskvägda exponeringsbelopp som ska behandlas enligt schablonmetoden respektive internmetoden.
4. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar beräkningen av specifika och allmänna kreditriskjusteringar i enlighet med relevanta redovisningsregler, för följande:
 - a) Exponeringsvärde enligt den schablonmetod som avses i artiklarna 106 och 122.
 - b) Exponeringsvärde enligt den schablonmetod som avses i artiklarna 162 och 164.
 - c) Behandling av förväntade förlustbelopp enligt artikel 155.
 - d) Exponeringsvärde för beräkning av de riskvägda exponeringsbelopp för värdepapperiseringspositioner som avses i artiklarna 241 och 261.
 - e) Fastställande av fallissemang enligt artikel 174.
 - f) Information om specifik och allmän kreditriskjustering som avses i artikel 428.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10-14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Kapitel 2

Schablonmetoden

AVSNITT 1

ALLMÄNNA PRINCIPER

Artikel 106

Exponeringsvärde

1. Exponeringsvärdet för en tillgångspost ska vara dess redovisade värde efter tillämpning av kreditriskjusteringar. Exponeringsvärdet för en post utanför balansräkningen som ingår i förteckningen i bilaga I ska utgöra följande procentandel av dess nominella värde efter reducering av specifika kreditriskjusteringar:
 - a) 100 % om det är en högriskpost.
 - b) 50 % om det är en medelriskpost.
 - c) 20 % om det är en medel-lågriskpost.
 - d) 0 % om det är en lågriskpost.

De poster utanför balansräkningen som avses i första stycket, andra meningen, ska indelas i riskkategorier enligt bilaga I.

Om ett institut använder den fullständiga metod för finansiella säkerheter som anges i artikel 218 ska exponeringsvärdet för värdepapper eller råvaror som sålts, ställts som säkerhet eller lånats ut inom ramen för en repa eller värdepappers- eller råvarulån, samt marginallån, ökas med lämplig volatilitetsjustering för sådana värdepapper eller råvaror i enlighet med artiklarna 218–220.

2. Det exponeringsvärde för ett derivatinstrument som ingår i förteckningen i bilaga II ska fastställas i enlighet med kapitel 6, varvid effekterna av avtal om novation och andra nettningsöverenskommelser ska beaktas vid tillämpningen av dessa metoder i enlighet med kapitel 6. Exponeringsvärdet för repor, värdepappers- eller råvarulån, långfristiga transaktioner och marginallån kan fastställas i enlighet med kapitel 6 eller kapitel 4.
3. Om en exponering är föremål för förbetalt kreditriskskydd får det tillämpliga exponeringsvärdet för denna post ändras i enlighet med kapitel 4.

Artikel 107
Exponeringsklasser

Varje exponering ska hänföras till någon av följande exponeringsklasser:

- a) Fordringar eller villkorade fordringar på nationella regeringar eller centralbanker.
- b) Fordringar eller villkorade fordringar på delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter.
- c) Fordringar eller villkorade fordringar på offentliga organ.
- d) Fordringar eller villkorade fordringar på multilaterala utvecklingsbanker.
- e) Fordringar eller villkorade fordringar på internationella organisationer.
- f) Fordringar eller villkorade fordringar på institut.
- g) Fordringar eller villkorade fordringar på företag.
- h) Fordringar eller villkorade fordringar på hushåll.
- i) Fordringar eller villkorade fordringar säkrade genom panträtt i fastighet.
- j) Fallerande exponeringar.
- k) Fordringar i form av täckta obligationer.
- l) Positioner i värdepapperisering.
- m) Fordringar på institut och företag med ett kortfristigt kreditbetyg.
- n) Fordringar i form av andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar (fondföretag).
- o) Aktieexponeringar.
- p) Övriga poster.

Artikel 108
Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp

1. För att beräkna riskvägda exponeringsbelopp ska riskvikter tillämpas på alla exponeringar, undantaget de som räknats av från kapitalbasen, i enlighet med bestämmelserna i avsnitt 2. Tillämpning av riskvikter ska bygga på den exponeringsklass som exponeringen hänförs till och, i den omfattning som anges i avsnitt 2, dess kreditkvalitet. Kreditkvaliteten får fastställas genom hänvisning till kreditbedömningar gjorda av externa ratinginstitut enligt definitionen i artikel 130, eller kreditbedömningar gjorda av exportkreditorgan i enlighet med avsnitt 3.
2. Vid riskvägning enligt punkt 1 ska exponeringsvärdet multipliceras med den riskvikt som anges i, eller som fastställts enligt, avsnitt 2.

3. Om en exponering är föremål för kreditriskskydd får den tillämpliga riskvikten för denna post ändras i enlighet med kapitel 4.
4. Riskvägda exponeringsbelopp för positioner i värdepapperiseringar ska beräknas i enlighet med kapitel 5.
5. Exponeringar för vilka det inte finns någon beräkning i avsnitt 2 ska åsättas en riskvikt på 100 %.
6. Med undantag för exponeringar som ger upphov till förpliktelser i form av kärnprimärkapitalposter och tillskottsposter till primär- eller sekundärkapital, får ett institut, efter tillstånd från behöriga myndigheter, besluta att inte tillämpa kraven i punkt 1 i denna artikel på institutets exponeringar mot en motpart som är dess moderföretag, dotterföretag, syskonföretag eller företag som står i ett sådant samband som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG. Behöriga myndigheter får godkänna en sådan alternativ metod om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Motparten är ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, ett finansiellt institut, ett kapitalförvaltningsbolag eller ett företag som tillhandahåller anknutna tjänster och omfattas av tillfredsställande tillsynskrav.
 - b) Motparten ingår utan förbehåll i samma konsolidering som institutet.
 - c) Samma förfaranden för riskbedömning, riskmätning och kontroll gäller för motparten som för institutet.
 - d) Motparten är etablerad i samma medlemsstat som institutet.
 - e) Det finns inga rådande eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att motparten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder till institutet.

Om institutet i enlighet med denna punkt beslutar att inte tillämpa kraven i punkt 1, ska det åsätta en riskvikt på 0 %.

7. Med undantag för exponeringar som ger upphov till förpliktelser i form av kärnprimärkapitalposter och tilläggsposter till primär- eller sekundärkapital, får ett institut, efter tillstånd från behöriga myndigheter, besluta att inte tillämpa kraven i punkt 1 i denna artikel på motparter med vilka institutet har ingått ett avtalsgrundat eller lagstadgat institutionellt skyddssystem som skyddar dessa institut och särskilt säkerställer deras likviditet och solvens för att vid behov undvika konkurs. Behöriga myndigheter får godkänna en sådan alternativ metod om följande villkor är uppfyllda:
 - a) De krav som ställs upp i punkt 6 a, d och e är uppfyllda.
 - b) Ordningen är sådan att det institutionella skyddssystemet från lätt tillgängliga medel kan ge det stöd som krävs enligt dess åtagande.
 - c) Det institutionella skyddssystemet förfogar över lämpliga och enhetligt fastställda system för övervakning och klassificering av risker, som ger en fullständig översikt över risksituationen för samtliga enskilda medlemmar och för det

institutionella skyddssystemet som helhet, och motsvarande möjligheter till inflytande. Systemen ska på lämpligt sätt följa exponeringar som fallerat i enlighet med artikel 174.1.

- d) I det institutionella skyddssystemet genomförs egna riskbedömningar vars resultat vidarebefordras till de enskilda medlemmarna.
- e) Det institutionella skyddssystemet ska en gång per år upprätta och offentliggöra en konsoliderad rapport som omfattar balansräkning, resultaträkning, lägesrapport och riskrapport för det institutionella skyddssystemet som helhet, eller en rapport som omfattar en aggregerad balansräkning, resultaträkning, lägesrapport och riskrapport för det institutionella skyddssystemet som helhet.
- f) Medlemmarna i det institutionella skyddssystemet är skyldiga att minst 24 månader i förväg anmäla om de önskar lämna det institutionella skyddssystemet.
- g) Flerfaldig användning av sådana delar som är godtagbara för beräkning av kapitalbasen (hädanefter kallat *dubbel användning*) liksom varje otillbörligt skapande av kapitalbas mellan medlemmarna av det institutionella skyddssystemet ska elimineras.
- h) Det institutionella skyddssystemet ska grundas på medlemskap av många kreditinstitut med en i huvudsak homogen affärsprofil.
- i) De relevanta behöriga myndigheterna ska med jämna mellanrum godkänna och övervaka att de system som avses i led d är tillräckliga.

Om institutet i enlighet med denna punkt beslutar att inte tillämpa kraven i punkt 1, ska det åsätta en riskvikt på 0 %.

8. Riskvägda exponeringsbelopp för exponeringar som härrör från ett instituts förbetalda bidrag till en central motparts obeståndsfond och handelsexponeringar med en motpart ska fastställas i enlighet med artiklarna 296–300, beroende på vad som är tillämpligt.

AVSNITT 2

RISKVIKTER

Artikel 109

Exponeringar mot nationella regeringar eller centralbanker

- 1. Exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker ska åsättas en riskvikt på 100 % om inte punkterna 2–5 tillämpas.
- 2. Exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut ska åsättas en riskvikt enligt tabell 1 som motsvarar kreditvärderingen från ratinginstitutet i enlighet med artikel 131.

Tabell 1

Kreditkvalitetsnivå	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Exponeringar mot Europeiska centralbanken ska åsättas riskvikten 0 %.
4. Exponeringar mot medlemsstaters nationella regeringar och centralbanker som är tecknade och finansierade i den nationella regeringens och centralbankens valuta ska åsättas riskvikten 0 %.
5. Om de behöriga myndigheterna i ett tredjeland, som tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen, åsätter en riskvikt som är lägre än den som anges i punkterna 1–2 för exponeringar mot den egna nationella regeringen eller centralbanken som är tecknade och finansierade i den nationella valutan får instituten ge sådana exponeringar samma riskvikt.

Vid tillämpning av denna punkt får kommissionen anta, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 447.2, ett beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen. Utan ett sådant beslut får instituten, till den 1 januari 2014, fortsätta att tillämpa den metod för tredjeland som anges i denna punkt om de relevanta behöriga myndigheterna före den 1 januari 2013 har bedömt att detta tredjeland är lämpligt för denna metod.

Artikel 110

Exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter

1. Exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter ska riskviktas som exponeringar mot institut om de inte behandlas som exponeringar mot nationella regeringar enligt punkterna 2-4. Den förmånsbehandling för kortfristiga exponeringar som anges i artiklarna 115.2 och 114.2 ska inte tillämpas.
2. Exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan och myndigheter ska behandlas på samma sätt som exponeringar mot den nationella regering inom vars territorium de är belägna om det inte föreligger någon skillnad i risk mellan dessa exponeringar på grund av de delstatliga eller lokala självstyrelseorganens eller myndigheternas särskilda beskattningsrätt, och förekomsten av särskilda institutionella ordningar som minskar risken för fallissemang.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som specificerar vilka exponeringar för delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter som ska behandlas som exponeringar mot nationella regeringar, grundat på de kriterier som anges i föregående stycke.

EBA ska lämna in dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Innan de tekniska standarder som avses i föregående stycke träder i kraft, får instituten

fortsätta att tillämpa den metod som anges i första stycket om de behöriga myndigheterna har tillämpat metoden före den 1 januari 2013.

3. Exponeringar mot kyrkor eller religiösa samfund som har inrättats som juridiska personer enligt offentlig lagstiftning och som har laglig rätt att uppbära skatt ska behandlas som exponeringar mot delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter. Punkt 2 ska dock inte tillämpas. Vid tillämpning av artikel 145.1 a ska i detta fall tillåtelse att tillämpa schablonmetoden inte uteslutas.
4. Om behöriga myndigheter i tredjeland, som enligt sin nationella rättsordning tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen, behandlar exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter på samma sätt som exponeringar mot den egna nationella regeringen, och det inte föreligger någon skillnad i risk mellan dessa exponeringar på grund av de delstatliga eller lokala självstyrelseorganens eller myndigheternas särskilda beskattningsrätt och förekomsten av särskilda institutionella ordningar som minskar för fallissemang, får institutet åsätta samma riskvikt för exponeringar mot sådana delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter.

Vid tillämpning av denna punkt får kommissionen anta, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 447.2, ett beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen. Utan ett sådant beslut får instituten, till den 1 januari 2014, fortsätta att tillämpa den metod för tredjeland som anges i denna punkt om de relevanta behöriga myndigheterna före den 1 januari 2013 har bedömt att detta tredjeland är lämpligt för denna metod.

5. Exponeringar mot delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter i medlemsstaterna som inte avses i punkterna 2-4 och som är tecknade och finansierade i den lokala valutan ska åsättas en riskvikt på 20 %.

Artikel 111
Exponeringar mot offentliga organ

1. Exponeringar mot offentliga organ för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med den kreditkvalitetsnivå som exponeringar mot den nationella regeringen i den jurisdiktion som det offentliga organet tillhör åsätts enligt tabell 2 nedan:

Tabell 2						
Kreditkvalitetsnivå för nationell regering	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

För exponeringar mot offentliga organ som är etablerade i stater utan kreditvärdering ska riskvikten vara 100 %.

2. Exponeringar mot offentliga organ för vilka det finns en kreditvärdering från ett

utsett ratinginstitut ska behandlas enligt artikel 115. Den förmånsbehandling för kortfristiga exponeringar som anges i artiklarna 114.2 och 115.2 ska inte tillämpas på dessa organ.

3. Exponeringar mot offentliga organ med en ursprunglig löptid på högst tre månader ska åsättas riskvikten 20 %.
4. Exponeringar mot offentliga organ får behandlas på samma sätt som exponeringar mot den nationella regering inom vars jurisdiktion de är belägna om inte föreligger någon skillnad i risk mellan dessa exponeringar på grund av att det finns en lämplig garanti från den nationella regeringen.
5. Vid tillämpning av denna punkt får kommissionen anta, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 447.2, ett beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i unionen. Utan ett sådant beslut får instituten, till den 1 januari 2014, fortsätta att tillämpa den metod för tredjeland som anges i denna punkt om de relevanta behöriga myndigheterna före den 1 januari 2013 har bedömt att detta tredjeland är lämpligt för denna metod.
6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som specificerar vilka offentliga organ som får behandlas i enlighet med punkterna 1 och 2.

EBA ska lämna in dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Innan de tekniska standarder som avses i föregående punkt träder i kraft, får instituten fortsätta att tillämpa den metod som anges i punkt 1 om de behöriga myndigheterna har tillämpat metoden före den 1 januari 2013.

Artikel 112

Exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker

1. Exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker som inte ingår i punkt 2 ska behandlas som exponeringar mot institut. Den förmånsbehandling för kortfristiga exponeringar som anges i artikel 115.2 och 115.4 ska inte tillämpas.

Inter-American Investment Corporation, Svarthavsområdets handels- och utvecklingsbank och Central American Bank for Economic Integration ska betraktas som multilaterala utvecklingsbanker.

2. Exponeringar mot följande multilaterala utvecklingsbanker ska åsättas riskvikten 0 %.
 - a) Internationella banken för återuppbyggnad och utveckling (Världsbanken)
 - b) Internationella finansieringsbolaget (IFC).
 - c) Interamerikanska utvecklingsbanken

- d) Asiatiska utvecklingsbanken.
 - e) Afrikanska utvecklingsbanken.
 - f) Europarådets utvecklingsbank.
 - g) Nordiska investeringsbanken.
 - h) Karibiska utvecklingsbanken.
 - i) Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling.
 - j) Europeiska investeringsbanken.
 - k) Europeiska investeringsfonden.
 - l) Organisationen för multilaterala investeringsgarantier.
 - m) Internationella finansieringsfaciliteten för immunisering.
 - n) Muslimska utvecklingsbanken.
3. Den andel av kapitalet i Europeiska investeringsfonden som tecknats men inte betalats ska åsättas riskvikten 20 %.

Artikel 113
Exponeringar mot internationella organisationer

Exponeringar mot följande internationella organisationer ska åsättas riskvikten 0 % :

- a) Europeiska unionen.
- b) Internationella valutafonden.
- c) Banken för internationell betalningsutjämning (BIS).
- d) Europeiska finansiella stabilitetsfaciliteten.
- e) Ett internationellt finansiellt institut som etablerats av två eller fler medlemsstater, med syfte att få fram finansiering och tillhandahålla finansiellt stöd till medlemmar som drabbas eller hotas av allvarliga finansiella problem.

Artikel 114
Exponeringar mot institut

- 1. Exponeringar mot institut för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med artikel 115. Exponeringar mot institut för vilka det inte finns någon kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med artikel 116.

2. Exponeringar mot institut med en återstående löptid på högst tre månader som är tecknade och finansierade i den nationella valutan ska åsättas en riskvikt som är ett steg mindre förmånlig än den förmånliga riskvikt som enligt artiklarna 109.4 och 109.5 ges till exponeringar mot den egna nationella regeringen.
3. Inga exponeringar med en återstående löptid på högst tre månader som är tecknade och finansierade i låntagarens nationella valuta ska ges en lägre riskvikt än 20 %.
4. Exponering mot ett institut i form av minimireserver som institutet måste inneha enligt ECB eller en medlemsstats centralbank, får åsättas samma riskvikt som exponeringar mot vederbörande medlemsstats centralbank förutsatt att
 - a) reserverna innehas i enlighet med Europeiska centralbankens förordning (EG) nr 1745/2003 av den 12 september 2003 om tillämpningen av minimireserver (kassakrav) eller en senare ersättningsförordning eller i enlighet med nationella krav som i alla viktigare hänseenden är likvärdiga med den förordningen,
 - b) vid konkurs eller insolvens för det institut där reserverna förvaras återbetalas reserverna till fullo i tid till institutet och disponeras inte för att reglera andra av institutets åtaganden.
5. Exponeringar mot finansiella institut som auktoriserats och övervakas av behöriga myndigheter och omfattas av likvärdiga tillsynskrav som institut ska behandlas som exponeringar mot institut.

Artikel 115
Exponeringar mot kreditvärderade institut

1. Exponeringar mot institut med en återstående löptid på mer än tre månader, för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut, ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 3 som motsvarar kreditvärderingen från godtagbart ratinginstitut i enlighet med artikel 131.

Tabell 3						
Kreditkvalitetsnivå	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Exponeringar mot ett institut med en återstående löptid på upp till tre månader, för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut, ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 4 som motsvarar kreditvärderingen från godtagbart ratinginstitut i enlighet med artikel 131.

Tabell 4						
Kreditkvalitetsnivå	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Sambandet mellan behandlingen av kortfristiga kreditvärderingar enligt

artikel 126 och den allmänna förmånsbehandling för kortfristiga exponeringar som anges i punkt 2 ska vara som följer:

- a) Om det inte finns någon kortfristig värdering av exponeringen ska den allmänna förmånsbehandlingen för kortfristiga exponeringar i punkt 2 tillämpas på alla exponeringar mot institut med upp till tre månaders återstående löptid.
- b) Om det finns en kortfristig värdering som utmynnar i ett kreditbetyg som leder till tillämpning av en mer förmånlig eller identisk riskvikt än den allmänna förmånsbehandlingen för kortfristiga exponeringar, som anges i punkt 2, ska den kortfristiga värderingen endast användas för den specifika exponeringen. Övriga kortfristiga exponeringar ska följa den allmänna förmånsbehandling för kortfristiga exponeringar som anges i punkt 2.
- c) Om det finns en kortfristig värdering och den värderingen leder till en mindre förmånlig riskvikt än den allmänna förmånsbehandlingen för kortfristiga exponeringar som anges i punkt 2, ska inte den allmänna förmånsbehandlingen för kortfristiga exponeringar tillämpas och alla kortfristiga fordringar som inte är kreditvärderade ska åsättas samma riskvikt som den som tillämpas genom den specifika kortfristiga värderingen.

Artikel 116

Exponeringar mot institut utan kreditvärdering

1. Exponeringar mot institut för vilka det inte finns en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med den kreditkvalitetsnivå som exponeringar mot den nationella regeringen i den jurisdiktion institutet tillhör åsätts enligt tabell 5:

Tabell 5						
Kreditkvalitetsnivå för nationell regering	1	2	3	4	5	6
Riskvikt för exponering	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. För exponeringar mot institut utan kreditvärdering som är etablerade i stater där den nationella regeringen inte är kreditvärderad ska riskvikten vara 100 %.
3. För exponeringar mot institut utan kreditvärdering med en ursprunglig effektiv löptid på högst tre månader ska riskvikten vara 20 %.

Artikel 117

Exponeringar mot företag

1. Exponeringar för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 6 som motsvarar kreditvärderingen från ratinginstitutet i enlighet med artikel 131.

Tabell 6

Kreditkvalitetsnivå	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Exponeringar för vilka ingen sådan kreditvärdering finns ska åsättas riskvikten 100 % eller den egna nationella regeringens riskvikt, varvid det högsta värdet ska användas.

Artikel 118

Exponeringar mot hushåll och små och medelstora företag (hushållsexponeringar)

Exponeringar som uppfyller följande kriterier ska åsättas riskvikten 75 %.

- Exponeringen ska gälla antingen fysisk person/fysiska personer eller ett litet eller medelstort företag.
- Exponeringen ska omfatta ett betydande antal exponeringar med liknande egenskaper, så att riskerna i samband med sådan utlåning minskas väsentligt.
- Det totala skuldbeloppet till institutet och moder- och syskonföretag, inklusive eventuella fallerande exponeringar, för den kund eller grupp av kunder med inbördes anknytning som är gäldenärer, men exklusive fordringar eller villkorade fordringar mot säkerhet i bostadsfastighet, får inte enligt institutets kännedom överstiga 1 miljon euro. Institutet ska vidta rimliga åtgärder för att fastställa detta.

Värdepapper får inte hänföras till klassen hushållsexponeringar.

Nuvärdet av minimileasingbetalningar från hushåll får hänföras till klassen hushållsexponeringar.

Artikel 119

Exponeringar säkrade genom panträtt i fast egendom

- En exponering eller del av en exponering som är fullständigt säkrad genom panträtt i fast egendom ska åsättas riskvikten 100 % om villkoren i artiklarna 120 och 121 inte är uppfyllda, förutom för den del av exponeringen som hänförs till en annan exponeringsklass.

Den del av exponeringen som behandlas som fullständigt säkrad av fast egendom ska inte vara högre än det intecknade beloppet av marknadsvärdet eller, i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för beräkning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter, pantlånevärdet för den aktuella fastigheten.

- Grundat på de uppgifter som samlats in enligt artikel 96 och eventuella andra relevanta indikatorer, ska de behöriga myndigheterna regelbundet, dock minst en gång per år, göra en bedömning av om riskvikten på 35 % för exponeringar som är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter enligt artikel 120 och riskvikten på 50 % för exponeringar säkrade genom kommersiella fastigheter enligt artikel 121 inom dess territorium är korrekt baserade på erfarenheterna av fallissemang hos exponeringar som är säkrade genom fast egendom och tar hänsyn till framtida utveckling på marknaden för fast egendom, och kan i lämpliga fall åsätta en högre riskvikt eller striktare kriterier än de som fastställs i artiklarna 120.2 och 121.2, grundat på bedömningar av den finansiella stabiliteten. EBA ska

samordna bedömningarna som utförs av de behöriga myndigheterna.

De behöriga myndigheterna ska samråda med EBA om justeringar av de riskvikter och kriterier som tillämpas. EBA ska offentliggöra de riskvikter och kriterier som de behöriga myndigheterna fastställer för de exponeringar som avses i artiklarna 120, 121 och 195.

EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera de förhållanden som de behöriga myndigheterna ska beakta när de fastställer striktare riskvikter eller striktare kriterier.

EBA ska lämna in dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. Institutet i en medlemsstat ska tillämpa de riskvikter och kriterier som har beslutats av behöriga myndigheter i en annan medlemsstat avseende exponeringar som säkrats genom panträtt i kommersiella fastigheter och bostäder.

Artikel 120

Exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i bostadsfastighet

1. Om de behöriga myndigheterna inte beslutat annat i enlighet med artikel 119.2 ska exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i bostadsfastighet behandlas som följer:
 - a) Exponeringar eller någon del av en exponering som är fullt ut säkrad genom panträtt i bostadsfastighet, som är eller ska bli bebodd eller uthyrd av ägaren eller den verkliga ägaren när det gäller privata investeringsföretag, ska åsättas riskvikten 35 %.
 - b) Exponeringar som är fullt ut säkrade genom aktier i sådana finska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare författningar med motsvarande innehåll ska, i fall då bostäderna är eller ska bli bebodda eller uthyrda av ägaren, åsättas riskvikten 35 %.
 - c) Exponeringar mot en hyresgäst som avser transaktioner med fastighetsleasing i fråga om bostadsfastighet där institutet är uthyraren och hyresgästen har rätt att köpa, ska åsättas riskvikten 35 % förutsatt att institutets exponering är fullt ut säkrad genom ägande av fastigheten.
2. Vid tillämpning av punkt 1 ska institutet endast betrakta en exponering eller del av exponering som fullt ut säkrad om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Egendomens värde påverkas inte i väsentlig grad av låntagarens kreditkvalitet. Institutet får utesluta situationer där rent makroekonomiska faktorer påverkar både egendomens värde och låntagarens utförande av sina förpliktelser från bedömningen av denna påverkans omfattning.
 - b) Låntagarens risk påverkas inte i väsentlig mån av den underliggande fastighetens eller det underliggande projektets resultat, utan av låntagarens underliggande förmåga att

återbetala skulden från andra källor. Återbetalningen av krediten beror därför inte i väsentlig grad av betalningsflöden som härrör från den underliggande fastighet som ställts som säkerhet. För dessa andra källor ska instituten fastställa maximal lån/inkomstkvot som en del av sin utlåningspolicy och införskaffa lämpliga intyg om tillräcklig inkomst vid beviljande av lån.

- c) Kraven i artikel 203 och värderingsreglerna i artikel 224.1 är uppfyllda.
 - d) Den del av lånet som åsatts riskvikten 35 % om inte annat fastställts i artikel 119.2 överstiger inte 80 %, om inte annat fastställts i artikel 119.2, av fastighetens marknadsvärde, eller 80 % av pantlånevärdet för fastigheten om inte annat fastställts i artikel 119.2, i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för bedömning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter.
3. Institutet får göra undantag från punkt 2 b för exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter som är belägna inom en medlemsstats territorium, om den behöriga myndigheten i denna medlemsstat har visat belägg för att en välutvecklad och sedan länge etablerad marknad för bostadsfastigheter finns inom detta territorium med förlustnivåer som inte överstiger följande gränsvärden:
- a) Förluster från utlåning med säkerhet i form av bostadsfastigheter upp till 80 % av marknadsvärdet eller 80 % av pantlånevärdet om inte annat beslutats enligt artikel 119.2, överstiger inte 0,3 % av utestående lån där säkerhet ställts genom bostadsfastigheter under ett givet år.
 - b) De totala förlusterna från utlåning där säkerhet ställts genom bostadsfastigheter överstiger inte 0,5 % av de utestående lånen där säkerhet ställts genom bostadsfastigheter under ett givet år.
4. Om något av gränsvärdena i punkt 3 inte iakttas ett visst år ska rätten att använda punkt 3 upphöra och villkoret i punkt 2 b ska tillämpas till dess villkoren i punkt 3 åter är uppfyllda ett påföljande år.

Artikel 121

Exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter

1. Om de behöriga myndigheterna inte beslutat annat i enlighet med artikel 119.2 ska exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter behandlas som följer:
- a) Exponeringar eller någon del av en exponering som är fullt ut säkrad genom panträtter i kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter får åsättas riskvikten 50 %.
 - b) Exponeringar som är fullt ut säkrade genom aktier i finska bostadsaktiebolag, som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll, och som avser kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter, får åsättas riskvikten 50 %.
 - c) Exponeringar som avser transaktioner med fastighetsleasing av kontorsfastigheter eller andra kommersiella fastigheter där institutet är uthyraren och

hyresgästen har rätt att köpa får ges riskvikten 50 % förutsatt att institutets exponering är fullt ut säkrad genom ägande av fastigheten.

2. För tillämpning av punkt 1 måste följande villkor vara uppfyllda:
 - a) Egendomens värde ska inte i väsentlig grad påverkas av låntagarens kreditkvalitet. Institutet får utesluta situationer där rent makroekonomiska faktorer påverkar både egendomens värde och låntagarens utförande av sina förpliktelser från bedömningen av väsentligheten av denna påverkan.
 - b) Låntagarens risk ska inte i väsentlig grad påverkas av den underliggande fastighetens eller det underliggande projektets resultat, utan av låntagarens underliggande förmåga att återbetala skulden från andra källor och återbetalningen av krediten beror därför inte i väsentlig grad av betalningsflöden som härrör från den underliggande fastighet som ställts som säkerhet.
 - c) Kraven i artikel 203 och värderingsreglerna i artikel 224.1 är uppfyllda.
 - d) Om inte annat fastställts i artikel 119.2 ska 50 % riskvikt åsättas den del av lånet som inte överstiger 50 % av fastighetens marknadsvärde eller 60 % av pantlånevärdet, om inte annat fastställts i artikel 119.2 i de medlemsstater som har infört strikta kriterier för bedömning av pantlånevärdet genom lagar eller andra föreskrifter.
3. Institutet får göra undantag från punkt 2 b för exponeringar som är fullt ut säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter som är belägna inom en medlemsstats territorium, om den behöriga myndigheten i denna medlemsstat har kunnat visa att en välutvecklad och sedan länge etablerad marknad för kommersiella fastigheter finns inom detta territorium med förlustnivåer som inte överstiger följande gränsvärden:
 - a) Förluster från utlåning där säkerhet ställts genom kommersiella fastigheter upp till 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet (om inte annat beslutats enligt artikel 119.2) överstiger inte 0,3 % av utestående lån där säkerhet ställts genom kommersiella fastigheter under ett givet år.
 - b) De totala förlusterna från utlåning där säkerhet ställts genom kommersiella fastigheter överskrider inte 0,5 % av utestående lån där säkerhet ställts genom kommersiella fastigheter under ett givet år.
4. Om något av gränsvärdena i punkt 3 inte iakttas ett visst år ska rätten att använda punkt 3 upphöra och villkoret i punkt 2 b ska tillämpas till dess villkoren i punkt 3 åter är uppfyllda ett påföljande år.

Artikel 122 *Fallerande exponeringar*

1. En post utan säkerhet, som har fallerat enligt artikel 174, ska åsättas riskvikten
 - a) 150 %, om specifika kreditriskjusteringar understiger 20 % av den del av exponeringen som är utan säkerhet om dessa specifika kreditriskjusteringar inte

tillämpades,

- b) 100 %, om specifika kreditriskjusteringar inte understiger 20 % av den del av exponeringen som är utan säkerhet om dessa specifika kreditriskjusteringar inte tillämpades.
- 2. För fastställande av den säkrade andelen av den förfallna posten ska sådana säkerheter och garantier beaktas som är godkända för kreditriskreducerande ändamål enligt kapitel 4.
- 3. Exponeringar som fullt ut är säkrade genom panträtt i bostadsfastigheter i enlighet med artikel 120 ska åsättas riskvikten 100 % efter avdrag för värdereregleringar om fallissemang enligt artikel 174 har inträffat.
- 4. Exponeringar som fullt ut är säkrade genom panträtt i kommersiella fastigheter i enlighet med artikel 121 ska åsättas riskvikten 100 % om fallissemang enligt artikel 174 har inträffat.

Artikel 123

Poster förknippade med särskilt hög risk

- 1. Instituterna ska åsätta 150 % riskvikt för exponeringar med särskilt hög risk, även exponeringar i form av aktier eller andelar i fondföretag, när så är lämpligt.
- 2. Exponeringar med särskilt hög risk ska omfatta följande investeringar:
 - a) Investeringar i riskkapitalbolag.
 - b) Alternativa investeringsfonder enligt artikel 4.1 1 i direktiv [inserted by OP – direktiv om förvaltare av alternativa investeringsfonder].
 - c) Spekulativ finansiering av fast egendom.
- 3. Vid bedömning av om andra exponeringar än de som tas upp i punkt 2 är förknippade med särskilt höga risker ska instituten ta hänsyn till följande egenskaper:
 - a) Det finns en hög risk för förlust på grund av fallissemang från gäldenärens sida.
 - b) Det är omöjligt att göra en adekvat bedömning av om exponeringen uppfyller villkoret i punkt a.

EBA ska utfärda riktlinjer som specificerar vilka typer av exponeringar som är förknippade med särskilt hög risk och under vilka omständigheter.

Riktlinjerna ska antas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 124

Exponeringar i form av täckta obligationer

- 1. För att vara kvalificerad för förmånsbehandling enligt punkt 3 ska ”täckta obligationer” avse obligationer enligt definitionen i artikel 52.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra

författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)²³, och som är säkrade genom någon av följande tillgångar:

- a) Exponeringar mot eller garanterade av nationella regeringar, centralbanker, offentliga organ, delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter i unionen.
- b) Exponeringar mot eller garanterade av nationella regeringar i tredjeländer, centralbanker utanför EU, multilaterala utvecklingsbanker, internationella organisationer som uppfyller kraven för kreditkvalitetsnivå 1 enligt detta kapitel, samt exponeringar mot eller garanterade av offentliga organ utanför EU, delstatliga eller lokala självstyrelseorgan utanför EU som getts riskvikt som exponeringar mot institut eller nationella regeringar och centralbanker i enlighet med någon av artiklarna 110.1, 110.2, 111.1, 111.2 eller 111.4 och som uppfyller kraven för kreditkvalitetsnivå 1 enligt detta kapitel, samt exponeringar enligt denna punkt som minst uppfyller kraven för kreditkvalitetsnivå 2 i enlighet med detta kapitel, förutsatt att de inte överstiger 20 % av det nominella beloppet för de emitterande institutens utestående täckta obligationer.
- c) Exponeringar mot institut som uppfyller kraven för kreditkvalitetsnivå 1 i detta kapitel. Den totala exponeringen av detta slag får inte överstiga 15 % av det nominella beloppet för det emitterande institutets utestående täckta obligationer. Exponeringar som uppstår på grund av överlåtelse och förvaltning av gäldenärernas betalningar av, eller behållning efter likvidation för, lån med fastighetspant till innehavarna av täckta obligationer omfattas inte av femtonprocentsgränsen. Exponeringar mot institut i EU med en löptid av högst 100 dagar ska inte omfattas av kraven för nivå 1, men dessa institut måste minst uppfylla kraven för kreditkvalitetsnivå 2 i detta kapitel.

De behöriga myndigheterna får, efter samråd med EBA, delvis avstå från att tillämpa led c och tillåta kreditkvalitetsnivå 2 för upp till 10 % av den totala exponeringen för det nominella beloppet av det emitterande institutets utestående täckta obligationer, under förutsättning att man kan påvisa betydande eventuella koncentrationsproblem i de berörda medlemsstaterna på grund av att kravet för kreditkvalitetsnivå 1 i led c tillämpas.

- d) Lån mot säkerhet i bostadsfastighet eller aktier i finska bostadsaktiebolag enligt artikel 120.1 b upp till det lägsta nominella beloppet av panträtterna kombinerade med panträtter med bättre rätt och 80 % av värdet av de intecknade fastigheterna, eller i bättre rangordnade andelar utfärdade av franska Fonds Communs de Créances eller av likvärdiga organ för värdepapperisering som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat om värdepapperisering av exponeringar i bostadsfastigheter. Om sådana bättre rangordnade andelar används som säkerhet ska den särskilda offentliga tillsyn för att skydda obligationsinnehavare, som fastställs i artikel 52.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG, garantera att de underliggande tillgångarna för sådana andelar, ständigt under den tid som de ingår i de tillgångar som fungerar som säkerhetsmassa, till åtminstone 90 % består av panträtt i bostadsfastigheter tillsammans med eventuella panträtter med bättre rätt upp till det lägsta nominella belopp som förfaller enligt andelarna, det nominella beloppet av panträtterna och 80 %

²³ EUT L 2, 17.11.2009, s. 2.

av värdet av de intecknade fastigheterna, att andelarna uppfyller kraven för kreditkvalitetssteg 1 enligt denna bilaga och att sådana andelar inte överskrider 10 % av det nominella beloppet av de utestående värdepappren.

Exponeringar som uppstår på grund av överföring och förvaltning av gäldenärernas betalningar av, eller behållning efter likvidation för, lån mot säkerhet i bättre rangordnade andelar av intecknade fastigheter eller räntebärande värdepapper ska inte tas med i beräkningen av nittioprocentströskeln.

- e) Lån mot säkerhet i bostadsfastighet eller aktier i finska bostadsaktiebolag enligt artikel 121.1 b upp till det lägsta nominella beloppet av panträtterna kombinerade med eventuella tidigare panträtter med bättre rätt och 60 % av värdet av de intecknade fastigheterna, eller i bättre rangordnade andelar utfärdade av franska Fonds Communs de Créances eller av likvärdiga organ för värdepapperisering som omfattas av lagstiftningen i en medlemsstat om värdepapperisering av exponeringar i bostadsfastigheter. Om sådana bättre rangordnade andelar används som säkerhet ska den särskilda offentliga tillsyn för att skydda obligationsinnehavare, som fastställs i artikel 52.4 i direktiv 2009/65/EG, garantera att de underliggande tillgångarna för sådana andelar, ständigt under den tid som de ingår i de tillgångar som fungerar som säkerhetsmassa, till åtminstone 90 % består av panträtt i kommersiella fastigheter tillsammans med eventuella panträtter med bättre rätt upp till det lägsta nominella belopp som förfaller enligt andelarna, det nominella beloppet av panträtterna och 60 % av värdet av de intecknade fastigheterna, att andelarna uppfyller kraven för kreditkvalitetsnivå 1 enligt detta kapitel och att sådana andelar inte överskrider 10 % av det nominella beloppet av de utestående värdepappren. Lån mot säkerhet i kommersiella fastigheter är godtagbara om belåningsgraden på 60 % överskrider upp till maximalt 70 %, om värdet av de totala tillgångar som ställts som säkerhet för de täckta obligationerna överstiger det nominella utestående beloppet på den täckta obligationen med minst 10 % och obligationsinnehavarnas fordran uppfyller de krav på rättslig förutsebarhet som anges i kapitel 4. Obligationsinnehavarnas fordran måste prioriteras före alla andra fordringar på den ställda säkerheten. Exponeringar som uppstår på grund av överföring och förvaltning av gäldenärernas betalningar av, eller behållning efter likvidation för lån mot säkerhet i bättre rangordnade andelar av intecknade fastigheter eller räntebärande värdepapper ska inte tas med i beräkningen av nittioprocentströskeln.

- f) Lån mot säkerhet i fartyg om panträtterna tillsammans med eventuella panträtter med bättre rätt uppgår till högst 60 % av värdet av det intecknade fartyget.

Situationerna i led a–f innefattar även säkerheter som av lagstiftningen begränsas till att uteslutande skydda obligationsinnehavare mot förluster.

2. När det gäller fast egendom som ställs som säkerhet för täckta obligationer ska instituten uppfylla kraven i artikel 123 och värderingsreglerna i artikel 224.1.
3. Täckta obligationer för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 6a som motsvarar kreditvärderingen från godtagbart ratinginstitut i enlighet med artikel 131.

Tabell 6a						
Kreditkvalitetsnivå	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

4. Täckta obligationer för vilka det inte finns någon kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut ska åsättas riskvikt på grundval av den riskvikt som åsatts icke efterställda osäkrade fordringar på det institut som utfärdar dem. Följande samband mellan riskvikterna ska gälla:
- a) Om exponeringen mot institutet åsatts riskvikten 20 % ska den täckta obligationen åsättas riskvikten 10 %.
 - b) Om exponeringen mot institutet åsatts riskvikten 50 % ska den täckta obligationen åsättas riskvikten 20 %.
 - c) Om exponeringen mot institutet åsatts riskvikten 100 % ska den täckta obligationen åsättas riskvikten 50 %.
 - d) Om exponeringen mot institutet åsatts riskvikten 150 % ska den täckta obligationen åsättas riskvikten 100 %.
5. Täckta obligationer som emitterats före den 31 december 2007 omfattas inte av kraven i punkterna 1 och 2. Den förmånsbehandling som anges i punkt 3 kan tillämpas på dessa tills de löper ut.

Artikel 125

Poster som utgör positioner i värdepapperisering

Riskvägda exponeringsbelopp för positioner i värdepapperisering ska fastställas enligt kapitel 5.

Artikel 126

Exponeringar mot institut och företag med kortfristig kreditvärdering

Exponeringar mot institut och mot företag för vilka det finns en kortfristig kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 7, som motsvarar kreditvärderingen från godtagbart ratinginstitut i enlighet med artikel 131.

Tabell 7						
Kreditkvalitetsnivå	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

Artikel 127

Exponeringar i form av andelar i företag för kollektiva investeringar (fondföretag)

1. Exponeringar i form av enheter eller aktier i företag för kollektiva

investeringar (fondföretag) ska åsättas riskvikten 100 % om inte institutet använder kreditvärderingsmetoden i punkt 2, eller gör en genomgång enligt punkt 4, eller använder metoden för genomsnittlig riskvikt i punkt 5 om villkoren i punkt 3 är uppfyllda.

2. Exponeringar i form av andelar i fondföretag för vilka det finns en kreditvärdering från ett utsett ratinginstitut ska åsättas en riskvikt i enlighet med tabell 8 som motsvarar kreditvärderingen från godtagbart ratinginstitut i enlighet med artikel 131.

Tabell 8						
Kreditkvalitetsnivå	1	2	3	4	5	6
Riskvikt	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Institut får fastställa riskvikten för ett fondföretag om följande kriterier är uppfyllda:
- a) Fondföretaget förvaltas av ett företag som står under tillsyn i en medlemsstat eller, om det avser ett fondföretag i tredjeland, om följande villkor är uppfyllda:
 - i) Fondföretaget förvaltas av ett företag som omfattas av tillsyn som anses motsvara de krav som anges i unionslagstiftningen.
 - ii) Samarbetet mellan de behöriga myndigheterna är tillräckligt säkerställt.
 - b) Fondföretagets prospekt eller motsvarande dokument innefattar
 - i) de tillgångskategorier som fondföretaget har tillstånd att investera i
 - ii) om investeringsbegränsningar tillämpas, gränsvärdena i fråga och metoder för att beräkna dem.
 - c) Fondföretagets verksamhet ska rapporteras till behöriga myndigheter minst en gång per år för att möjliggöra bedömning av tillgångar och skulder, resultat och verksamhet under rapporteringsperioden.

Vid tillämpning av led a får kommissionen anta, genom genomförandeakter och efter det granskningsförfarande som avses i artikel 447.2, ett beslut om huruvida ett tredjeland tillämpar tillsyns- och regleringssystem som minst motsvarar de system som tillämpas i EU. Utan ett sådant beslut får instituten, till den 1 januari 2014, fortsätta att tillämpa den metod för tredjeland som anges i denna punkt om de relevanta behöriga myndigheterna före den 1 januari 2013 har bedömt att detta tredjeland är lämpligt för denna metod.

4. Om institutet känner till fondföretagets underliggande exponeringar kan det gå igenom dessa underliggande exponeringar för att beräkna en genomsnittlig riskvikt för exponeringarna i form av andelar i fondföretaget med hjälp av de metoder som anges i detta kapitel. Om en underliggande exponering för fondföretaget i sig själv är en exponering i form av andelar i ett annat fondföretag som uppfyller kriterierna i punkt 3, får institutet göra en genomgång av det andra fondföretagets underliggande exponeringar.
5. Om institutet inte känner till fondföretagets underliggande exponeringar, får det beräkna en genomsnittlig riskvikt för dess exponeringar i form av en andel eller

aktie i fondföretaget i enlighet med de metoder som beskrivs i detta kapitel, under antagandet att fondföretaget först investerar i exponeringsklasserna med de högsta kapitalkraven till dess att den maximala gräns som företagets regler medger för denna kategori är uppnådd, och att det därefter fortsätter att i fallande ordning investera i de efterföljande exponeringsklasserna tills den maximala totala investeringsgränsen är nådd.

Instituten får förlita sig på följande tredje parter vid beräkning och rapportering av riskvikt för fondföretaget, i enlighet med metoderna i punkterna 4 och 5:

- a) Fondföretagets inlåningsinstitut eller fondföretagets finansiella inlåningsinstitut förutsatt att fondföretaget enbart investerar i värdepapper och deponerar alla säkerheter i detta inlåningsinstitut eller finansiella institut.
- b) Fondföretagets förvaltningsbolag, om fondföretaget inte omfattas av led a och förutsatt att fondföretagets förvaltningsbolag uppfyller kriterierna i punkt 3 a.

En extern revisor ska bekräfta att den beräkning som anges i första stycket är korrekt.

Artikel 128 *Aktieexponeringar*

1. Följande exponeringar ska klassificeras som aktieexponeringar:
 - a) Icke-räntebärande exponeringar som medför en efterställd residualfordran på emittentens tillgångar eller intäkter.
 - b) Räntebärande exponeringar och andra värdepapper, partnerskap, derivat eller andra instrument som till sin ekonomiska substans är jämförbara med de exponeringar som avses i led a.
2. Aktieexponeringar ska åsättas riskvikten 100 % om de inte måste dras av i enlighet med del två, åsättas riskvikten 250 % i enlighet med artikel 45.2, riskvikten 1 250 % i enlighet med artikel 84.3 eller behandlas som högriskposter i enlighet med artikel 123.
3. Investeringar i aktier eller lagstadgade kapitalinstrument utgivna av institut ska klassificeras som aktiefordringar, om de inte drags av från kapitalbasen eller åsatts riskvikten 250 % i enlighet med artikel 33.1 c eller behandlas som högriskposter i enlighet med artikel 123.

Artikel 129 *Övriga poster*

1. Materiella anläggningstillgångar i den mening som avses i artikel 4.10 i direktiv 86/635/EEG ska åsättas riskvikten 100 %.
2. Förutbetalda kostnader och upplupna intäkter för vilka ett institut inte kan fastställa någon motpart enligt direktiv 86/635/EEG ska åsättas riskvikten 100 %.
3. Kontanta poster som håller på att uppbäras ska åsättas riskvikten 20 %. Kassabehållning och likvärdiga poster ska åsättas 0 % riskvikt.

4. Omyntat guld som förvaras i egna valv eller på tilldelad plats ska åsättas riskvikten 0 % i den utsträckning som institutet har förpliktelser i motsvarande form.
5. I fråga om avtal om försäljning och återköp och om rena terminsköp ska den riskvikt åsättas som hänför sig till tillgångarna i fråga och inte de som gäller för motparten.
6. Om ett institut ger kreditriskskydd för ett antal exponeringar på villkor att det n:te fallissemanget bland exponeringarna ska utlösa betalning och att denna kredithändelse ska avsluta kontraktet ska den riskvikt åsättas som föreskrivs i kapitel 5, förutsatt att produkten har en extern kreditvärdering från ett godtagbart ratinginstitut. Om produkten inte har någon kreditvärdering från ett godtagbart ratinginstitut ska riskvikten för exponeringarna i korgen summeras, exklusive n-1-exponeringar, upp till maximalt 1 250 % och multipliceras med det nominella skyddsbeloppet som ges genom kreditderivatet för att bestämma det riskvägda tillgångsbeloppet. De n-1-exponeringar som ska undantas från summeringen ska fastställas på basis av att de ska innefatta de exponeringar som ger upphov till ett lägre riskvägt exponeringsbelopp än det som gäller för någon av de exponeringar som räknats in i summeringen.
7. Vid hyresavtal ska exponeringsvärdet motsvara nuvärdet av minimihyresbetalningarna. Med minimihyresbetalningar avses de betalningar under hyrestiden som hyrestagaren förpliktas, eller kan förpliktas, att göra samt alla förmånliga köpoptioner som man skäligen kan anta kommer att utnyttjas. Annan part än hyrestagaren kan avkrävas betalning av restvärdet av uthyrda fastigheter och om den betalningsförpliktelsen uppfyller villkoren i artikel 197 när det gäller skyddstillhandahållarnas lämplighet och även kraven för godkännande av andra slags garantier enligt artiklarna 208–210, kan den betalningsförpliktelsen tas i beaktande som obetalt kreditriskskydd enligt kapitel 4. Dessa exponeringar ska hänföras till relevant exponeringsklass i enlighet med artikel 107. Om exponeringen är ett restvärde av uthyrda tillgångar ska de riskvägda exponeringsbeloppen beräknas enligt följande: $1/t \times 100 \% \times$ exponeringsvärdet, där t är det största av 1 och närmast antal hela år som återstår av hyrestiden.

GODKÄNNANDE OCH INDELNING AV KREDITRISKVÄRDERING

UNDERAVSNITT 1

GODKÄNNANDE AV EXTERNA RATINGINSTITUT

Artikel 130

Externa ratinginstitut

1. En extern kreditvärdering får endast användas för att fastställa riskvikten för en exponering enligt detta kapitel om den har utförts av ett godtagbart externt ratinginstitut eller stöds av ett godtagbart externt ratinginstitut i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009.
2. Godtagbara externa ratinginstitut är alla kreditvärderingsföretag som har registrerats eller certifierats i enlighet med förordning (EG) nr 1060/2009 samt centralbanker som utfärdar kreditbetyg som inte omfattas av förordning (EU) nr 1060/2009.

3. EBA ska offentliggöra en förteckning över godtagbara externa ratinginstitut.

UNDERAVSNITT 2

INDELNING AV EXTERNA RATINGINSTITUTS KREDITVÄRDERINGAR

Artikel 131

Indelning av externa ratinginstituts kreditvärderingar

1. EBA ska utarbeta förslag till standarder för genomförande som för alla godtagbara externa ratinginstitut specificerar vilken av kreditkvalitetsnivåerna i avsnitt 2 som kreditvärderingarna från ett godtagbart externt ratinginstitut tillhör (indelning, eller ”mappning”). Dessa bestämmelser ska vara objektiva och konsekventa.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014 och ska även när så krävs överlämna omarbetade förslag till tekniska standarder.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

2. Vid indelningen av kreditvärderingarna ska EBA uppfylla följande krav:
 - a) För att skilja mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje kreditvärdering ska EBA beakta kvantitativa faktorer såsom den långfristiga andelen fallissemang när det gäller alla poster som getts samma kreditvärdering. När det gäller nyligen etablerade externa ratinginstitut och sådana som endast hunnit registrera ett fåtal uppgifter om fallissemang ska EBA begära att det ratinginstitutet uppskattar den långfristiga andelen fallissemang för alla poster som fått samma kreditvärdering.
 - b) För att skilja mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje kreditvärdering ska EBA beakta kvalitativa faktorer såsom den emittentgrupp som det externa ratinginstitutet täcker, den kreditbetygsskala som ratinginstitutet tillämpar, varje kreditvärderings innebörd och ratinginstitutets definition av fallissemang.
 - c) EBA ska jämföra andelen fallissemang för varje kreditvärdering från ett enskilt externt ratinginstitut och ställa den i förhållande till ett referensvärde som bygger på den andel fallissemang som andra ratinginstitut registrerat för en emittentpopulation som anses ligga på en likvärdig kreditrisknivå.
 - d) Om andelen fallissemang när det gäller ett enskilt ratinginstituts kreditvärdering är avsevärt och systematiskt högre än referensvärdet ska EBA placera ratinginstitutets kreditbetyg på ett steg i kreditkvalitetsskalan som innebär högre risk.
 - e) När EBA har höjt riskvikten för en viss kreditvärdering från ett enskilt externt ratinginstitut och andelen fallissemang när det gäller det aktuella kreditbetyget från detta ratinginstitut inte längre är väsentligt och systematiskt högre än referensvärdet, ska EBA besluta att åter placera ratinginstitutets kreditbetyg på det ursprungliga steget i kreditkvalitetsskalan.

3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande som specificerar de kvantitativa faktorerna i punkt 2 a, de kvalitativa faktorerna i punkt 2 b och referensvärdet i punkt 2 c.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

ANVÄNDNING AV KREDITVÄRDERINGAR FRÅN EXPORTKREDITORGAN

Artikel 132

Användning av kreditvärderingar från exportkreditorgan

1. Vid tillämpning av artikel 109 får institut använda kreditvärderingar som utförts av ett exportkreditorgan om något av följande villkor är uppfyllt:
- a) Värderingen uttrycker en konsensusklassificering från exportkreditorgan som godkänt OECD:s överenskommelse om riktlinjer för statsstödda exportkrediter.
 - b) Exportkreditorganet offentliggör sina kreditvärderingar, använder OECD:s överenskomna metod och kreditvärderingen är bunden till en av de åtta minimipremierna för exportförsäkring som fastställts i OECD:s metod.
2. Exponeringar för vilka en kreditvärdering från ett exportkreditorgans har godkänts för användning vid riskviktning ska åsättas en riskvikt enligt tabell 9.

Tabell 9								
Minimi-premie för exportförsäkring	0	1	2	3	4	5	6	7
Riskvikt	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

3. EBA ska utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning 1093/2010 senast den 1 januari 2014 om vilka exportkreditorgan som får användas av instituten i enlighet med punkt 1.

AVSNITT 4

ANVÄNDNING AV KREDITVÄRDERINGAR FRÅN EXTERNT RATINGINSTITUT FÖR FASTSTÄLLANDE AV RISKVIKTER

Artikel 133

Allmänna krav

Ett institut får utse ett eller flera godtagbara externa ratinginstitut för att fastställa den riskvikt som ska åsättas tillgångsposter och poster utanför balansräkningen. Kreditvärderingar får inte användas selektivt. Vid användning av kreditvärderingar ska instituten uppfylla följande krav:

- a) Ett institut som beslutar att använda kreditvärderingar från ett godtagbart externt ratinginstitut för en viss kategori av poster ska konsekvent använda dessa kreditvärderingar för alla exponeringar som tillhör denna kategori.
- b) Ett institut som beslutar att använda kreditvärderingar från ett godtagbart externt ratinginstitut ska använda dem fortlöpande och konsekvent.
- c) Ett institut ska endast använda kreditvärderingar från externa ratinginstitut där alla belopp som utgör skuld till institutet beaktas, dvs. både kapital- och räntebelopp.
- d) Om det bara finns en kreditvärdering tillgänglig från ett utsett externt ratinginstitut för en post ska den kreditvärderingen användas för att fastställa riskvikten för den posten.
- e) Om det finns två kreditvärderingar tillgängliga från utsedda externa ratinginstitut och de ger två olika riskvikter för en post ska den högre riskvikten tillämpas.
- f) Om det finns fler än två kreditvärderingar tillgängliga från utsedda externa ratinginstitut för en post ska de två värderingar som ger lägst riskvikt beaktas. Om de två lägsta riskvikterna skiljer sig åt ska den högre av dessa tillämpas. Om de två lägsta riskvikterna är desamma ska den riskvikten tillämpas.

Artikel 134

Kreditvärderingar av emittenter och emissioner

1. Om det finns en kreditvärdering för ett specifikt emissionsprogram eller en särskild facilitet som posten som utgör exponeringen tillhör, ska denna kreditvärdering användas för att fastställa den riskvikt som ska åsättas denna post.
2. Om det inte finns någon direkt tillämplig kreditvärdering för en viss post, men däremot en kreditvärdering för ett specifikt emissionsprogram eller en specifik facilitet som posten som utgör exponeringen inte tillhör, eller om det finns en allmän kreditvärdering för emittenten, ska den kreditvärderingen användas i endera av följande fall:
 - a) Kreditvärderingen medför en högre riskvikt än som annars hade varit fallet och den berörda exponeringen i alla avseenden likställs med eller är efterställd detta specifika emissionsprogram eller denna specifika facilitet eller till icke-efterställda exponeringar av emittenten, i tillämpliga fall.
 - b) Kreditvärderingen medför en lägre riskvikt och den berörda exponeringen i alla avseenden likställs med eller är icke-efterställda detta specifika emissionsprogram eller facilitet eller till icke-efterställda exponeringar av emittenten, i tillämpliga fall.

I alla övriga fall ska exponeringen betraktas som ej kreditvärderad.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte hindra tillämpningen av artikel 124.
4. Kreditvärderingar för emittenter inom en företagsgrupp får inte användas som kreditvärdering för en annan emittent inom samma företagsgrupp.

Artikel 135

Långfristiga och kortfristiga kreditvärderingar

1. Kortfristiga kreditvärderingar får endast användas för kortfristiga tillgångar och poster utanför balansräkningen som utgör exponeringar mot institut och företag.
2. En kortfristig kreditvärdering ska bara tillämpas på den post som den avser och ska inte användas för att härleda riskvikt för andra poster, utom i följande fall:
 - a) Om en facilitet med kortfristig kreditvärdering åsätts riskvikten 150 % ska alla exponeringar utan kreditvärdering och utan säkerhet mot den gäldenären, oberoende av om de är kortfristiga eller långfristiga, också åsättas 150 % riskvikt.
 - b) Om en kortfristig kreditvärderad facilitet åsätts 50 % riskvikt ska ingen kortfristig exponering utan kreditvärdering åsättas en riskvikt som är lägre än 100 %.

Artikel 136

Poster i nationell och utländsk valuta

En kreditvärdering som avser en post som är tecknad i gäldenärens nationella valuta får inte användas för att härleda riskvikt för en annan exponering mot samma gäldenär som är tecknad i utländsk valuta.

Om en exponering uppstår genom ett kreditinstituts deltagande i ett lån som har givits av en multilateral utvecklingsbank vars status som prioriterad borgenär är erkänd på marknaden får kreditvärderingen av posten i gäldenärens nationella valuta användas för att fastställa riskvikt.

Kapitel 3

Internmetoden

AVSNITT 1

TILLSTÅND FRÅN BEHÖRIGA MYNDIGHETER ATT ANVÄNDA INTERNMETODEN

Artikel 137

IRB 0

Definitioner

1. I detta kapitel gäller följande definitioner:
 - (1) *riskklassificeringssystem*: alla metoder, tekniker, kontroller samt datainsamlings- och it-system som ligger till grund för värdering av kreditrisk, tilldelning av riskklasser och

kvantifiering av fallissemangs- och förlustskattningar för en viss typ av exponering.

- (2) *typ av exponering*: en grupp av exponeringar som förvaltas på likartat sätt och som innehåller en viss typ av exponeringar och begränsas till en enda enhet eller en enda undergrupp av enheter inom en grupp förutsatt att samma typ av exponeringar förvaltas på annat sätt i andra enheter av gruppen.
- (3) *affärsenhet*: alla olika organisatoriska eller juridiska enheter, affärsområden eller geografiska områden.
- (4) *reglerad finansiell enhet*: endera av följande:
 - a) Följande enheter, inklusive enheter i tredjeland som bedriver liknande verksamheter, som omfattas av tillsyn enligt EU:s lagstiftning eller lagstiftning i tredjeland som tillämpar tillsyns- och regleringskrav som minst motsvarar de som tillämpas i unionen:
 - i) Kreditinstitut.
 - ii) Värdepappersföretag.
 - iii) Försäkringsföretag.
 - iv) Finansiellt holdingföretag.
 - v) Holdingföretag med blandad verksamhet.
 - b) Varje annan enhet som uppfyller samtliga följande villkor:
 - i) Enheten bedriver en eller flera av de verksamheter som är upptagna i bilaga I till direktiv [inserted by OP] eller i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.
 - ii) Enheten är ett dotterföretag till en reglerad finansiell enhet.
 - iii) Enheten omfattas av gruppbaserad tillsyn.
 - c) Varje annan enhet som avses i punkt a i–v eller punkt b som inte omfattas av tillsyns- och regleringskrav som minst motsvarar de krav som tillämpas i unionen men som ingår i en grupp som omfattas av denna ordning på gruppnivå.
- (5) *stor reglerad finansiell enhet*: varje reglerad finansiell enhet vars totala tillgångar, på det enskilda företagets nivå eller på gruppnivå, är större eller lika med tröskelvärdet på 70 miljarder euro, där den senaste reviderade årsrapporten från moderföretaget och dess dotterföretag ska användas för att bestämma storleken på tillgångarna.
- (6) *oreglerad finansiell enhet*: varje annan enhet som inte är en reglerad enhet men som utför en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I till direktiv [inserted by OP] eller i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.
- (7) *gäldenärsklass*: riskkategori i skalan för riskklassning av gäldenärer, till vilken gäldenärer hänförs på grundval av specificerade och klara ratingkriterier och från vilken

PD-skattningar härleds.

- (8) *produktriskklass*: riskkategori i ett riskklassificeringssystem för produktrisker till vilken exponeringar hänförs på grundval av specificerade och klara ratingkriterier och från vilken egna skattningar av LGD-värden härleds.
 - (9) *serviceföretag*: en enhet som dagligen förvaltar en grupp av förvärvade fordringar eller de underliggande kreditexponeringarna.
2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar de villkor enligt vilka behöriga myndigheter ska bedöma likvärdigheten hos tillsyns- och regleringskrav i tredjeländers lagstiftning.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 138

Tillstånd att använda internmetoden

- 1. Om de villkor som anges i detta kapitel är uppfyllda ska den behöriga myndigheten tillåta institut att beräkna sina riskvägda exponeringsbelopp genom att använda den metod som bygger på intern riskklassificering (nedan kallad internmetoden).
- 2. Tillåtelse att använda internmetoden, inklusive egna skattningar av LGD och konverteringsfaktorer, ska krävas för alla riskklassificeringssystem och interna modeller för värdepappersexponeringar och metoder för skattningar av LGD och konverteringsfaktorer som används.
- 3. Institutet måste erhålla tillstånd av behörig myndighet för att
 - a) förändra tillämpningsområdet för ett riskklassificeringssystem eller en intern modell för aktieexponeringar som institutet har fått tillstånd att använda,
 - b) väsentligen förändra ett riskklassificeringssystem eller interna modeller för aktieexponeringar som institutet har fått tillstånd att använda.

Tillämpningsområdet för ett riskklassificeringssystem ska omfatta varje relevant typ av exponering som detta riskklassificeringssystem har utvecklats för.

- 4. Institutet ska meddela behöriga myndigheter om alla förändringar av riskklassificeringssystemen och interna modeller för aktieexponeringar.
- 5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar villkoren för hur institutet ska bedöma väsentligheten hos de förändringar i riskklassificeringssystemen eller de interna modeller för värdepappersexponeringar enligt internmetoden som avses i punkt 1, som ska kräva ytterligare tillstånd eller kräva anmälan.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 139

Behöriga myndigheters bedömning av ansökan om användande av internmetoden

1. Den behöriga myndigheten ska i enlighet med artikel 138 bevilja tillstånd för ett institut att använda internmetoden och egna skattningar av LGD och konverteringsfaktorer endast om den behöriga myndigheten är övertygad om att kraven i detta kapitel är uppfyllda, i synnerhet kraven i avsnitt 6, och att institutets system för hantering och klassificering av kreditriskexponeringar är sund och genomförd med integritet, och särskilt att institutet på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt visat att följande normer är uppfyllda:
 - a) Institutets riskklassificeringssystem ger förutsättningar för en tillfredsställande bedömning av gäldenärer och transaktioner, lämplig riskdifferentiering samt noggranna och konsekventa kvantitativa riskskattningar.
 - b) De interna riskklassificeringar och skattningar av sannolikheten för fallissemang och förluster som används vid beräkning av kravet på kapitalbas och därmed sammanhängande system och förfaranden spelar en central roll vid institutets riskhantering och beslutsfattande samt vid godkännande av krediter, intern kapitalallokering och företagsstyrning.
 - c) Institutet har en enhet för kontroll av kreditrisker som ansvarar för dess riskklassificeringssystem och som har en tillfredsställande grad av oberoende och frihet från otillbörlig påverkan.
 - d) Institutet samlar in och lagrar alla relevanta uppgifter som ger effektivt stöd för dess förfaranden för mätning och hantering av kreditrisker.
 - e) Institutet dokumenterar sina system för riskklassificering och motiven för deras utformning samt utvärderar dessa system.
 - f) Institutet har utvärderat sina system för riskklassificering under en lämplig tidsperiod innan tillstånd ges att använda riskklassificeringssystemet eller interna modeller för värdepappersexponeringar. Institutet har under denna tid utvärderat om dessa system för riskklassificering och interna modeller för värdepappersexponeringar lämpar sig för tillämpningsområdena och gjort nödvändiga förändringar av dessa system för riskklassificering och interna modeller för värdepappersexponering som följer av utvärderingen.
 - g) Institutet har med hjälp av internmetoden beräknat kravet på kapitalbas utifrån sina skattningar av riskparametrar och kan överlämna den rapport som krävs i artikel 95.

Kravet att använda internmetoden, inklusive egna skattningar av LGD och konverteringsfaktorer, gäller även när ett institut har infört ett riskklassificeringssystem, eller

en modell i ett riskklassificeringssystem, som de köpt från tredje part.

2. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som specificerar vilka förfaranden de behöriga myndigheterna ska använda för att bedöma om instituten uppfyller kraven för att använda internmetoden.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 140

Tidigare erfarenheter av användning av internmetoden

1. Ett institut som ansöker om att få använda internmetoden ska, för exponeringsklasserna i fråga, ha använt riskklassificeringssystem som i stort uppfyller kraven i avsnitt 6 för sin interna riskmätning och riskhantering under minst tre år innan det kan förklaras kvalificerat att tillämpa internmetoden.
2. Ett institut som ansöker om att få använda egna skattningar av LGD och konverteringsfaktorer ska på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt styrka att det har genomfört och tillämpat egna skattningar av LGD och konverteringsfaktorer på ett sätt som i stort överensstämmer med de krav för användning av egna skattningar av dessa parametrar som anges i avsnitt 6 under minst tre år, innan det kan förklaras kvalificerat att använda egna skattningar av LGD och konverteringsfaktorer.
3. Om institutet utökar användningen av internmetoden efter det första tillståndet ska det finnas tillräcklig erfarenhet i institutet för att kraven i punkterna 4 och 5 avseende de tillkommande exponeringarna ska uppfyllas. Om riskklassificeringssystemet utökas till exponeringar som på ett betydande sätt skiljer sig från dem som redan omfattas, så att de befintliga erfarenheterna inte rimligen kan antas vara tillräckliga för att uppfylla kraven i dessa bestämmelser för de tillkommande exponeringarna, ska punkterna 4 och 5 tillämpas separat för de tillkommande exponeringarna.

Artikel 141

Åtgärder som ska vidtas då kraven i detta kapitel inte längre är uppfyllda

Om ett institut inte längre uppfyller kraven i detta kapitel ska det underrätta den behöriga myndigheten och göra endera av följande:

- a) Redovisa en plan för den behöriga myndigheten för hur det inom skälig tid åter ska kunna uppfylla kraven.
- b) Tillfredsställande kunna visa för den behöriga myndigheten att den bristande efterlevnaden är oväsentlig.

Artikel 142

Metod för att hänföra exponeringar till exponeringsklasser

1. De metoder som kreditinstitutet använder vid fördelningen av exponeringar på de olika exponeringsklasserna ska vara lämpliga för ändamålet och tillämpas konsekvent.
2. Varje exponering ska hänföras till någon av följande exponeringsklasser:
 - a) Fordringar eller villkorade fordringar på nationella regeringar och centralbanker.
 - b) Fordringar eller villkorade fordringar på institut.
 - c) Fordringar eller villkorade fordringar på företag.
 - d) Fordringar eller villkorade fordringar på hushåll.
 - e) Aktieexponeringar.
 - f) Positioner i värdepapperisering.
 - g) Övriga motpartslösa tillgångar.
3. Följande exponeringar ska hänföras till den exponeringsklass som anges i punkt 2 a:
 - a) Exponeringar mot delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter eller offentliga organ som ska behandlas som exponeringar mot nationella regeringar enligt artikel 110.
 - b) Exponeringar mot sådana multilaterala utvecklingsbanker och internationella organisationer som avses i artikel 112 och som får 0 % riskvikt enligt artikel 113.
4. Följande exponeringar ska hänföras till den exponeringsklass som anges i punkt 2 b:
 - a) Exponeringar mot delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter som inte ska behandlas som exponeringar mot nationella regeringar enligt artikel 110.
 - b) Exponeringar mot offentliga organ som ska behandlas som exponeringar mot institut enligt artikel 110.
 - c) Exponeringar mot multilaterala utvecklingsbanker som inte får 0 % riskvikt enligt artikel 112.
5. För att kunna hänföras till klassen för hushållsexponeringar enligt punkt 2 d måste exponeringarna uppfylla följande kriterier:
 - a) De ska vara en av följande:
 - i) En eller flera fysiska personer.
 - ii) Exponeringen ska gälla små eller medelstora företag – i det senare fallet under förutsättning att det totala beloppet för skulden till kreditinstitutet samt moderföretag och syskonföretag, inklusive eventuellt förfallna exponeringar, för den kund eller den grupp av kunder med inbördes anknytning som är

gäldenär men exklusive fordringar eller villkorade fordringar mot säkerhet i bostadsfastighet, enligt kreditinstitutets kännedom, inte överstiger 1 miljon euro, vilket kreditinstitutet ska ha vidtagit rimliga åtgärder för att förvissa sig om.

- b) Kreditinstitutet ska i sin riskhantering behandla dem på ett konsekvent och likartat sätt.
- c) De ska inte förvaltas individuellt på ett sätt som är likadant som behandlingen av klassen för företagsexponeringar.
- d) De ska i samtliga fall ingå i en betydande grupp av exponeringar som förvaltas på likartat sätt.

Förutom de exponeringar som anges i första stycket ska nuvärdet av minimihyresbetalningar från hushåll ingå i klassen för hushållsexponeringar.

- 6. Följande exponeringar ska hänföras till den exponeringsklass som anges i punkt 2 e:
 - a) Icke-räntebärande exponeringar som medför en efterställd residualfordran på emittentens tillgångar eller intäkter.
 - b) Räntebärande exponeringar och andra säkerheter, partnerskap, derivat eller andra instrument som till sin ekonomiska substans är likartade med de exponeringar som avses i punkt a.
- 7. Varje fordran som inte hänförs till någon av de exponeringsklasser som anges i punkterna 2 a-b och d-f ska hänföras till den exponeringsklass som anges i punkt 2 c.
- 8. Inom klassen för företagsexponeringar i punkt 2 c ska kreditinstituten separat som specialutlåning särskilja exponeringar med följande egenskaper:
 - a) Exponeringen är mot en juridisk person som bildats särskilt för att finansiera eller förvalta materiella tillgångar.
 - b) Avtalsbestämmelserna ger utlånaren en väsentlig grad av kontroll över tillgångarna och den inkomst dessa ger upphov till.
 - c) Den huvudsakliga finansieringskällan för återbetalningen av lånet är den inkomst som de finansierade tillgångarna ger upphov till och inte den generella betalningskapaciteten i ett kommersiellt företag med mer omfattande verksamhet.
- 9. Restvärdet av leasade tillgångar ska hänföras till den exponeringsklass som anges i punkt 2 g om restvärdet inte redan ingår i den hyresexponering som fastställs i artikel 162.4.

Artikel 143

Villkor för tillämpning av internmetoden per exponeringsklass och inom olika affärsenheter

- 1. Institut samt eventuella moderföretag och syskonföretag ska tillämpa internmetoden på alla exponeringar, om de inte har fått godkännande från sina behöriga myndigheter att permanent använda schablonmetoden i enlighet med artikel 145.

Förutsatt att de behöriga myndigheterna godkänner detta, får genomförandet ske stegvis per exponeringsklass enligt artikel 142 inom samma affärsenhet, inom olika affärsenheter i samma företagsgrupp eller för användning av egna skattningar av LGD-värden eller konverteringsfaktorer för beräkning av riskvikter för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker.

När det gäller den klass för hushållsexponeringar som avses i artikel 142.5 får genomförandet ske stegvis per undergrupp av exponeringar som motsvarar de olika korrelationerna i artikel 149.

2. De behöriga myndigheterna ska fastställa den tidsperiod under vilken varje moderföretag och syskonföretag ska tillämpa internmetoden på alla exponeringar. Tidsperioden ska vara den som de behöriga myndigheterna anser vara lämplig med tanke på arten och omfattningen av instituten, eventuella moderföretag och syskonföretag samt antalet riskklassificeringssystem som ska tillämpas och deras art.
3. Institutet ska tillämpa internmetoden enligt de villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna. Dessa villkor ska utformas så att de säkerställer att den flexibilitet som erbjuds genom punkt 1 inte utnyttjas selektivt i syfte att uppnå minskningar av kapitalkraven för de exponeringsklasser eller affärsenheter som ännu inte omfattas av internmetoden eller vid användningen av egna skattningar av LGD och konverteringsfaktorer.
4. Institut som har börjat tillämpa internmetoden först efter den 1 januari 2013 får fortsätta att beräkna kapitalkraven enligt schablonmetoden för alla exponeringar under genomförandeperioden till dess att de behöriga myndigheterna med rimlig säkerhet kan bekräfta att genomförandet av internmetoden kommer att slutföras.
5. Varje institut som får tillämpa internmetoden på någon exponeringsklass får också tillämpa internmetoden på aktieexponeringsklassen, förutom i de fall då institutet får tillämpa schablonmetoden på aktieexponeringar enligt artikel 145.
6. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger hur de behöriga myndigheterna ska fastställa villkoren för att instituten ska tillämpa internmetoden i enlighet med denna artikel.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 144

Villkor för att återgå till användning av mindre avancerade metoder

1. Ett institut som tillämpar internmetoden får inte sluta att tillämpa den metoden och i stället använda schablonmetoden för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp, om inte följande villkor är uppfyllda:
 - a) Institutet måste kunna visa de behöriga myndigheterna att användningen av schablonmetoden inte syftar till att sänka institutets krav på

kapitalbas, att detta är nödvändigt med tanke på institutets art och komplexitet, och att det inte kommer att ha en väsentlig negativ inverkan på institutets solvens eller förmåga till effektiv riskhantering.

- b) Institutet måste ha fått förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna.
2. Institut som enligt artikel 146.9 har fått tillstånd att använda egna skattningar av LGD och konverteringsfaktorer får inte återgå till att använda de LGD-värden och konverteringsfaktorer som avses i artikel 146.8, om inte följande villkor är uppfyllda:
- a) Institutet måste kunna visa de behöriga myndigheterna att användningen av LGD och konverteringsfaktorer enligt artikel 146.8 inte syftar till att sänka institutets krav på kapitalbas, att detta är nödvändigt med tanke på institutets art och komplexitet, och att det inte kommer att ha en väsentlig negativ inverkan på institutets solvens eller förmåga till effektiv riskhantering.
 - b) Institutet måste ha fått förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna.
3. Tillämpningen av punkterna 1 och 2 är beroende av de villkor som har fastställts av de behöriga myndigheterna för att börja använda internmetoden i enlighet med artikel 143 och det tillstånd för permanent användning som avses i artikel 145.

Artikel 145

Villkor för permanent delvis användning

1. Om de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande får institut som har tillstånd att använda internmetoden för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för en eller flera exponeringsklasser tillämpa schablonmetoden på följande exponeringar:
- a) Den exponeringsklass som anges i artikel 142 a, om antalet väsentliga motparter är litet och det skulle vara oskäligt betungande att kräva att institutet skulle införa ett riskklassificeringssystem för dessa motparter.
 - b) Den exponeringsklass som anges i artikel 142 b, om antalet väsentliga motparter är litet och det skulle vara oskäligt betungande att kräva att institutet skulle införa ett riskklassificeringssystem för dessa motparter.
 - c) Exponeringar i icke väsentliga affärsenheter samt exponeringsklasser som med hänsyn till sin storlek och den riskprofil de företer är av mindre betydelse.
 - d) Exponeringar mot medlemsstaternas nationella regeringar och deras delstatliga och lokala självstyrelseorgan och myndigheter samt administrativa organ, förutsatt att
 - i) det inte finns någon skillnad mellan riskerna vid exponeringar mot den nationella regeringen och vid de övriga nämnda exponeringarna på grund av riktade offentliga åtgärder, och att
 - ii) exponeringarna mot den nationella regeringen åsätts 0 % riskvikt enligt artikel 109.4.

- e) Ett instituts exponeringar mot en motpart som är dess moderföretag, dotterföretag eller dotterföretag till dess moderföretag, förutsatt att motparten är ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, kapitalförvaltningsbolag, finansinstitut eller ett företag som tillhandahåller anknutna tjänster och att motparten omfattas av tillfredsställande tillsynskrav eller ett företag med en anknytning som omfattas av artikel 12.1 i rådets direktiv 83/349/EEG.
- f) Exponeringar mellan institut som uppfyller de krav som anges i artikel 108.7.
- g) Exponeringar i värdepapper mot juridiska personer vilkas kreditåtaganden uppfyller kraven för 0 % riskvikt enligt kapitel 2, inbegripet offentligt stödda enheter som riskvikten 0 kan tillämpas på.
- h) Aktieexponeringar som uppstår inom ramen för lagstiftningsprogram för främjande av särskilda sektorer av näringslivet som i betydande grad subventionerar institutets investering och som är förenade med någon form av offentlig tillsyn och begränsningar av investeringarna i värdepapper. Detta undantag från internmetoden får endast tillämpas på exponeringar på högst totalt 10 % av kapitalbasen.
- i) De exponeringar som anges i artikel 115.9 uppfyller villkoren i den artikeln.
- j) De statliga och statligt återförsäkrade garantier som avses i artikel 210.2.

De behöriga myndigheterna ska tillåta tillämpning av schablonmetoden för de aktieexponeringar som avses i leden g och h som har godkänts för denna behandling i andra medlemsstater.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska ett instituts exponeringsklass avseende aktier inte betraktas som mindre betydande om det sammanlagda värdet av exponeringarna, med undantag av sådana exponeringar i värdepapper som gjorts inom ramen för lagstiftningsprogram enligt punkt 1 g, genomsnittligt under det föregående året överstiger 10 % av institutets kapitalbas. Om dessa exponeringar till antalet uppgår till mindre än 10 enskilda innehav, ska tröskelvärdet i stället vara 5 % av institutets kapitalbas.
3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa tillämpningsvillkor för leden a–c.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

4. Vid tillämpningen av punkt 1 ska ett instituts exponeringsklass avseende aktier inte betraktas som mindre betydande om det sammanlagda värdet av exponeringarna, med undantag av sådana exponeringar i värdepapper som gjorts inom ramen för lagstiftningsprogram enligt punkt 1 g, genomsnittligt under det föregående året överstiger 10 % av institutets kapitalbas. Om dessa exponeringar till antalet uppgår till mindre än 10 enskilda innehav, ska tröskelvärdet i stället vara 5 % av institutets kapitalbas.

AVSNITT 2

BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP

UNDERAVSNITT 1

BEHANDLING PER EXPONERINGSTYP

Artikel 146

Behandling per exponeringsklass

1. De riskvägda exponeringsbeloppen för kreditrisker som ingår i någon av de exponeringsklasser som anges i artikel 142.2 a–e och g ska, såvida de inte dras från kapitalbasen, beräknas i enlighet med underavsnitt 2, förutom när exponeringarna dras av från kärnprimärkapitalposter, primärkapitalposter eller supplementärkapitalposter.
2. De riskvägda exponeringsbeloppen för utspädningsrisk avseende förvärvade fordringar ska beräknas enligt artikel 153. När ett institut har full regressrätt avseende förvärvade fordringar gentemot säljaren för fallissemangsrisk och utspädningsrisken behöver bestämmelserna i artikel 147 och i artikel 154.1–154.4 inte tillämpas på de förvärvade fordringarna. Exponeringen får i stället behandlas som en exponering med säkerhet.
3. Beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för kreditrisk och utspädningsrisk ska bygga på de relevanta parametrar som gäller för exponeringen i fråga. Dessa ska omfatta sannolikhet för fallissemang (nedan kallad *PD*), *LGD*, löptid (nedan kallad *M*) och exponeringsvärde för exponeringen. *PD* och *LGD* kan tas upp separat eller tillsammans i enlighet med avsnitt 4.
4. Institutet får själva utföra beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen för alla exponeringar som tillhör exponeringsklassen ”aktieexponeringar” som anges i artikel 142.2 e i enlighet med artikel 142.2. om institutet har fått förhandsgodkännande från de behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna ska medge att ett institut tillämpar internmetoden enligt artikel 150.4 förutsatt att institutet uppfyller de krav som anges i avsnitt 6 underavsnitt 4.
5. Beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för kreditrisk i samband med exponeringar för specialutlåning får göras enligt artikel 148.4.
6. För exponeringar som tillhör de exponeringsklasser som avses i artikel 142.2 a–d ska instituten tillhandahålla egna *PD*-skattningar i enlighet med artikel 138 och avsnitt 6.
7. För exponeringar som tillhör den exponeringsklass som avses i artikel 142.2 d ska instituten tillhandahålla egna skattningar av *LGD*-värden och konverteringsfaktorer i enlighet med artikel 138 och avsnitt 6.
8. För exponeringar som tillhör de exponeringsklasser som avses i artikel 142.2 a–c ska instituten tillämpa de *LGD*-värden som anges i artikel 157.1 och de konverteringsfaktorer som anges i artikel 162.8 a–d om de inte fått tillstånd att använda sina egna beräkningar av *LGD*-värden

och konverteringsfaktorer för exponeringsklasser i enlighet med punkt 9.

9. De behöriga myndigheterna får för alla exponeringar som tillhör den exponeringsklass som anges i artikel 142.2 a–c tillåta att instituten använder egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer i enlighet med artikel 138.
10. De riskvägda exponeringsbeloppen för värdepapperiserade exponeringar och för exponeringar som tillhör den exponeringsklass som avses i artikel 142.2 f ska beräknas i enlighet med kapitel 5.

Artikel 147

Behandling av exponeringar i form av andelar i företag för kollektiva investeringar (fondföretag)

1. Om exponeringar i form av andelar i ett företag för kollektiva investeringar (fondföretag) uppfyller de kriterier som anges i artikel 127.3 och institutet har kännedom om samtliga eller en del av fondföretagets underliggande exponeringar, ska institutet tillämpa genomsyn av dessa underliggande exponeringar i syfte att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och belopp för förväntade förluster i enlighet med de metoder som anges i detta kapitel.

När en underliggande exponering i sig utgör en annan exponering i form av enheter eller andelar i ett annat fondföretag ska det första institutet också tillämpa genomsyn av det andra fondföretagets underliggande exponeringar.

2. Om institutet inte uppfyller villkoren för att använda de metoder som anges i detta kapitel för samtliga eller delar av fondföretagets underliggande exponeringar, ska de riskvägda exponeringsbeloppen och beloppen för förväntade förluster beräknas i enlighet med följande metoder:
 - a) För exponeringar som tillhör klassen aktieexponeringar i artikel 142.2 e ska instituten tillämpa den förenklade riskviktmotoden enligt artikel 150.2.
 - b) För alla andra underliggande exponeringar i punkt 1 ska instituten tillämpa schablonmotoden enligt kapitel 2, om följande villkor är uppfyllda:
 - i) För exponeringar som omfattas av en specifik riskvikt för exponeringar utan kreditbetyg eller som placerats i det kreditkvalitetssteg som har den högsta riskvikten för en viss exponeringsklass, ska riskvikten multipliceras med två men får inte vara högre än 1 250 %.
 - ii) För alla övriga exponeringar ska riskvikten multipliceras med 1,1 och vara minst 5 %.

Om institutet vid tillämpning av led a inte kan skilja mellan exponeringar i riskkapitalbolag, börsnoterade aktier och andra aktieliknande exponeringar, ska det behandla exponeringarna i fråga som andra aktieliknande exponeringar. Om dessa exponeringar, tillsammans med institutets direkta exponeringar i denna exponeringsklass, inte är betydande i den mening som avses i artikel 145, får punkt 1 i den artikeln tillämpas förutsatt att de behöriga myndigheterna ger sitt godkännande.

3. När exponeringar i form av enheter eller andelar i ett fondföretag inte uppfyller

de kriterier som anges i artikel 127.3 eller institutet inte har kännedom om fondföretagets samtliga underliggande exponeringar eller de underliggande exponeringarna i sig utgör en exponering i form av enheter eller andelar i ett fondföretag, ska institutet tillämpa genomsyn av dessa underliggande exponeringar och beräkna riskvägda exponeringsbelopp och belopp för förväntade förluster i enlighet med den förenklade riskviktmetoden i artikel 150.2.

Om institutet därvid inte kan skilja mellan investeringar i riskkapitalföretag eller liknande, börsnoterade aktier och övriga aktier, ska det behandla exponeringarna i fråga som exponeringar i övriga aktier. Exponeringar i andra värdepapper än aktier ska hänföras till klassen övriga aktier.

4. Som alternativ till den metod som beskrivs i punkt 4 får instituten själva utföra beräkningen eller utnyttja en tredje part för beräkningen och rapporteringen av de genomsnittliga riskvägda exponeringsbeloppen utifrån fondföretagets underliggande exponeringar i enlighet med de metoder som anges i punkt 2 a–b för följande:
 - a) Fondföretagets förvaringsinstitut eller finansinstitut, förutsatt att fondföretaget endast investerar i värdepapper och deponerar alla värdepapper hos detta förvaringsinstitut eller finansinstitut.
 - b) För andra fondföretag, fondföretagets förvaltningsbolag, förutsatt att fondföretagets förvaltningsbolag uppfyller de kriterier som anges i artikel 127.3 a.

En extern revisor ska bekräfta att beräkningen är korrekt.

5. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger hur de behöriga myndigheterna ska fastställa villkoren för att instituten ska få tillämpa artikel 145.1 inom ramen för punkt 2 b.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2013.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

UNDERAVSNITT 2

BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP FÖR KREDITRISK

Artikel 148

Riskvägda exponeringsbelopp för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker

1. Om inte annat följer av punkterna 2–4 ska de riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker beräknas enligt följande formler:

Riskvägt exponeringsbelopp = RW exponeringsvärde

där riskvikten (RW) fastställs som

- i) För $PD = 0$, ska RW vara: 0
- ii) För $PD = 1$, dvs. i fråga om fallissemang:
- där instituten tillämpar LGD-värdena enligt artikel 157.1 ska RW vara: 0
 - där instituten tillämpar egna skattningar av LGD-värden ska RW vara $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$

Bästa skattning av förväntad förlust ("best estimate of expected loss", nedan kallad EL_{BE}) ska vara institutets bästa skattning av den förväntade förlusten för den fallerade exponeringen i enlighet med led h i artikel 177.1.

- iii) för $PD \in]0\%;100\%[$, dvs. för varje annat värde än de värden som anges i leden i eller ii

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2.5) \cdot b}{1 - 1.5 \cdot b} \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

där

$N(x)$ = betecknar den kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel (dvs. sannolikheten för att en normalfördelad slumpvariabel med medelvärdet noll och variansen ett är mindre än eller lika med x).

$G(Z)$ = betecknar den inversa kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel (dvs. variabeln har ett värde x som är sådant att $N(x) = z$).

R = betecknar korrelationskoefficient, som definieras som

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = löptidsfaktorn, som fastställs som

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2$$

2. För alla exponeringar mot stora reglerade finansiella institut och icke reglerade finansiella institut ska korrelationskoefficienten i punkt 1 iii multipliceras med 1,25 enligt följande:

$$R = 1.25 \cdot \left[0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) \right]$$

3. Det riskvägda exponeringsbeloppet för varje exponering som uppfyller de krav som anges i artiklarna 198 och 212 får anpassas enligt följande formel.

$$\text{Risk-weighted exposure amount} = RW \cdot \text{exposure value} \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp}) \cdot \text{Riskvägt exponeringsbelopp} = RW \text{ exponeringsvärde}$$

där

PD_{pp} = PD-värdet för tillhandahållaren av kreditriskskyddet.

RW ska beräknas med den tillämpliga riskviktsformeln i punkt 3 för den skyddade exponeringen, gäldenärens PD-värde och LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet. Löptidsfaktorn b ska beräknas med det PD-värde som är lägst av skyddstillhandahållarens och gäldenärens.

4. När det gäller exponeringar mot företag där den totala årliga försäljningen för den koncern som företaget tillhör inte överstiger 50 miljoner euro får instituten använda följande korrelationsformel i led iii i punkt 1 för beräkning av riskvikt för exponeringar mot företag. I denna formel uttrycks S som total omsättning per år i miljoner euro $\leq S \leq 50$ miljoner euro. Rapporterad omsättning som understiger 5 miljoner euro ska behandlas som om den motsvarade 5 miljoner euro. När det gäller en grupp av förvärvade fordringar ska den totala årliga omsättningen vara ett vägt genomsnitt av gruppens enskilda exponeringar.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{S, 5\}, 50\} - 5}{45} \right)$$

Instituten ska ersätta total omsättning per år med koncernens totala tillgångar om den totala omsättningen per år inte är ett lämpligt mått på företagets storlek och totala tillgångar är ett lämpligare mått än total omsättning per år.

5. För exponeringar som utgör specialutlåning och där institutet inte kan göra PD-skattningar eller dess PD-skattningar inte uppfyller de krav som anges i avsnitt 6 ska riskvikt för dessa exponeringar åsättas enligt tabell 1:

Tabell 1					
Resterande löptid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Mindre än 2,5 år	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Lika med eller mer än 2,5 år	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

När instituten åsätter exponeringar som utgör specialutlåning riskvikt ska de beakta följande faktorer: Finansiell styrka, politiskt och rättsligt klimat, transaktionernas och/eller tillgångarnas särdrag, de medverkande och utvecklande parternas styrka, däribland eventuella inkomster från offentliga och privata partnerskap och förekomsten av säkerheter.

6. För sina förvärvade företagsfordringar ska institut uppfylla kraven i artikel 180. I fråga om förvärvade företagsfordringar som dessutom uppfyller villkoren i artikel 149.5, och där det skulle vara onödigt betungande för ett institut att tillämpa standarder för riskbedömning för exponeringar mot företag enligt avsnitt 6, får standarder för riskbedömning för hushållsexponeringar enligt avsnitt 6 användas.
7. I fråga om förvärvade företagsfordringar gäller att sådana åtgärder i form av återbetalningsbara prisavdrag, säkerheter eller partiella garantier som ger ett

förstaförlustskydd med avseende på fallissemang, utspädning eller bådadera, får behandlas som förstaförlustpositioner vid tillämpning av internmetoden på värdepapperisering.

8. Om ett institut ger kreditriskskydd för ett antal exponeringar på villkor att det n-te fallissemang bland exponeringarna ska utlösa betalning och att denna kredithändelse ska avsluta kontraktet ska den riskvikt användas som föreskrivs i kapitel 5, förutsatt att produkten har en kreditvärdering av ett godtagbart ratinginstitut. Om någon sådan kreditvärdering inte föreligger ska riskvikten för exponeringarna i korgen summeras, exklusive n-1-exponeringar, där summan av det förväntade förlustbeloppet multiplicerat med 12,5 och det riskvägda exponeringsbeloppet inte ska överstiga det nominella beloppet på det skydd som ges av kreditderivatet multiplicerat med 12,5. De n 1-exponeringar som ska undantas från summeringen ska fastställas på basis av att de ska innefatta de exponeringar som ger upphov till ett lägre riskvägt exponeringsbelopp än det som gäller för någon av de exponeringar som räknats in i summeringen. Om ett institut inte kan fastställa riskvikten enligt internmetoden ska en riskvikt på 1 250 % gälla för positioner i en korg.
9. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som anger hur instituten ska ta hänsyn till de faktorer som anges i punkt 5 andra stycket när de åsätter exponeringar som utgör specialutlåning riskvikt.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 149

Riskvägda exponeringsbelopp för hushållsexponeringar

1. De riskvägda exponeringsbeloppen för hushållsexponeringar ska beräknas enligt följande formel:

$$\text{Riskvägt exponeringsbelopp} = RW \text{ exponeringsvärde}$$

där riskvikten (RW) fastställs på följande sätt:

- i) För $PD = 0$, ska RW vara: 0
- ii) för $PD = 1$, dvs. i fråga om fallissemang, ska RW vara $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$

där EL_{BE} ska vara institutets bästa skattning av den förväntade förlusten för den fallerade exponeringen enlighet med led h i artikel 177.1

- iii) om $PD \in]0\%;100\%[$, dvs. för varje annat värde än de värden som anges i leden i eller ii

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

där

$N(x)$ = betecknar den kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel (dvs. sannolikheten för att en normalfördelad slumpvariabel med medelvärdet noll och variansen ett är mindre än eller lika med x).

$G(Z)$ = betecknar den inversa kumulativa fördelningsfunktionen för en standardiserad normalfördelad slumpvariabel (dvs. variabeln har ett värde x som är sådant att $N(x) = z$).

R = korrelationskoefficienten anges som

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. De riskvägda exponeringsbeloppen för varje exponering mot små och medelstora företag enligt artikel 142.5 som uppfyller de krav som anges i artiklarna 198 och 212 får beräknas enligt artikel 148.3.
3. När det gäller hushållsexponeringar där säkerhet ställts i form av fastighetspant ska en koefficient av korrelation (R) på 0,15 ersätta det värde som erhålls enligt korrelationsformeln i punkt 1.
4. När det gäller kvalificerade rullande hushållsexponeringar enligt definitionen i leden a–e ska en koefficient av korrelation (R) på 0,04 ersätta det värde som erhålls enligt korrelationsformeln i punkt 1.

Exponeringar ska betecknas som kvalificerade rullande hushållsexponeringar om de uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Exponeringarna ska vara mot en eller flera fysiska personer.
- b) Exponeringarna ska vara rullande, utan säkerhet och, så länge de inte tas i anspråk, villkorslöst återkalleliga av institutet. I detta sammanhang definieras rullande exponeringar som exponeringar där kundernas utestående belopp tillåts fluktuera på grundval av deras beslut att låna och betala tillbaka upp till en gräns som fastställts av institutet. Outnyttjade kreditmöjligheter kan betraktas som villkorslöst återkalleliga om villkoren tillåter institutet att annullera dem i den utsträckning som lagstiftningen om konsumentskydd och anknytna områden medger.
- c) Exponeringen i underportföljen mot en enskild person får uppgå till maximalt 100 000 euro.
- d) Korrelationen i denna punkt får bara användas för portföljer där förlustnivån visat låg volatilitet i förhållande till genomsnittsnivån, särskilt inom de låga PD-intervallen.
- e) Behandlingen som en kvalificerad rullande hushållsexponering ska överensstämma med

underportföljens underliggande riskegenskaper.

Med avvikelse från led b gäller inte kravet att exponeringen ska vara utan säkerhet för kreditfaciliteter med säkerhet kopplade till ett lönekonto. I detta fall ska de belopp som återvinns från säkerheten inte beaktas i LGD-skattningen.

De behöriga myndigheterna ska kontrollera hur volatiliteten i förlustnivån förhåller sig till den genomsnittliga förlustnivån både för den totala portföljen av kvalificerade rullande hushållsexponeringar och för de enskilda underportföljerna, och vara beredda att utbyta information över gränserna om särdragen hos de kvalificerade rullande hushållskrediternas förlustnivåer.

5. För att vara berättigade till hushållsbehandling ska de förvärvade fordringarna uppfylla minimikraven i artikel 180 och samtliga följande villkor:
 - a) Institutet har förvärvat fordringarna från en eller flera oberoende säljande tredje parter och dess exponering mot fordringarnas gäldenärer innefattar inte någon exponering som direkt eller indirekt har sitt ursprung hos institutet.
 - b) De förvärvade fordringarna ska ha uppstått på rent marknadsmässiga grunder mellan säljaren och gäldenären. Företagsinterna fordringar och fordringar som balanseras mot motkonton mellan företag som köper och säljer till varandra kan därför inte komma ifråga.
 - c) Det förvärvande institutet har en fordran på all avkastning från de köpta fordringarna eller proportionell ränta på avkastningen.
 - d) Portföljen med köpta fordringar är tillräckligt diversifierad.
6. I fråga om förvärvade företagsfordringar gäller att sådana åtgärder i form av återbetalningsbara prisavdrag, säkerheter eller partiella garantier som ger ett förstaförlustskydd med avseende på fallissemang, utspädning eller bådadera, får behandlas som förstaförlustpositioner vid tillämpning av internmetoden på värdepapperisering. I fråga om hybridgrupper med köpta hushållsfordringar, där de förvärvande instituten inte kan separera exponeringar mot säkerhet i fastigheter och kvalificerade rullande hushållsexponeringar från andra hushållsexponeringar, ska den hushållsriskviktfunktion som ger det högsta kapitalkravet för dessa exponeringar gälla.

Artikel 150

Riskvägda exponeringsbelopp för aktieexponeringar

1. Institutet ska fastställa sina riskvägda exponeringsbelopp för aktieexponeringar, exklusive aktieexponeringar som dras av i enlighet med del två eller omfattas av en riskvikt på 250 % enligt artikel 45, enligt de olika metoder som anges i punkterna 2–4 och tillämpa dem på olika portföljer när institutet självt använder olika metoder internt. Om ett institut tillämpar olika metoder för olika portföljer ska valet av metod vara konsekvent och ska inte påverkas av tillsynsarbiter.

Institutet får behandla aktieexponeringar mot företag som tillhandahåller anknutna tjänster i

enlighet med behandlingen av övriga motpartslösa tillgångar.

2. Enligt den förenklade riskviktmetoden ska den riskvägda exponeringen behandlas enligt följande formel:

Riskvikt (RW) = 190 % för exponeringar i tillräckligt diversifierade portföljer av andra former av riskkapitalengagemang.

Riskvikt (RW) = 290 % för exponeringar i börsnoterade aktier.

Riskvikt (RW) = 370 % för övriga aktieexponeringar.

Riskvägt exponeringsbelopp = RW * exponeringsbelopp

Korta avistapositioner och derivatinstrument som hålls utanför handelslagret får balansera långa positioner i samma enskilda värdepapper förutsatt att dessa instrument uttryckligen har utpekats som säkringar av bestämda aktieexponeringar och att de tillhandahåller skydd för ytterligare minst ett år. Övriga korta positioner ska behandlas som om de vore långa positioner varvid den relevanta riskvikten åsätts varje positions absoluta värde. I fråga om positioner där det finns en löptidsobalans ska metoden för företagsexponeringar tillämpas enligt artikel 158.5.

Instituten får ta hänsyn till obetalt kreditriskskydd som erhållits för en aktieexponering enligt de metoder som anges i kapitel IV.

3. Enligt PD/LGD-metoden ska de riskvägda exponeringsbeloppen beräknas enligt formlerna i artikel 148.1. Om institutet inte har tillräckligt med information för att kunna använda definitionen på fallissemang i artikel 174 ska riskvikterna räknas upp med faktorn 1,5.

För varje enskild exponering får summan av den förväntade förlusten multiplicerad med 12,5 och det riskvägda exponeringsbeloppet inte överstiga exponeringsbeloppet multiplicerat med 12,5.

Instituten får ta hänsyn till obetalt kreditriskskydd som erhållits för en aktieexponering enligt de metoder som anges i kapitel IV. Därvid ska ett LGD-värde på 90 % av exponeringen mot tillhandahållaren av säkringen tillämpas. För icke noterade aktieexponeringar i tillräckligt diversifierade portföljer får ett LGD-värde på 65 % användas. För detta ändamål ska löptiden M vara 5 år.

4. Enligt internmetoden ska det riskvägda exponeringsbeloppet motsvara den potentiella förlust på institutets aktieexponeringar som motsvarar ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall i en intern value at risk-modell avseende skillnaden mellan den kvartalsvisa avkastningen och en relevant riskfri räntenivå under en lång jämförelseperiod, multiplicerad med faktorn 12,5. I fråga om aktieportföljer får de riskvägda exponeringsbeloppen inte vara mindre än den sammanlagda summan av följande:

a) De riskvägda exponeringsbelopp som krävs enligt PD/LGD-metoden.

b) De motsvarande förväntade förlustbeloppen multiplicerade med 12,5.

De belopp som avses i leden a och b ska beräknas enligt de PD-värden som anges i

artikel 161.1 och de tillhörande LGD-värden som anges i artikel 161.2.

Instituten får godkänna obetalt kreditriskskydd som erhållits för en aktieposition.

Artikel 151

Riskvägda exponeringsbelopp för aktieexponeringar

De riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar till följd av ett instituts förfinansierade bidrag till en central motparts obeståndsfond samt handel med exponeringar med en central motpart ska fastställas enligt artiklarna 296–300.

Artikel 152

Riskvägda exponeringsbelopp för övriga motpartslösa tillgångar

De riskvägda exponeringsbeloppen för övriga motpartslösa tillgångar ska beräknas enligt följande formel:

$$\text{Riskvägt exponeringsbelopp} = 100 \% \text{ exponeringsvärde}$$

med undantag av följande:

- a) Kassabehållning och likvärdiga poster samt omyntat guld som förvaras i egna valv eller på tilldelad plats ska åsättas riskvikt 0 % i den utsträckning som institutet har förpliktelser i motsvarande form.
- b) Exponeringen är ett restvärde av leasade tillgångar. I det fallet ska det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas enligt följande:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\% \cdot \text{exposure value}, 100 \% \text{ exponeringsvärde},$$

där t är det som är störst av 1 och det närmaste antalet hela år som återstår av hyrestiden.

UNDERAVSNITT 3

BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP FÖR FÖRVÄRVADE FORDRINGARS UTSPÄDNINGSRISK

Artikel 153

Riskvägda exponeringsbelopp för förvärvade fordringars utspädningsrisk

- 1. Instituten ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för förvärvade företags- och hushållsfordringars utspädningsrisk enligt formeln i artikel 148.1.
- 2. Instituten ska fastställa parametrarna PD och LGD i enlighet med avsnitt 4.
- 3. Instituten ska fastställa exponeringsvärdet i enlighet med avsnitt 5.

4. I denna artikel ska värdet på M vara 1 år.
5. De behöriga myndigheterna ska undanta ett institut från kraven för riskvägda exponeringsbelopp för förvärvade företags- och hushållsfordringars utspädningsrisk om institutet kan styrka för de behöriga myndigheterna att utspädningsrisken är försumbar.